เอกสารวิชาการ

เรื่อง

ความสัมพันธ์เชิงวิเคราะห์ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พ.ศ. .... กับ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

โดย

นายวิริยะ รามสมภพ

บทคัดย่อ

ข้อมูลส่วนบุคคลมีความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชน ซึ่งในปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูล การสืบค้น การเข้าถึง การรับ - ส่ง และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกประเทศเกิดขึ้นตลอดเวลา ทำให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลในด้านความปลอดภัย ร่างกาย สิทธิและเสรีภาพ หรือนำไปใช้ประโยชน์ในทางพาณิชย์โดยปราศจากการได้รับอนุญาตหรือยินยอมจากเจ้าของข้อมูล การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในประเทศไทย ปัจจุบันอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนเฉพาะในส่วนที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐเท่านั้น ไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในภาคเอกชน และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้บัญญัติถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลที่เกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคลไว้ในมาตรา 32 ซึ่งผู้ใดจะกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและลดช่องว่างของกฎหมายที่มีอยู่ จึงต้องตรากฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกมาเพื่อรองรับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวอีกชั้นหนึ่ง โดยในสมัยรัฐบาลชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณา และเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว แต่มีการยุบสภาในเดือน ธันวาคม 2556 ส่งผลให้การพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าวต้องหยุดลง ต่อมาในปี 2558 กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน) ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง ปัจจุบันร่างกฎหมายดังกล่าวอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เสนอ ซึ่งเป็นร่างที่ได้รับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561 ในระหว่างรอกระบวนการทางนิติบัญญัติ อันเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนในการสร้างและพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และเตรียมความพร้อมให้แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนให้มีความพร้อมที่จะเข้าสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจในระบบดิจิทัล ไทยแลนด์ 4.0 ตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 เมื่อกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายในอนาคตต่อไป

ผลการเปรียบเทียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสากล ดังปรากฏรายละเอียดในบทที่ 4 ตามตารางในหน้าที่ 53 ถึงหน้าที่ 71

และคำอธิบายผลการเปรียบเทียบจากตาราง ดังรายละเอียดที่ปรากฏในหัวข้อ 4.4 และหัวข้อ 4.5 ผลการเปรียบเทียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสากล ดังปรากฏรายละเอียดตามตารางในหน้าที่ 81 ถึงหน้าที่ 119 และคำอธิบายผลการเปรียบเทียบจากตาราง ดังรายละเอียดที่ปรากฏในหัวข้อ 4.7 เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างพระราชบัญญัติข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... เป็นไปตามหลักสากล และสอดคล้องกับหลักการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้มาตรฐาน General Data Protection Regulation (GDPR) ของสหภาพยุโรป

ผลการเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เสนอ (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นกันยายน 2561) กับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (ในหมวด 3 ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล) ดังปรากฏรายละเอียดตามตารางในหน้าที่ 120 ถึง หน้าที่ 175 ซึ่งผู้ศึกษามีข้อสังเกตและคำอธิบายผลการเปรียบเทียบจากตาราง ดังรายละเอียดที่ปรากฏในหัวข้อ 4.7 พร้อม “ความเห็น” ในมาตรา 4 ในหน้าที่ 177 มาตรา 6 ในหน้า 178 มาตรา 26 มาตรา 41 มาตรา 44 ในหน้า 179 โดยมีผลสรุปของการวิเคราะห์จากการเปรียบเทียบของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. 2540 กับ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... สอดคล้องกับมาตรฐาน General Data Protection Regulation (GDPR) ของสหภาพยุโรป ดังรายละเอียดที่ปรากฏในหัวข้อ 4.8 โดยมีการสรุปผลการศึกษาในบทที่ 5 หัวข้อ 5.1 ที่เห็นว่าการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ภายใต้ร่าง-พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ..... มีหลักการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตามหลักมาตรฐานสากลและสอดคล้องกับมาตรฐาน GDPR และเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีเนื้อหาเป็นการมุ่งเน้นไปในทางประโยชน์ด้านการส่งเสริมธุรกิจ มิได้มุ่งเน้นไปในทางคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของบุคคลเป็นหลัก ซึ่งอาจมีปัญหาตามที่อธิบายในหัวข้อ 5.1.1 และหัวข้อ 5.1.2 โดยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในหัวข้อ 5.2.1 และข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติในหัวข้อ 5.2.2 ตามลำดับ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาเอกสารวิชาการเรื่องความสัมพันธ์เชิงวิเคราะห์ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พ.ศ. .... กับ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 สืบเนื่องจากการที่ท่านปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางพัชราภรณ์ อินทรียงค์) ได้เห็นชอบให้นำเรื่องนี้มาศึกษาเพราะเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน และหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ในฐานะที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่จะได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพของสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลงไป และรองรับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 ต่อไป

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณท่านปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางพัชราภรณ์ อินทรียงค์) ที่ได้ให้โอกาสทำเอกสารวิชาการในเรื่องนี้ และขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่เอื้อเฟื้อข้อมูลทางวิชาการ ทำให้เอกสารวิชาการนี้ได้สำเร็จเป็นรูปเล่มอย่างสมบูรณ์ หากมีข้อบกพร่องประการใด ขอน้อมรับแต่พียงผู้เดียว

นายวิริยะ รามสมภพ
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายและระเบียบกลาง

สารบัญ

บทคัดย่อ ก

กิตติกรรมประกาศ ค

สารบัญ ง

บทที่ 1 บทนำ 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา 3

1.3 ขอบเขตของการศึกษา 3

1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา 3

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ 4

บทที่ 2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา 5

2.1 แนวคิดเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล 5

2.2 หลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล 13

2.3 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในประเทศไทย 16

บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา 43

3.1 ขอบเขตการศึกษา 43

3.2 ระเบียบวิธีการศึกษา 44

บทที่ 4 ผลการศึกษา 46

4.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล 47

4.2 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 49

4.3 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสากล 52

4.4 ผลการเปรียบเทียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับ 71

การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสากล
4.5 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้ร่างพระราชบัญญัติ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 73
4.6 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสากล 81
4.7 ผลการเปรียบเทียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสากล 119
4.8 ข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 175
4.9 บทวิเคราะห์ 180

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ 182

5.1 สรุปผลการศึกษา 182
5.2 ข้อเสนอแนะ 185

บรรณานุกรม 188

ภาคผนวก 189

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ....
(ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นกันยายน 2561)
สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0503/ว(ล) 319
ลงวันที่ 3 มกราคม 2562
สำเนาหนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว (สนช)(กมธ 1)
0009/ว3 ลงวันที่ 2 มกราคม 2562

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ข้อมูลมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในโลกปัจจุบัน เนื่องจากสังคมสมัยใหม่เป็นสังคมแห่งการติดต่อสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในภาครัฐหรือในภาคเอกชน ต่างก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีข้อมูลไว้ในครอบครองไว้ให้ได้มากที่สุด ซึ่งข้อมูลข่าวสารจำนวนมากมายมหาศาลที่มีการครอบครองหรือมีการแลกเปลี่ยนหรือแย่งชิงแข่งขันกันครอบครองนี้ มีข้อมูลข่าวสารส่วนหนึ่งที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ทำให้เกิดปัญหามีการนำข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล และโดยที่ปัจจุบันการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทำได้โดยสะดวกและรวดเร็วมาก เนื่องจากมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยโดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ มาใช้ในการจัดเก็บข้อมูล การสืบค้นข้อมูล การเข้าถึงข้อมูล การรับ – ส่งข้อมูล การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานเกิดขึ้นตลอดเวลาและมีอยู่โดยทั่วไป การสะสมข้อมูลไว้ในความครอบครองเพื่อหาประโยชน์จากข้อมูลนั้นมีมากขึ้นและมีอยู่ในทุก ๆ วงการ ทำให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลขึ้น คือ การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ ประมวลผล หรือเปิดเผย ทำให้บุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลอาจได้รับความเสียหายได้ เช่น อาจมีผลต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย สิทธิและเสรีภาพของบุคคล หรือการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ในทางพาณิชย์โดยปราศจากการได้รับอนุญาตหรือยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูล ทำให้เกิดความเสียหายหรือความเดือดร้อนรำคาญกับเจ้าของข้อมูล

กฎหมายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้ความสำคัญแก่ กระบวนการจัดเก็บข้อมูลเป็นอย่างมาก การจัดเก็บข้อมูลต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย กระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลต้องเป็นไปในแนวทางที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด ซึ่งได้แก่ วิธีการจัดเก็บ การรวบรวม การใช้ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล การตรวจสอบความถูกต้องของการเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผลข้อมูล และการรักษาความปลอดภัยแก่ข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บ หลักการที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวนี้ถือเป็นพื้นฐานในบทบัญญัติของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในประเทศไทย ปัจจุบันอยู่ภายใต้ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีสาระสำคัญอยู่ 2 ประการ คือ การรับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของภาครัฐได้ และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ โดยมีหลักการสำคัญในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คือ หากหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่หน่วยงานของตนเก็บรักษาไว้ ไม่ว่าจะเป็นการเปิดเผยต่อหน่วยงานของรัฐอื่น หรือเปิดเผยต่อบุคคลใด ๆ จะต้องได้รับ

ความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อน เว้นแต่ กรณีที่กฎหมายยกเว้นไว้ให้เปิดเผยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมก่อน อย่างไรก็ตาม ยังคงปรากฏให้เห็นอยู่เสมอว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่หน่วยงานของรัฐเก็บไว้ และมีหน้าที่ต้องควบคุมดูแลและคุ้มครองอย่างดีนั้น ได้ถูกเปิดเผยและนำไปใช้ประโยชน์กันอยู่บ่อยครั้ง โดยไม่ได้รับคำยินยอมจากเจ้าของข้อมูลแต่อย่างใด

เนื่องจาก พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น ไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในภาคเอกชน และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้บัญญัติถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคล ไว้ในมาตรา 32 ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคล หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ” ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และลดช่องว่างของกฎหมายที่มีอยู่ จึงต้องตรากฎหมายออกมาเพื่อรองรับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวอีกชั้นหนึ่ง เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพให้ครอบคลุมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในภาคของเอกชนต่าง ๆ ทั้งหมดด้วย ที่ผ่านมาคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เสนอ ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร แต่เนื่องจากได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2556 ส่งผลให้การพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าวต้องหยุดลง ทำให้ปัจจุบันนี้ยังไม่มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป มีแต่การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในภาครัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ต่อมา ในช่วงต้นปี 2558 กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเดิม) ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง ปัจจุบันร่างกฎหมายดังกล่าวอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า ขณะนี้เป็นโอกาสอันดีที่สมควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่จัดทำโดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นร่างที่ได้รับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561 ควบคู่กันไปในระหว่างการรอกระบวนการนิติบัญญัติ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนในการสร้างและพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และเตรียมความพร้อมให้แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในภาครัฐและเอกชนเมื่อกฎหมายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายในอนาคตต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... และหลักเกณฑ์การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรฐานสากล

1.2.2 เพื่อศึกษาจัดทำข้อสังเกตและข้อเสนอเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากฎหมายข้อมูลส่วนบุคคล ผ่านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.2.3 เพื่อพัฒนาความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในทางนิติศาสตร์และการบริหารราชการแผ่นดิน

1.2.4 เพื่อรักษาผลประโยชน์ของบุคคลในเรื่องสิทธิความเป็นส่วนตัว และเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดจากการใช้ข้อมูลโดยมิชอบ ไม่ว่าจะเป็นการเก็บ การประมวลผล และการใช้ประโยชน์ข้อมูล

1.3 ขอบเขตการศึกษา

รายงานการศึกษา มุ่งเน้นทำการศึกษา วิเคราะห์ โดยมีขอบเขตที่สำคัญ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาเปรียบเทียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่จัดทำโดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

1.3.2 ศึกษากรอบการบังคับใช้กับหน่วยงานของรัฐในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลของภาครัฐ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

1.4.1 สามารถพัฒนา และเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งมีอยู่ค่อนข้างจำกัดในประเทศไทย

1.4.2 สามารถใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการสามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และใช้จัดทำแผนพัฒนาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศไทยที่จะมีขึ้นในอนาคตและสอดคล้องกับหลักการสากล

1.4.3 ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลกระทบต่อสิทธิของประชาชน

1.4.4 สามารถพัฒนาความรู้และความเข้าใจต่อผู้ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกและความตระหนักรู้สาธารณะในเรื่องสิทธิในความเป็นส่วนตัวของประชาชน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 “ข้อมูลข่าวสาร” หมายถึง สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราว ข้อเท็จจริง หรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีการอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

1.5.2 “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายถึง ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

1.5.3 “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายถึง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคน หรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

1.5.4 “กขร.” หมายถึง คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

1.5.5 “กวฉ.” หมายถึง คณะกรรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

1.5.6 “สขร.” หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

บทที่ 2
แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2.1 แนวความคิดเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ถือเป็นสิทธิมนุษยชนที่สำคัญประการหนึ่งที่ได้รับการคุ้มครองในทางสากล ดังที่ปรากฏในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ค.ศ. 1948 ข้อ 12 ว่า “บุคคลใด ๆ จะถูกสอดแทรกโดยพลการในชีวิตส่วนบุคคลในครอบครัว ในเคหสถาน หรือในการสื่อสาร หรือจะถูกลบลู่ในเกียรติยศและชื่อเสียงมิได้ ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายต่อการแทรกสอด หรือการลบหลู่ดังกล่าวนั้น” ทั้งนี้ การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ถือเป็นสิทธิในความเป็นส่วนตัวในเรื่องข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (Information Privacy) ซึ่งเป็นหนึ่งในสิทธิความเป็นส่วนตัว นอกเหนือจากความเป็นส่วนตัวในอาณาเขตหรือสถานที่ของตนเอง (Territorial Privacy) ความเป็นส่วนตัวในชีวิตร่างกาย (Bodily Privacy) และความเป็นส่วนตัวในการติดต่อสื่อสาร (Communication Privacy)

การคุ้มครองความเป็นส่วนตัวเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร (Information Privacy) นั้น เป็นการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยการวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมและการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคล หรือเป็นที่รู้จักกันภายใต้คำว่า “Data Protection” ซึ่งปกติทั่วไปแล้วข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะสามารถเปิดเผยแก่บุคคลอื่นได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเสียก่อน เนื่องจากบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลย่อมมีสิทธิเหนือข้อมูลส่วนบุคคลของตนการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาตินี้ได้นำไปสู่การวางแนวทางข้อตกลงระหว่างประเทศที่สำคัญอื่น ๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพิ่มเติมที่ได้ยอมรับกันเป็นมาตรฐานสากล มีอยู่หลายฉบับ ได้แก่

2.1.1 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามแนวทางขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD Guidelines on the Protection of Privacy and Transborder Flows of Personal Data) เป็นแนวทางปฏิบัติขั้นต่ำเพื่อให้ประเทศสมาชิกได้นำไปปฏิบัติภายในแต่ละประเทศ แนวปฏิบัตินี้ไม่ได้แยกระหว่างหน่วยงานรัฐและหน่วยงานภาคเอกชน และไม่ได้แยกว่าเป็นการประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลโดยวิธีอัตโนมัติหรือวิธีประมวลผลด้วยมือ โดยความหมายของข้อมูลส่วนบุคคล (Personal data) หมายถึง ข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องเฉพาะตัวบุคคล หรือสามารถชี้ให้เห็นลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลได้ โดยมีหลักการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ดังนี้

1) หลักข้อจำกัดในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยข้อมูลส่วนบุคคลที่จะจัดเก็บจะต้องได้มาด้วยวิธีการที่ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย โดยต้องให้บุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลรับทราบและยินยอมในการจัดเก็บข้อมูล

2) หลักคุณภาพของข้อมูล ข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บต้องเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ในการใช้ และเป็นข้อมูลที่สมบูรณ์และถูกต้องตามความเป็นจริงอยู่เสมอ

3) หลักการกำหนดวัตถุประสงค์ ต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

4) หลักการจำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลจะขัดต่อวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บมิได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล หรือเป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

5) หลักการรักษาความปลอดภัย ต้องจัดให้มีการรักษาความปลอดภัยในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อป้องกันมิให้มีการเข้าถึง การทำลาย การใช้ การเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือการเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการทำให้เจ้าของข้อมูลได้รับความเสียหาย

6) หลักการเปิดเผยข้อมูล ต้องกำหนดวิธีการในการเปิดเผยข้อมูล รูปแบบของการเปิดเผย หลักเกณฑ์ในการขอให้มีการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งต้องไม่เป็นการกระทบต่อความเป็นอยู่ส่วนตัวของเจ้าของข้อมูล

7) หลักการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคล กำหนดให้ปัจเจกชนมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- สิทธิที่จะได้รับแจ้งว่ามีข้อมูลของตนจัดเก็บอยู่
- สิทธิตรวจสอบข้อมูลของตนที่มีผู้จัดเก็บ
- สิทธิขอให้แก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง
- สิทธิปฏิเสธที่จะไม่ให้มีการจัดเก็บข้อมูลของตน

8) หลักความรับผิดชอบ กำหนดความรับผิดชอบ หากมีกรณีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

สำหรับในเรื่องการไหลเวียนของข้อมูลระหว่างประเทศ กำหนดให้ประเทศสมาชิกรับรองการไหลเวียนข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงการส่งข้อมูลในประเทศสมาชิกอย่างต่อเนื่องและปลอดภัย และให้งดเว้นการจำกัดการไหลเวียนของข้อมูลระหว่างประเทศ เว้นแต่ประเทศที่มีวัตถุประสงค์ที่จะไม่ปฏิบัติตามแนวทาง หรือเมื่อมีการส่งออกไปใหม่ของข้อมูลที่อาจถูกจำกัดโดยกฎหมายคุ้มครองข้อมูล หรือกรณีข้อมูลบางชนิด หรือในกรณีประเทศอื่นที่มีบทบัญญัติในการคุ้มครองข้อมูลที่ไม่เท่าเทียมกัน หรือไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่ยอมรับได้

2.1.2 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามข้อบังคับสหภาพยุโรป (European Union Directive 95/46/EC) และข้อตกลงรัฐสภายุโรป การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามข้อบังคับนี้เริ่มขึ้นในปี 1995 เป็นบทบัญญัติที่มีผลบังคับระหว่างประเทศฉบับแรกที่ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป ที่ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และเสรีภาพในการเคลื่อนไหวของข้อมูล และให้การรับรองว่าข้อมูลจะได้รับการคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกันตลอดทั้งตลาดร่วมยุโรป โดยมีขอบเขตบังคับใช้กับข้อมูลส่วนบุคคล ที่ให้คำจำกัดความของ “ข้อมูลส่วน

บุคคล” (Personal data) ว่า หมายถึง ข้อมูลข่าวสาร (information) ใด ๆ ที่ชี้เฉพาะตัวบุคคล หรือสามารถบ่งชี้ลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล ซึ่งหมายถึงบุคคลธรรมดา (natural person) ที่เป็นเจ้าของข้อมูล (Data subject) การชี้เฉพาะตัวบุคคลอาจเป็นไปโดยตรงหรือโดยอ้อม การอ้างอิงถึงข้อมูลส่วนบุคคล เช่น หมายเลขประจำตัว ลักษณะสำคัญทางกาย จิตใจ สถานะสังคม วัฒนธรรม สถานะทางการเงิน ซึ่งเป็นข้อมูลที่สามารถชี้เฉพาะตัวบุคคลได้ และบังคับใช้ทั้งในการประมวลผลข้อมูลโดยวิธีการปกติ (manual) และการประมวลผลข้อมูลโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอัตโนมัติ จึงเป็นการนำกฎเกณฑ์การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไปปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งสหภาพยุโรป เพื่อให้ประเทศสมาชิกของสหภาพยุโรปมีแนวทางการบัญญัติกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่สอดคล้องกัน และมีมาตรฐานในการส่งข้อมูลส่วนบุคคลภายในประเทศสมาชิก

ข้อบังคับฉบับนี้ได้เรียกร้องให้มีการบัญญัติกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในแต่ละประเทศ เพื่อให้การคุ้มครองประชาชนมากขึ้น และสำหรับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับภาคเอกชนโดยเฉพาะบริษัทเอกชนที่ประกอบธุรกิจการค้ามีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1) การรักษาคุณภาพของข้อมูล
2) มาตรการของการประมวลผลข้อมูลที่ชอบด้วยกฎหมาย
3) ข้อกำหนดในการประมวลผลข้อมูลชนิดพิเศษ เช่น ข้อมูลส่วนตัวที่มีความอ่อนไหวต่อความรู้สึกของบุคคล (sensitive data)
4) สิทธิในการได้รับแจ้งการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ของเจ้าของข้อมูล
5) สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลของเจ้าของข้อมูล
6) สิทธิในการคัดค้านการประมวลผลของเจ้าของข้อมูล
7) การรักษาความปลอดภัยในการประมวลผลข้อมูล
8) การส่งผ่านข้อมูลส่วนบุคคลไปยังประเทศที่สาม

2.1.3 กรอบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสหประชาชาติ (United Nations) ในส่วนข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บด้วยคอมพิวเตอร์ (Guidelines for the Regulation of Computerized Personal Data Files) สหประชาชาติได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลไว้ใน “แนวทางการควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บด้วยคอมพิวเตอร์” โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1) หลักความชอบด้วยกฎหมายและความเป็นธรรม ข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องไม่ถูกเก็บรวบรวม หรือประมวลผลด้วยวิธีการที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลต้องไม่ขัดกับวัตถุประสงค์และหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ

2) หลักความถูกต้อง การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องมีการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอว่ากระทำด้วยความถูกต้อง สมบูรณ์ ทันสมัยอยู่เสมอ และเก็บได้ภายในระยะเวลาเท่าที่จะมีการประมวลผลหรือใช้ข้อมูลเหล่านั้น

3) หลักการระบุวัตถุประสงค์โดยเฉพาะเจาะจง ต้องระบุวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บ และเงื่อนไขของการใช้ประโยชน์ข้อมูลที่มีการจัดเก็บตามวัตถุประสงค์ที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

- เก็บรวบรวมเพียงที่เกี่ยวข้อง และเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้
- ข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องไม่ถูกใช้หรือเปิดเผย เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- ระยะเวลาที่จัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องไม่เกินกว่าระยะเวลาที่จะดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ได้สำเร็จ

4) หลักการเข้าถึงข้อมูล เจ้าของข้อมูลมีสิทธิที่จะได้รู้ว่ามีการประมวลผลข้อมูลที่เกี่ยวกับตน โดยได้รับข้อมูลในรูปแบบที่เข้าใจได้ในเวลาอันสมควร และปราศจากค่าใช้จ่าย และสามารถขอลบ แก้ไข ในกรณีที่มีการเก็บข้อมูลโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เกินความจำเป็น หรือมีการเก็บข้อมูลโดยไม่ถูกต้อง

5) หลักการไม่เลือกปฏิบัติ ห้ามเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งอาจทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติที่ขัดต่อกฎหมาย เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อชาติ การนับถือศาสนา เผ่าพันธุ์ ความเชื่อทางปรัชญา สีผิว ความคิดเห็นทางการเมือง พฤติกรรมทางเพศ เป็นต้น

6) การกำหนดข้อยกเว้น หลักการที่กล่าวมาในข้อ 1) - 4) สามารถกระทำได้ในกรณีจำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงของชาติ หลักคุณธรรม สิทธิและเสรีภาพ และระเบียบของสังคม กรณีหลักการตามข้อ 5) อาจยกเว้นหลักการนี้ได้ในกรณีเพื่อป้องกันการเลือกปฏิบัติ ภายใต้ข้อบัญญัติของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน หรือกลไกของกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและป้องกันการเลือกปฏิบัติ

7) หลักการรักษาความปลอดภัย ต้องมีการรักษาความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บเพื่อป้องกันอันตราย การสูญหายหรือเสียหาย การทำลายโดยบุคคลหรือโดยไวรัสคอมพิวเตอร์ การเข้าถึงโดยปราศจากอำนาจ การใช้ในทางที่ผิด

8) หลักการกำกับดูแล โดยกฎหมายของประเทศต่าง ๆ จะต้องระบุหน่วยงานที่รับผิดชอบในการควบคุมดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักการที่กำหนดนี้

9) หลักการส่งข้อมูลข้ามแดน การส่งข้อมูลข้ามแดนระหว่างประเทศสามารถกระทำได้กรณีที่ประเทศเหล่านั้นมีกลไกในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในระดับเดียวกัน

10) หลักขอบเขตการใช้ข้อปฏิบัติ (Field of application) หลักปฏิบัติดังกล่าวสมควรใช้สำหรับข้อมูลส่วนบุคคลในภาครัฐและเอกชนที่จัดเก็บด้วยคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับการจัดเก็บด้วยวิธีการอื่น ๆ ที่มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับเอกสารที่จัดเก็บด้วยมือ (Manual files)

2.1.4 กรอบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของ APEC (APEC Privacy Framework) กลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย – แปซิฟิก (APEC) ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. 1989 มีสมาชิกรวม

ทั้งสิ้น 21 เขตเศรษฐกิจ (19 ประเทศ 2 เขตเศรษฐกิจ) ได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนนาดา เม็กซิโก ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น ฮ่องกง สิงคโปร์ และประเทศไทย ฯลฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งพัฒนาที่ยั่งยืนทางเศรษฐกิจในภูมิภาค และผลักดันให้การเจรจาการค้าเสรีหลายฝ่ายให้ประสบผลสำเร็จ การกำหนดกรอบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของเอเปค (APEC Privacy Framework) เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจการค้าเสรีระหว่างสมาชิก โดยให้สมาชิกซึ่งมีกฎหมายและวิธีการดำเนินงานในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกันสามารถนำไปใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของกรอบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ได้กำหนดเป็นมาตรฐานขั้นต่ำในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อสนับสนุนการส่งผ่านข้อมูลภายในเขตเศรษฐกิจ โดยได้มีการประกาศกรอบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2004 (พ.ศ. 2547) มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาความปลอดภัยและความต่อเนื่องของข้อมูลที่ส่งผ่านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในภาคธุรกิจ ผู้บริโภค และรัฐบาล มีหลักการ ดังต่อไปนี้

1) **preventing harm:** เพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ของบุคคลในเรื่องสิทธิความเป็นส่วนตัว จึงต้องมีการกำหนดมาตรการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อป้องกันการใช้ข้อมูลโดยมิชอบ

2) **Notice:** ต้องแจ้งเจ้าของข้อมูลให้ทราบอย่างชัดเจนว่าจะมีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคล วัตถุประสงค์ของการจัดเก็บ ประเภทของบุคคลที่ข้อมูลดังกล่าวอาจได้รับการเปิดเผย การเข้าถึง และการแก้ไข

3) **Collection limitation:** จำกัดการจัดเก็บเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บเท่านั้น การจัดเก็บต้องทำโดยวิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายกำหนดด้วยวิธีการที่เป็นธรรม เหมาะสม โดยต้องแจ้งและได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลแล้ว

4) **Use:** ข้อมูลที่จัดเก็บต้องนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บเท่านั้น เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล หรือเป็นไปตามข้อยกเว้นที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น

5) **Choice:** เป็นสิทธิของเจ้าของข้อมูลที่จะยินยอมให้มีการจัดเก็บ ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของตน

6) **Integrity: Security safeguard:** ข้อมูลที่จัดเก็บไว้ต้องมีความถูกต้อง สมบูรณ์เป็นปัจจุบันตามวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บ

7) **Security safeguard:** ต้องมีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันอันตรายและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับข้อมูล เช่น การสูญหาย เสียหาย การเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต การใช้ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยไม่ชอบ

8) **Access and correction:** เจ้าของข้อมูลมีสิทธิรับทราบว่ามีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของตน มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลของตน มีสิทธิตรวจสอบความถูกต้อง ขอให้ปรับปรุงแก้ไขหรือทำลายข้อมูลของตนได้

9) Accountability: ผู้จัดเก็บข้อมูลต้องมีความรับผิดชอบในการจัดมาตรการต่าง ๆ ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว การส่งข้อมูลส่วนบุคคลไปยังบุคคลหรือองค์กรอื่นทั้งภายในและภายนอกประเทศต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน และต้องมีมาตรการที่เหมาะสมในการที่จะประกันได้ว่าผู้ที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลไปแล้ว จะเก็บรักษาเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวมาแล้ว[1]

2.1.5 กรอบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล GDPR ของสหภาพยุโรป (General Data Protection Regulation) กฎระเบียบ General Data Protection Regulation : GDPR ของสหภาพยุโรป (European Union : EU) เป็นกฎระเบียบที่ EU ออกมาเพื่อคุ้มครองประชาชนในกลุ่มประทศ EU มิให้ถูกล่วงละเมิดในความเป็นส่วนตัว GDPR เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดในความเป็นส่วนตัว และนำข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนไปแสวงหาผลประโยชน์ หรือเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลก่อน จนเป็นการสร้างความเสียหาย เดือดร้อนรำคาญ ให้กับบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลอย่างมาก ซึ่งเป็นกฎระเบียบที่ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่แตกต่างไปจาก European Union Directive 95/46/EC (EU Directive 95/46) โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญ ดังนี้

1) ขอบเขตการบังคับใช้ GDPR มีขอบเขตบังคับใช้เชิงพื้นที่ โดยบังคับใช้ทุกหน่วยงานที่มีการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่อาศัยอยู่ใน EU โดยไม่คำนึงถึงว่าบริษัทนั้นจะตั้งอยู่ที่ใด ไม่ว่าการประมวลผลนั้นจะทำใน EU หรือไม่ และบังคับใช้กับทุกกิจกรรมที่เป็นการจำหน่ายสินค้าและบริการแก่พลเมือง EU และทุกกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการติดตามพฤติกรรมของพลเมืองที่เกิดขึ้นใน EU

2) บทกำหนดโทษ ในกรณีที่เกิดความเสียหายหรือการรั่วไหลของข้อมูล (Data Breach) ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดจะถูกปรับเป็นจำนวนเงินถึง 20 ล้านยูโร หรือในอัตราร้อยละ 2 – 4 ของรายได้ต่อปี

3) การให้ความยินยอม การเก็บรวบรวม การใช้ การประมวลผล การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยในการขอความยินยอมต้องดำเนินการในรูปแบบที่เข้าใจได้ และสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก ต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการประมวลผลข้อมูลในการขอความยินยอม การขอความยินยอมต้องมีความชัดเจน ใช้ภาษาที่ง่ายต่อการเข้าใจ รวมถึงการยกเลิกการให้ความยินยอมต้องดำเนินการได้โดยสะดวก

4) สิทธิของเจ้าของข้อมูลภายใต้ GDPR

---

[1] อ้างถึงใน รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาและพัฒนาแนวทางการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ภายใต้ประชาคมอาเซียน มาจากหนังสือโครงการศึกษาและพัฒนาแนวทางการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้ประชาคมอาเซียน 2558

- สิทธิที่จะได้รับการแจ้งเมื่อเกิดความเสียหาย (Breach Notification) การแจ้งเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเมื่อเกิดความเสียหายหรือการรั่วไหลของข้อมูล ซึ่งเกิดผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของเจ้าของข้อมูล ผู้ประมวลผลข้อมูลต้องแจ้งให้ลูกค้า และผู้ควบคุมข้อมูลโดยไม่ชักช้าหลังเกิดความเสียหาย ภายใน 72 ชั่วโมง

- สิทธิที่จะรู้และเข้าถึงข้อมูล (Right to Access) เจ้าของข้อมูลมีสิทธิที่จะได้รับการแจ้งจากผู้ควบคุมข้อมูลว่ามีการประมวลผลข้อมูลหรือไม่ การประมวลผลดำเนินการที่ไหน อย่างไร มีวัตถุประสงค์อะไร และเมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอผู้ควบคุมข้อมูลจะต้องจัดหาสำเนาข้อมูลดังกล่าวให้แก่เจ้าของข้อมูลในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

- สิทธิที่จะขอให้ลบข้อมูล (Right to be Forgotten/Right to erase) เจ้าของข้อมูลมีสิทธิ

(1) แจ้งให้ลบข้อมูล ระงับการเผยแพร่ หยุดการประมวลผลโดยบุคคลที่สาม

(2) แจ้งให้ลบข้อมูลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บครั้งแรก

(3) ให้ลบข้อมูลที่เจ้าของข้อมูลได้ยกเลิกความยินยอมแล้ว

5) สิทธิที่จะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับตัวเอง (Data Portability) สิทธิที่จะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับตนเองในรูปแบบที่สามารถใช้งานได้ตามปกติ ทั้งในรูปที่อ่านได้ด้วยเครื่องหรืออุปกรณ์

6) สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองตั้งแต่ต้น (Privacy by Design/ Privacy by Default) กำหนดให้มีการวางระบบความคุ้มครองตั้งแต่ในโอกาสแรกของการออกแบบระบบมากกว่าการเพิ่มการดำเนินการในภายหลัง เป็นการคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูล และผู้ควบคุมข้อมูลจะเก็บและประมวลผลข้อมูลได้เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้ภารกิจสำเร็จ และจะต้องจำกัดการเข้าถึงข้อมูลโดยผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องใด ๆ กับการประมวลผล

7) สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองโดยเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ (Data Protection Officers : DPO) กำหนดให้มีการแต่งตั้ง DPO สำหรับผู้ควบคุมข้อมูลและผู้ประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ และมีภารกิจหลักในการติดตามและประมวลผลข้อมูลเป็นประจำและเป็นระบบ

GDPR มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2561 หากประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีมาตรฐานเหมาะสมออกมาใช้บังคับในขณะนี้ ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำธุรกิจการค้า และบริการกับ EU ได้ เนื่องจาก การค้าระหว่างประเทศมีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงมาก การดำเนินธุรกิจปัจจุบันดำเนินการด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ประกอบการโดยตลอดเวลา และรวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ทั้งข้อมูลพลเมืองของประเทศผู้ซื้อและประเทศผู้ขายสินค้า และบริการ เช่น ในภาคการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจากยุโรปที่เป็นกลุ่มใหญ่ที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ข้อมูลของนักท่องเที่ยวเหล่านี้จะต้องมีการรับ – ส่ง – แลกเปลี่ยน กับผู้ให้บริการในประเทศไทย บริษัทและหน่วยงานในประเทศไทยจะมีผลกระทบจากกฎระเบียบ GDPR เป็นจำนวนมาก ตั้งแต่การเก็บข้อมูลการเดินทางเข้าออกประเทศ ธุรกิจสายการบิน บริษัทท่องเที่ยว โรงแรมที่พัก โรงพยาบาล

สถานบริการสุขภาพ สถาบันการเงิน การแลกเปลี่ยนเงินตรา บัตรเครดิต การประกันชีวิต การประกันภัย บริษัทโทรคมนาคม บริษัทที่ดำเนินธุรกรรมออนไลน์ และ E - commerce ซึ่งหากฝ่ายผู้ประกอบการทางยุโรปซึ่งเป็นคู่ค้ากับบริษัทของไทยเห็นว่า บริษัทของไทยไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบ GDPR ได้ บริษัทในสหภาพยุโรปก็จะไม่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบริษัทในประเทศไทยได้ ย่อมส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจและธุรกรรมต่าง ๆ ต่อกัน และยังอาจเป็นเหตุทำให้ EU ใช้เป็นมาตรการในการแทรกแซงทางการค้าในเรื่องอื่น ๆ ได้อีกด้วย เหมือนเช่นกรณีการให้ใบเหลืองประเทศไทยเนื่องจากปัญหาการทำประมงที่ผิดกฎหมาย โดยการคว่ำบาตรการนำเข้าอาหารทะเลจากประเทศไทยเป็นต้น เพราะตามมาตรฐานสากลและข้อตกลงระหว่างประเทศห้ามส่งข้อมูลส่วนบุคคลไปยังประเทศที่ไม่มีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือมีแต่มาตรฐานต่ำกว่าของประเทศผู้ส่ง **(จากบทความหนังสือพิมพ์มติชน โดยนายนคร เสรีรักษ์)**

ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามข้อตกลงระหว่างประเทศ ตามที่กล่าวมาข้างต้นไม่ว่าจะเป็นแนวทางของ OECD ข้อบังคับสหภาพยุโรป 95/46 หรือข้อตกลงของรัฐสภาแห่งยุโรปก็ดี ล้วนแล้วแต่เป็นกรอบที่ใช้บังคับเกี่ยวกับการส่งและรับข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศ หลักสำคัญประการหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในข้อตกลง คือ บทบัญญัติว่าด้วยเรื่องการส่งข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างประเทศ (International data transfers or Trans-border data flows) ซึ่งกำหนดว่าการแลกเปลี่ยนข้อมูลจะดำเนินการได้เฉพาะระหว่างประเทศที่มีกฎหมายหรือมีมาตรการในการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีมาตรฐานเพียงพอ กฎเกณฑ์ดังกล่าวเป็นผลมาจากการส่งข้อมูลในบางกรณีที่ต้องอยู่ภายใต้บทบัญญัติระหว่างประเทศ เช่น การส่งข้อมูลไปยังประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป ซึ่งต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของสหภาพยุโรป ที่กำหนดมาตรการเพื่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยได้กำหนดห้ามส่งและรับข้อมูลข่าวสารกับประเทศที่ไม่มีมาตรการที่มีมาตรฐานในการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวในข้อมูลส่วนบุคคลและมาตรการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอ

เมื่อพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างประเทศ ที่ใช้เป็นแนวทางที่มีการประกาศใช้แรก ๆ และได้รับการเห็นด้วยอย่างกว้างขวาง คือ Recommendation of the Council Concerning Guidelines Governing the Protection of Privacy and Transborder flows of Personal Data โดย OECD (Organization for Economic Cooperation and Development) แนวทางดังกล่าวได้เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1980 (พ.ศ.2523) ซึ่งมีการวางหลักเกณฑ์การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นหลักเกณฑ์ที่ประเทศส่วนใหญ่ให้การยอมรับ คือ ภายใต้ Guidelines ฉบับนี้ได้กลายเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่สำคัญ ซึ่งประเทศส่วนใหญ่ในโลกต่างรับและนำไปบัญญัติเป็นกฎหมายภายในของตน

องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ได้ออกแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการดูแลการส่งผ่านข้อมูลระหว่างประเทศ (Transborder flow) การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (personal data) และการคุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัว (privacy) ซึ่งเริ่มต้นมาจากปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในบทบัญญัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในแต่ละประเทศ ซึ่งอาจเป็นการขัดขวางการไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศ วัตถุประสงค์หลักของแนวทางนี้ก็เพื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประเทศสมาชิก OECD ทั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ภาคเอกชนและผู้ประกอบธุรกิจทั้งหลายในการติดต่อสัมพันธ์ทางการค้า กฎเกณฑ์ของแนวทางฉบับนี้ เป็นแนวปฏิบัติขั้นต่ำของหลักการเพื่อให้ประเทศสมาชิกได้นำไปปฏิบัติภายในแต่ละประเทศ ซึ่งแนวปฏิบัติฉบับนี้ไม่ได้แยกระหว่างหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชน และไม่ได้แยกว่าเป็นการประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลโดยวิธีการอัตโนมัติหรือโดยวิธีการประมวลผลด้วยมือ

2.2 หลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสิ่งที่ได้รับความสำคัญมากขึ้น เนื่องจาก ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ย่อมถือเป็นเรื่องที่สำคัญสมควรที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครองจากการล่วงละเมิดโดยบุคคลอื่น เพราะหากมีการล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่บรรดาสิ่งที่สามารถสื่อความหมายในการยืนยันตัวบุคคล เช่นหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน หมายเลขบัญชีธนาคาร ประวัติการรักษาพยาบาล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ เป็นต้น ก็อาจนำไปสู่การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายแก่บุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลนั้น ๆ ได้ อาทิ การขโมยหมายเลขรหัสบัตรเครดิต เพื่อนำไปหาผลประโยชน์โดยมิชอบ การส่งจดหมายโฆษณามารบกวนความเป็นส่วนตัวในโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น ซึ่งจากบริบทในสังคมโลกปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ การเชื่อมต่อกันด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้มีการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ที่สนใจได้ง่าย และสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น สามารถเผยแพร่หรือถ่ายโอนข้อมูลจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้สังคมโลกกลายเป็นสังคมสารสนเทศโดยสมบูรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ ในขณะเดียวกัน ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศได้ส่งผลกระทบเชิงลบกับความเป็นส่วนตัวของบุคคล ข้อมูลส่วนบุคคลจึงมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น และมีความเสี่ยงโดยง่ายที่จะถูกเอาไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ซึ่งอาจส่งผลกระทบกระเทือนต่อประโยชน์ส่วนบุคคล ตลอดจนชื่อเสียงเกียรติยศ ดังที่ปรากฏเป็นข่าวเรื่องการละเมิดความเป็นส่วนตัวเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลเกิดขึ้นทั่วโลก เหตุการณ์ดังกล่าวได้ส่งผลให้ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเกิดความตระหนักว่า ข้อมูลพื้นฐานหรือข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นส่วนหนึ่งของการเข้าถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ จะถูกนำไปใช้ประโยชน์หรือเป็นโทษหากไม่ได้รับการคุ้มครองที่ปลอดภัยและเชื่อถือได้

กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้เกิดขึ้นจากเหตุผลตามที่กล่าวมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการเก็บรวบรวม การใช้ การประมวลผล การเปิดเผย และการส่งข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศ มีความครอบคลุมไปถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกจัดเก็บ บันทึก ประมวลผล ทั้งโดยคอมพิวเตอร์และด้วยมือ ทั้งที่กระทำโดยภาครัฐรวมทั้งภาคเอกชน นคร เสรีรักษ์ ได้สรุปหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่สำคัญ ผ่านการศึกษาจากกฎหมายและบทบัญญัติของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งจากองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา หรือ OECD[2] จากองค์การสหประชาชาติ[3] และจากองค์กรอื่น ๆ ทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล โดยสามารถสรุปได้ว่าหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลส่วนใหญ่ที่หลายหน่วยงานนำไปปฏิบัติใช้นั้น มีหลักการพื้นฐานที่สำคัญอยู่ 9 ประการ ดังนี้[4]

2.2.1 หลักความยินยอม

ข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บรวบรวมจะต้องได้มาโดยวิธีการที่ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย โดยต้องให้บุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูล (Data Subject) รับทราบ และยินยอมในการจัดเก็บข้อมูล โดยต้องมีการแจ้งต่อเจ้าของข้อมูล (Data Subject) ในช่วงก่อนหรือในขณะที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูล ในกรณีที่ไม่สามารถขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลได้ ผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลในเวลาใด ๆ ที่สามารถกระทำได้ และการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ในแต่ละครั้งต้องมีการแจ้งต่อเจ้าของข้อมูลทุกครั้ง และต้องใช้เท่าที่จำกัดเฉพาะตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้เท่านั้น

2.2.2 หลักวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง

การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจงแน่นอน และมีความชัดเจน การใช้ การเปิดเผย และการประมวลผลต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ในคราวแรกที่มีการขอความยินยอม การใช้ การเปิดเผย การประมวลผลต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ห้ามไม่ให้มีการใช้ การเปิดเผย และการประมวลผลข้อมูลข่าวสารในวัตถุประสงค์อื่น เว้นแต่จะมีการแจ้งแก่เจ้าของข้อมูลข่าวสารก่อน อย่างไรก็ดี เจ้าของข้อมูลข่าวสารสามารถที่จะยกเลิกการใช้ การเปิดเผย และการประมวลผลดังกล่าวได้

---

[2] สามารถอ่านเพิ่มเติมได้ใน Guidelines governing the protection of privacy and transborder flows of personal data (2013)

[3] สามารถอ่านเพิ่มเติมได้ใน Guidelines for the Regulation of Computerized Personal Data Files 1990 (United Nations 1990)

[4] นคร เสรีรักษ์. “ความเป็นส่วนตัว: ความคิด ความรู้ ความจริง และพัฒนาการเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในประเทศไทย”, กรุงเทพมหานคร : พี.เพรส, (2557).

2.2.3 หลักการจำกัดการใช้ข้อมูล

การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำโดยขัดต่อวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมมิได้ เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือได้รับอนุญาตตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

2.2.4 หลักคุณภาพของข้อมูล

ข้อมูลที่มีคุณภาพที่ดีต้องมีคุณสมบัติ คือ มีความถูกต้องเที่ยงตรง (Accuracy) มีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน และอยู่ในขอบเขตของการจัดเก็บภายใต้วัตถุประสงค์

2.2.5 หลักสิทธิของเจ้าของข้อมูล

เจ้าของข้อมูลมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลของตน รวมทั้งมีสิทธิในการเรียกร้องให้มีการตรวจสอบ แก้ไขและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงข้อมูลของตนให้ถูกต้องและทันสมัย มีสิทธิที่จะรับรู้ว่ามีใครบ้างที่สามารถเข้าถึงข้อมูลของตนเองได้ มีสิทธิที่จะรับรู้กระบวนการ หรือวิธีการต่าง ๆ ในการใช้ ประมวลผล และเผยแพร่ข้อมูลของตนเองได้

2.2.6 หลักการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล

ต้องจัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยในการจัดเก็บข้อมูลทั้งในทางกฎหมายและในทางกายภาพ มีการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลในสถานที่ปลอดภัย มีความเข้มงวดในการเข้า - ออกสถานที่เก็บข้อมูลดังกล่าวเพื่อป้องกันความเสื่อมเสีย การเข้าถึง การทำลาย การใช้ การเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือการเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต

2.2.7 หลักความโปร่งใส

กำหนดวิธีการทั่วไป สำหรับใช้ในการจัดทำข้อมูลส่วนบุคคลที่มีอยู่ และการจัดประเภทของข้อมูลส่วนบุคคล วัตถุประสงค์หลักของการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้

2.2.8 หลักความรับผิดชอบ และองค์กรที่มีอำนาจบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

กำหนดความรับผิดในกรณีที่มีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้และก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลหรือบุคคลอื่น ๆ ทั้งการนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด การขโมย การเข้าถึง หรือการทำสำเนาข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้กระทำจะต้องรับผิดฐานที่มีการละเมิดในทางกฎหมายแพ่ง หรือหลักคอมมอนลอว์มาปรับใช้ ในกฎหมายอาญาในส่วนที่บัญญัติว่าด้วยการเปิดเผยความลับ การรับผิดฐานหมิ่นประมาท ดูหมิ่น และในกฎหมายเฉพาะเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ภายใต้กฎหมายนี้ได้ให้อำนาจบุคคล หรือคณะบุคคลซึ่งจัดตั้งเป็นองค์กรที่มีอำนาจควบคุมดูแลให้เป็นไปตามบทบัญญัตินี้

2.2.9 หลักการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคล

กำหนดให้ปัจเจกชนมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- มีสิทธิได้รับการแจ้งว่ามีข้อมูลของตนจัดเก็บอยู่

- มีสิทธิตรวจสอบข้อมูลของตนที่มีผู้จัดเก็บ
- มีสิทธิขอให้แก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง
- มีสิทธิปฏิเสธไม่ให้มีการจัดเก็บข้อมูลของตน

2.3 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในประเทศไทย

สำหรับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในประเทศไทย ถือเป็นสิทธิพื้นฐานของประชาชนตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติคุ้มครองไว้อย่างต่อเนื่อง หากย้อนกลับไปพิจารณาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ผ่านมาในอดีต จะปรากฏการรับรองเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนเป็นครั้งแรก ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 มาตรา 44 ซึ่งบัญญัติว่า “สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศหรือชื่อเสียง และความเป็นอยู่ส่วนตัว ยอมได้รับความคุ้มครอง”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ก็ยังบัญญัติคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของบุคคลไว้ตามหลักการเดิมที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเคยรับรองไว้แต่ได้เพิ่มเติมการคุ้มครองให้ชัดเจนมากขึ้นในเรื่องการละเมิดสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวและข้อยกเว้นในกรณีที่การละเมิดนั้นกระทำไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ ในมาตรา 34 ว่า “สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือ**ความเป็นอยู่ส่วนตัว**ย่อมได้รับความคุ้มครอง

การกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความ หรือภาพไม่ว่าด้วยวิธีใดไปยังสาธารณชน อันเป็นการละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวจะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ก็ได้มีการบัญญัติเช่นเดียวกับเนื้อหาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และยังได้เพิ่มเติมหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และมีการระบุถึงการตรากฎหมายขึ้นมารองรับรายละเอียดของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ดังปรากฏในมาตรา 35 ว่า “สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจน**ความเป็นอยู่ส่วนตัว**ย่อมได้รับความคุ้มครอง

การกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความ หรือภาพไม่ว่าด้วยวิธีใดไปยังสาธารณชน อันเป็นการละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวจะกระทำมิได้ เว้นแต่ กรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์โดยมิชอบจากข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

ปัจจุบันภายใต้**รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560** การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลก็ยังคงได้รับการคุ้มครองไว้เป็นสิทธิพื้นฐานของประชาชนชาวไทย โดยยังคงหลักการสำคัญตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 รับรองไว้ แต่ได้บัญญัติให้มีความกระชับในทางถ้อยคำมากยิ่งขึ้น และระบุข้อยกเว้นให้อำนาจของกฎหมายที่ตราขึ้นเพียง

เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ ที่จะสามารถเข้าไปล่วงละเมิดสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวซึ่งรวมถึงข้อมูลส่วนบุคคล ตามที่ปรากฏในมาตรา 32 ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิใน**ความเป็นอยู่ส่วนตัว** เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ”

“ความเป็นส่วนตัว” (Privacy) เป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ที่ทุกประเทศให้ความสำคัญ ซึ่งจะเห็นได้จากรัฐธรรมนูญของหลาย ๆ ประเทศ ที่ได้มีการบัญญัติรับรองหลักการ “ความเป็นส่วนตัว” ไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่ง “ความเป็นส่วนตัว” ครอบคลุมถึงความเป็นส่วนตัวในเรื่องต่าง ๆ เช่น

- **ความเป็นส่วนตัวในชีวิตร่างกาย (Bodily Privacy)** เป็นเรื่องการให้ความคุ้มครองในชีวิต ร่างกายของบุคคล ที่จะไม่ถูกดำเนินการใด ๆ อันเป็นการละเมิดความเป็นส่วนตัว เช่น การทดลองสารเคมี หรือยา กับบุคคล
- **ความเป็นส่วนตัวในการติดต่อสื่อสาร (Communication Privacy)** เป็นเรื่องการให้ความคุ้มครองในความเป็นส่วนตัวในการติดต่อสื่อสารของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นทางไปรษณีย์ โทรศัพท์ ที่จะให้ผู้อื่นล่วงรู้ไม่ได้
- **ความเป็นส่วนตัวในเคหสถาน (Territorial Privacy)** เป็นเรื่องการให้ความคุ้มครองในความเป็นส่วนตัวในการที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะเข้าไปในสถานที่ส่วนตัวของบุคคลอื่นไม่ได้
- **ความเป็นส่วนตัวเกี่ยวกับข้อมูล (Information Privacy)** เป็นเรื่องการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการเก็บรวบรวม การใช้ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และโดยที่ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลมีจำนวนมากขึ้น ประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนของตน

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 32 ซึ่งสามารถสรุปหลักการสำคัญได้ ดังนี้

1) การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คือ สิทธิความเป็นส่วนตัวประการหนึ่งที่ได้รับการคุ้มครองในฐานะที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

2) การกระทำอันเป็นการละเมิด หรือกระทบต่อสิทธิของบุคคล หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะมีอำนาจตามกฎหมาย

3) การจะนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์จะกระทำได้ต่อเมื่ออาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงประเด็นการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช 2550 มีความแตกต่างกันอยู่บ้าง กล่าวคือ ในประเด็นที่รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 35 ที่บัญญัติว่า *"บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์โดยมิชอบจากข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ"* แต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ไม่มีบทบัญญัติในส่วนนี้ มีปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 เท่านั้น ดังนั้น จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เปรียบเทียบกันระหว่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จะเห็นความแตกต่างในลักษณะของการบัญญัติ กล่าวคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เป็นการบัญญัติในลักษณะมุ่งคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติไว้ ดังที่ระบุไว้ว่า "บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์โดยมิชอบจากข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ" ขณะที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 เป็นการบัญญัติในลักษณะเป็นหลักการของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่จะได้รับการคุ้มครองไม่ให้ถูกนำไปใช้ประโยชน์ โดยมีข้อยกเว้นที่อาจกระทำได้ ถ้าเป็นการใช้อำนาจของกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

นอกเหนือจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่มีบทบัญญัติในการวางหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ไว้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนคนไทยแล้ว ปัจจุบัน ประเทศไทยก็มีกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติอีกหลายฉบับที่ได้กำหนดการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นการเฉพาะเรื่องตามประเภทของข้อมูลส่วนบุคคล ที่ยกเป็นตัวอย่างได้ ดังนี้

- เรื่องการคุ้มครองข้อมูลทะเบียนราษฎร์ ตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 4 และมาตรา 17 ว่า

"มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"การทะเบียนราษฎร" หมายความวา งานทะเบียนตาง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการจัดเก็บขอมูลทะเบียนประวัติราษฎร

"ขอมูลทะเบียนประวัติราษฎร" หมายความวา ขอมูลตัวบุคคลเกี่ยวกับ ชื่อ ชื่อสกุล เพศ วัน เดือน ปเกิดและตาย สัญชาติ ศาสนา ภูมิลำเนา สถานะการสมรส วุฒิการศึกษา ชื่อ บิดา มารดา หรือผูรับบุตรบุญธรรม ชื่อคูสมรส และชื่อบุตร และขอมูลอื่นที่จำเปนเพื่อการ ดำเนินงานทะเบียนตาง ๆ ในพระราชบัญญัตินี้"

"มาตรา 17 ขอมูลทะเบียนประวัติราษฎรตองถือเปนความลับ และใหนายทะเบียนเปนผูเก็บรักษาและใชเพื่อการปฏิบัติตามที่ไดบัญญัติไวในพระราชบัญญัตินี้เทานั้น หามมิใหผูใดเปดเผยขอความหรือตัวเลขนั้นแกบุคคลใด ๆ ซึ่งไมมีหนาที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือแกสาธารณชน เวนแตผูมีสวนไดเสียขอทราบเกี่ยวกับสถานภาพทางครอบครัวของผู้ที่ตนจะมีนิติสัมพันธดวย หรือเมื่อมีความจำเปนเพื่อประโยชนแกการสถิติ หรือเพื่อประโยชนแกการรักษา

ความมั่นคงของรัฐ หรือการดำเนินคดีและการพิจารณาคดี หรือการปฏิบัติหนาที่ตามกฎหมาย และไมวาในกรณีใดจะนำขอมูลทะเบียนประวัติราษฎรไปใชเปนหลักฐานที่อาจกอใหเกิดความเสียหายแกเจาของขอมูลมิได้”

- เรื่องการคุ้มครองข้อมูลพยานในคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 3 มาตรา 10 และมาตรา 21 ว่า

“มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“พยาน” หมายความวา พยานบุคคลซึ่งจะมาใหหรือไดใหขอเท็จจริงตอพนักงานผูมีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผูมีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผูมีอำนาจฟองคดีอาญาหรือศาลในการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งผูชำนาญการพิเศษ แต่มิให้หมายความรวมถึงจำเลยที่อางตนเองเปนพยาน”

“มาตรา 10 ใหสำนักงานคุมครองพยานดำเนินการเพื่อคุมครองพยานตามมาตรการพิเศษอยางหนึ่งอยางใด ดังตอไปนี้

(1) ยายที่อยู หรือจัดหาที่พักอันเหมาะสม

(2) จายคาเลี้ยงชีพที่สมควรแกพยานหรือบุคคลที่อยูในความอุปการะเลี้ยงดูของพยานเปนระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่มีเหตุจำเปนอาจขอขยายระยะเวลาครั้งละไมเกินสามเดือน แตไมเกินสองปี

(3) ประสานงานกับหนวยงานที่เกี่ยวของเพื่อดำเนินการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล และหลักฐานทางทะเบียนที่สามารถระบุตัวพยาน รวมทั้งการดำเนินการเพื่อกลับคืนสูฐานะเดิม ตามคำขอของพยานดวย

(4) ดำเนินการเพื่อใหมีอาชีพ หรือใหมีการศึกษาอบรม หรือดำเนินการใดเพื่อใหพยานสามารถดำรงชีพอยูไดตามที่เหมาะสม

(5) ชวยเหลือในการเรียกรองสิทธิที่พยานพึงไดรับ

(6) ดำเนินการใหมีเจาหนาที่คุมครองความปลอดภัยในระยะเวลาที่จำเปน

(7) ดำเนินการอื่นใดใหพยานไดรับความชวยเหลือหรือไดรับความคุมครองตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ไดมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ใหหนวยงานที่เกี่ยวของปฏิบัติตามคำขอดังกลาว โดยใหถือวาขอมูลดังกลาวเปนความลับ และหามมิใหหนวยงานที่เกี่ยวของเปดเผยขอมูลนั้น เวนแตจะไดรับอนุญาตจากรัฐมนตรีวาการกระทรวงยุติธรรม”

“มาตรา 21 ผูใดเปดเผยความลับที่เกี่ยวกับสถานที่อยู่ ชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู ภาพ หรือขอมูลอยางอื่นที่สามารถระบุตัวพยาน สามีภริยา ผูบุพการีผูสืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธใกลชิดกับพยาน ซึ่งไดมีการดำเนินการเพื่อใหเกิดความปลอดภัยตามมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 10 หรือมาตรา 11 โดยประการที่นาจะเปนเหตุใหบุคคลเหลานั้นไมไดรับความปลอดภัย ตองระวางโทษจำคุกไมเกินหนึ่งปหรือปรับไมเกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถาการกระทำตามวรรคหนึ่ง เปนเหตุใหบุคคลดังกลาวไดรับอันตรายแกกาย หรือจิตใจ ผูกระทำตองระวางโทษจำคุกไมเกินสองปหรือปรับไมเกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถาการกระทำตามวรรคหนึ่ง เปนเหตุใหบุคคลดังกลาวไดรับอันตรายสาหัส ผูกระทำตองระวางโทษจำคุกไมเกินหาปหรือปรับไมเกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถาการกระทำตามวรรคหนึ่ง เปนเหตุใหบุคคลดังกลาวถึงแกความตาย ผู้กระทำตองระวางโทษจำคุกไมเกินเจ็ดปหรือปรับไมเกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

- เรื่องการคุ้มครองข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเกี่ยวกับสถิติ ตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 15 ว่า

“มาตรา 15 บรรดาข้อมูลเฉพาะบุคคลหรือเฉพาะรายที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องถือเป็นความลับโดยเคร่งครัด ห้ามมิให้ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือผู้มีหน้าที่เก็บรักษา เปิดเผยข้อมูลนั้นแก่บุคคลใดซึ่งไม่มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(1) เป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดีที่ต้องหาว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(2) เป็นการเปิดเผยต่อหน่วยงานเพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดทำสถิติ วิเคราะห์หรือวิจัย ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูล และต้องไม่ระบุหรือเปิดเผยถึงเจ้าของข้อมูล”

- เรื่องการคุ้มครองข้อมูลกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. 2561 ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 24 ว่า

“มาตรา 24 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ให้คณะกรรมการมีอำนาจขอข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของกองทุนอันมิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ หรือเป็นความลับของทางราชการที่อยู่ในความครอบครองของส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งให้แก่คณะกรรมการ ให้ถือว่าเป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามที่กฎหมายบัญญัติ

การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่กระทบต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคล และให้เปิดเผยได้เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของกองทุนตามวัตถุประสงค์ของกองทุน”

- เรื่องการคุ้มครองข้อมูลจากการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค เกี่ยวกับโรคติดต่อ ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 10 ว่า

“มาตรา 10 ในกรณีที่ข้อมูลจากการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค หรือการแจ้งหรือรายงานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีการพาดพิงถึงตัวบุคคลทั้งที่ระบุตัวได้หรือไม่สามารถระบุตัวได้ จะต้องเก็บเป็นความลับและประมวลผลโดยไม่เปิดเผยชื่อ ทั้งนี้ การประมวลผลดังกล่าวจะต้องเหมาะสมและตรงกับวัตถุประสงค์ในการป้องกันและควบคุมโรค

เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่ออาจเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งบางส่วนที่เกี่ยวกับการรักษา การป้องกัน การควบคุมโรคติดต่ออันตราย หรือการเกิดโรคระบาด ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน โดยได้รับคำยินยอมจากเจ้าของข้อมูลหรือตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

- **เรื่องการคุ้มครองข้อมูลสุขภาพจิตของบุคคล** ตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 15 และมาตรา 20 ว่า

“มาตรา 15 ผู้ป่วยย่อมมีสิทธิดังต่อไปนี้

(1) ได้รับการบำบัดรักษาตามมาตรฐานทางการแพทย์ โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(2) ได้รับการปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการบำบัดรักษาไว้เป็นความลับ เว้นแต่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้เปิดเผยได้

(3) ได้รับการคุ้มครองจากการวิจัยตามมาตรา 20

(4) ได้รับการคุ้มครองในระบบประกันสุขภาพและประกันสังคม และระบบอื่น ๆ ของรัฐอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

“มาตรา 20 การวิจัยใด ๆ ที่กระทำต่อผู้ป่วยจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ป่วย และต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการที่ดำเนินการเกี่ยวกับจริยธรรมการวิจัยในคนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้นำความในมาตรา 21 วรรคสาม มาใช้บังคับกับการให้ความยินยอมโดยอนุโลม

ความยินยอมตามวรรคหนึ่งผู้ป่วยจะเพิกถอนเสียเมื่อใดก็ได้”

- **เรื่องการคุ้มครองข้อมูลหลักประกันสุขภาพของบุคคล** ตามพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 45 ว่า

“มาตรา 45 ให้หน่วยบริการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ให้บริการสาธารณสุข รวมทั้งการใช้วัคซีน ยา เวชภัณฑ์อุปกรณ์ในการรักษาที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ โดยให้ความเสมอภาคและอำนวยความสะดวกในการให้บริการสาธารณสุขที่จำเป็น ตลอดจนเคารพในสิทธิส่วนบุคคล ในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และความเชื่อทางศาสนา

(2) ให้ข้อมูลการบริการสาธารณสุขของผู้รับบริการตามที่ผู้รับบริการร้องขอและตามประกาศที่มีการกำหนดเกี่ยวกับสิทธิของผู้ป่วยและผู้รับบริการโดยไม่บิดเบือน ทั้งในเรื่องผลการวินิจฉัย แนวทาง วิธีการ ทางเลือก และผลในการรักษา รวมทั้งผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้ผู้รับบริการตัดสินใจในการเลือกรับบริการหรือถูกส่งต่อ

(3) ให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับชื่อแพทย์เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หรือผู้รับผิดชอบในการดูแลอย่างต่อเนื่องทางด้านสุขภาพกายและสังคม แก่ญาติหรือผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้รับบริการอย่างเพียงพอก่อนจำหน่ายผู้รับบริการออกจากหน่วยบริการหรือเครือข่ายหน่วยบริการ

(4) รักษาความลับของผู้รับบริการจากการปฏิบัติหน้าที่ตาม (1) และ (2) อย่างเคร่งครัด เว้นแต่เป็นการเปิดเผยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

(5) จัดทำระบบข้อมูลการให้บริการสาธารณสุขเพื่อสะดวกต่อการตรวจสอบคุณภาพและบริการ รวมทั้งการขอรับค่าใช้จ่ายเพื่อบริการสาธารณสุข

ในการให้บริการสาธารณสุขแก่ผู้รับบริการและการจัดทำระบบข้อมูลการให้บริการสาธารณสุขให้หน่วยบริการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการและคณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานกำหนด”

- **เรื่องการคุ้มครองข้อมูลสุขภาพของบุคคล** ตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 7 ว่า

“มาตรา 7 ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลเป็นความลับส่วนบุคคลผู้ใดจะนำไปเปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรง หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้”

- เรื่องการคุ้มครองข้อมูลเครดิตของบุคคล ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 ซึ่งบัญญัติไว้ใน มาตรา 10 มาตรา 13 มาตรา 16 และมาตรา 17 ว่า

“มาตรา 10 ห้ามมิให้บริษัทข้อมูลเครดิต ผู้ควบคุมข้อมูลและผู้ประมวลผลข้อมูลจัดเก็บข้อมูลห้ามจัดเก็บ”

“มาตรา 13 ห้ามมิให้บริษัทข้อมูลเครดิต ผู้ควบคุมข้อมูลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลดำเนินการประมวลผลข้อมูลที่มีอายุของข้อมูลเกินกว่าที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

“มาตรา 16 บริษัทข้อมูลเครดิตต้องทำการประมวลผลข้อมูลจากสมาชิก หรือจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

“มาตรา 17 ในการประมวลผลข้อมูล บริษัทข้อมูลเครดิตหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประมวลผลข้อมูลแทน ต้องจัดให้มีระบบและข้อกำหนดดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

(1) ระบบจำแนกข้อมูลที่เก็บรักษาไว้

(2) ระบบการแก้ไขข้อมูลให้มีความถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยอยู่เสมอ

(3) ระบบรักษาความลับและความปลอดภัยของข้อมูลเพื่อป้องกันมิให้มีการนำข้อมูลไปใช้ผิดวัตถุประสงค์และมิให้ผู้ไม่มีสิทธิได้รับรู้ข้อมูล รวมทั้งระบบป้องกันมิให้ข้อมูลถูกแก้ไข ทำให้เสียหายหรือถูกทำลายโดยไม่ชอบหรือโดยไม่ได้รับอนุญาต

(4) ระบบการขอใช้ข้อมูลและระบบการรายงานข้อมูลตามปกติ

(5) ระบบการตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลของเจ้าของข้อมูล

(6) ระบบบันทึกและรายงานผลทุกครั้งเมื่อมีผู้เข้าถึงข้อมูล โดยมีกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันที่มีการบันทึกของการเข้าถึงข้อมูลเพื่อให้เจ้าของข้อมูลตรวจสอบได้

(7) ระบบการทำลายข้อมูลที่มีอายุเกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนด

(8) ระบบหรือข้อกำหนดอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การจัดระบบและข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

นอกเหนือจากการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะเรื่องตามพระราชบัญญัติฉบับต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ในบริบทของประเทศไทย ข้อมูลส่วนบุคคลได้รับการคุ้มครองอย่างจริงจัง โดยการเกิดขึ้นของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่ออกมารองรับ “สิทธิที่จะได้รู้” ของประชาชน มีหลักการพื้นฐานในเรื่องของการเปิดเผยข้อมูลของราชการให้กับประชาชนได้รับทราบ โดยการกำหนดให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อรองรับและคุ้มครองสิทธิของประชาชนภายใต้แนวคิดที่ว่า “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” ควบคู่ไปกับความเป็นกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ภายใต้แนวคิดที่ว่า “ปกปิดเป็นหลัก เปิดเผยเป็นข้อยกเว้น” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ[5]

1) ให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ โดยกำหนดข้อยกเว้นให้ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนใช้สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส อันเป็นหลักพื้นฐานที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสังคมประชาธิปไตย

2) รับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานรัฐ ได้แก่ สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ สิทธิในการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรอง สิทธิในการที่ได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานของรัฐ สิทธิในการได้รู้ถึงข้อมูลส่วนบุคคลของตน สิทธิในการขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน สิทธิในการศึกษาค้นคว้าเอกสารทางประวัติศาสตร์ สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน และคำสั่งไม่แก้ไขหรือลบข้อมูลต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และสิทธิในการร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

---

[5] งานวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, “คู่มือสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ”, สืบค้นวันที่ 19 ก.ค. 2561, http://www.boi.go.th/clean/pdf_files/handbook_oic.pdf

3) ข้อมูลข่าวสารของราชการทั้งหมดหรือส่วนใหญ่จะต้องสามารถเปิดเผยได้ภายใต้หลักการที่ว่า “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” โดยข้อยกเว้นจะมีได้เฉพาะกรณีที่มีกฎหมายกำหนดว่าไม่ต้องเปิดเผยเท่านั้น

4) คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ โดยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้วางหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในภาครัฐ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทบสิทธิในเรื่องความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคล ภายใต้หลักการที่ว่า “ปกปิดเป็นหลัก เปิดเผยเป็นข้อยกเว้น” (ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 21 - มาตรา 25)

2.3.1 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคน หรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย จากบทนิยามดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจึงประกอบด้วยข้อมูลที่เป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล รวมกับสิ่งที่สามารถบ่งชี้หรือยืนยันตัวบุคคลได้ด้วยว่าข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นของบุคคลใด เนื่องจากบุคคลย่อมมีความเป็นส่วนตัวในการดำรงชีวิตและไม่มีความประสงค์ที่จะให้ผู้อื่นนำเรื่องส่วนตัวของตนไปเปิดเผยต่อสาธารณะเพราะอาจทำให้เกิดความอึดอัดใจ ไม่สบายใจ หรือความรำคาญได้ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้บัญญัติรับรองไว้ในมาตรา 34 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติรับรองไว้ในมาตรา 35 ในทำนองเดียวกันว่า บุคคลมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว โดยผู้ใดจะกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายไปยังสาธารณชนอันเป็นการกระทบสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวมิได้ เว้นแต่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ก็บัญญัติรับรองสิทธิดังกล่าวไว้ในมาตรา 35 ว่า บุคคลมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว ผู้ใดจะกระทำการใดเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลดังกล่าว หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้วางหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในภาครัฐ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทบสิทธิในเรื่องความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคล ไว้ดังนี้

2.3.1.1 ผู้ที่อยู่ในข่ายที่ได้รับความคุ้มครอง ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (มาตรา 21) พระราชบัญญัตินี้ให้ความคุ้มครองกับบุคคลธรรมดาที่มี

สัญชาติไทย และบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยเท่านั้น รวมทั้งผู้ที่ถึงแก่กรรมไปแล้วด้วย แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงนิติบุคคล

2.3.1.2 การจัดเก็บข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (มาตรา 23) หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(1) จัดเก็บข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ๆ เท่านั้น และต้องยกเลิกการจัดเก็บเมื่อหมดความจำเป็น (มาตรา 23 (1))

(2) การจัดเก็บข้อมูลให้พยายามจัดเก็บจากเจ้าของข้อมูลโดยตรง ทั้งนี้เพื่อมิให้เกิดความผิดพลาดในการจัดเก็บข้อมูล (มาตรา 23 (2)) โดยในการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะต้องแจ้งวัตถุประสงค์ให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้า หรือพร้อมกับการขอข้อมูลด้วยว่าจะนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นมาใช้เพื่อการใด และลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ (มาตรา 23 วรรคสอง)

(3) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้บุคคลทั่วไปทราบ และสามารถตรวจสอบได้ว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนอาจถูกจัดเก็บไว้โดยหน่วยงานของรัฐแห่งใด โดยมีรายการที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดังนี้ มาตรา 23 (3))

(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้

(ข) ประเภทของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล

(จ) วิธีการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล

(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

การลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาดังกล่าว มีการยกเว้นให้สำหรับหน่วยงานของรัฐบางแห่ง ได้แก่ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพราะกรณีนี้จะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าว (มาตรา 22)

(4) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ เพราะการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องตรวจสอบแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน อยู่เสมอ

(5) จัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อป้องกันมิให้มีการนำข้อมูลไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายกับเจ้าของข้อมูล (มาตรา 23 (5))

2.3.1.3 การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ในหลักการข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งใด หน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะนำไปเปิดเผยต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้

ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นไม่ได้ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ สามารถเปิดเผยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นก่อน (มาตรา 24)

(1) เปิดเผยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานตนเพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น เพราะการทำงานในหน่วยงานรัฐต่าง ๆ มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหลายคนช่วยในการปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน และกรณีนี้ก็เป็นการใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บข้อมูลตามปกติอยู่แล้วด้วย

(2) เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น เนื่องจากขอบเขตการใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐที่ทำการเก็บข้อมูลได้แจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้า หรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลไปใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติแล้ว (ตามมาตรา 23 วรรคสอง) และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลบางประเภท อาจมีไว้เพื่อให้บริการหรือใช้ร่วมกับหน่วยงานอื่นก็ได้ถ้าลักษณะการใช้ตามปกติเป็นเช่นนั้นก็เข้าข้อยกเว้นให้เปิดเผยได้ เช่น ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของประชาชนที่เก็บไว้ที่ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ สำนักทะเบียนราษฎร์ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยจัดเก็บไว้ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลที่ปรากฏในทะเบียนบ้าน ทะเบียนคนเกิด และทะเบียนคนตาย หน่วยงานของรัฐบางแห่งอาจมีความจำเป็นต้องใช้เพื่อให้บริการกับประชาชนด้วย

(3) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้านการวางแผน หรือการสถิติ หรือการสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่นข้อยกเว้นนี้เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นของราชการที่ต้องการนำข้อมูลนั้นไปเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ แต่หน่วยงานของรัฐที่ได้ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวไปมีหน้าที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ

(4) เป็นการให้เพื่อประโยชน์นำการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด กรณีการเปิดเผยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใดนั้น ทำให้ขาดองค์ประกอบของการเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามที่กำหนดไว้ในคำนิยามของมาตรา 4 และเมื่อไม่ทราบว่าข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลใดแล้ว ก็ไม่สามารถที่จะนำไปใช้เป็นผลร้ายแก่เจ้าของข้อมูลนั้นได้

(5) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา 26 วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นเพียงการส่งให้กับหอจดหมายเหตุแห่งชาติตรวจสอบว่ามีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ก่อนที่จะนำไปเผยแพร่ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าหรือไม่เท่านั้น สำหรับการจะเปิดเผยหรือไม่เป็นปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่าสมควรที่จะกระทำหรือไม่ อย่างไร

(6) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม เนื่องจาก การรักษาความสงบเรียบร้อย และการรักษากฎหมายเป็นภารกิจหลักและสำคัญของรัฐ

(7) เป็นการให้ซึ่งจำเป็น เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล เพราะกรณีความปลอดภัยต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคลย่อมเป็นประโยชน์โดยตรงของเจ้าของข้อมูล และมีความสำคัญมากกว่าความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลนั้น ๆ

(8) ต่อศาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว กรณีนี้เป็นกรณีของผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมาย หน่วยงานของรัฐผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลต้องเปิดเผยไม่อาจปฏิเสธที่จะไม่ให้ได้

(9) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จนถึงปัจจุบันนี้ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ใน (1) – (8)

ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตาม (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) หน่วยงานของรัฐที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว ต้องมีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้ด้วย เพื่อใช้ช่วยในการตรวจสอบได้หากมีการรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคล (ตามมาตรา 24 วรรคสอง) ซึ่งกรณีนี้นายกรัฐมนตรีโดยคำเสนอแนะของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้อาศัยอำนาจตามมาตรา 5 และมาตรา 24 วรรคสอง ออกกฎกระทรวง (พ.ศ. 2540) ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2541 ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา 24 (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 พร้อมสำเนาหนึ่งชุด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการตามบัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแนบท้ายกฎกระทรวงนี้ และเก็บรักษาไว้กับเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว (บัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แนบท้ายกฎกระทรวงมีรายการ ดังนี้ ลำดับที่ วัน เดือน ปี ที่ขอตรวจดู หรือยืม วัตถุประสงค์ในการขอตรวจดู หรือยืม ชื่อผู้ขอตรวจดู หรือยืม และหลักฐานแสดงตัวบุคคล ลายมือชื่อผู้ขอตรวจดู หรือยืม วัน เดือน ปี ที่คืน ชื่อผู้คืน ลายมือชื่อผู้คืน และหมายเหตุ) และให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บรวบรวมบัญชีหรือสำเนาบัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้เป็นระบบกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสาร นั้น เพื่อความสะดวกในการเก็บรักษาของหน่วยงานของรัฐและตรวจสอบของบุคคลที่ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนตามมาตรา 25 และกรณีที่บัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลมีส่วนที่เห็นควรไม่เปิดเผยแก่ผู้ขอตรวจดูหรือยืมอยู่ด้วย หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะตัดรายการใดออกจากรายการในบัญชีที่จะเปิดเผยก็ได้ แต่อย่างน้อยต้องคงรายการที่แสดงลำดับที่ วัน เดือน ปี ที่ขอตรวจดูหรือขอยืมไว้ และให้แสดงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยไว้ในช่องหมายเหตุด้วย

2.3.1.4 สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่จะขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตน เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้องไปใช้ให้เกิดผลร้ายแก่เจ้าของข้อมูล พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 25 วรรคหนึ่ง บัญญัติให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิที่จะขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตนได้ และสามารถขอสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนนั้นได้ด้วย แต่ถ้าข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นความลับหน่วยงานของรัฐก็อาจปฏิเสธไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ในกรณีที่พบว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนไม่ถูกต้อง ผู้นั้นมีสิทธิที่จะทำคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลจะต้องพิจารณาดำเนินการและแจ้งผลให้ผู้นั้นทราบโดยไม่ชักช้า ตามมาตรา 25 วรรคสาม และหากหน่วยงานของรัฐดังกล่าวไม่ยอมปฏิบัติตามคำร้องขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้น ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้นได้

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 25 วรรคห้า ยังบัญญัติให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 25 แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ซึ่งกรณีนี้นายกรัฐมนตรีโดยคำเสนอแนะของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้อาศัยอำนาจตามมาตรา 5 และมาตรา 25 วรรคห้า ออก กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540) ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2541 ไว้ ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเป็นผู้เยาว์ ให้ผู้ใช้อำนาจปกครองมีสิทธิดำเนินการแทนตามมาตรา 25 วรรคห้า ซึ่งหากผู้เยาว์มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เยาว์ด้วย

(2) ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเป็นคนไร้ความสามารถ ให้ผู้อนุบาลมีสิทธิดำเนินการแทนตามมาตรา 25 วรรคห้า

(3) ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถไม่สามารถทำการตามมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 25 ด้วยตนเอง เพราะเหตุกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีเหตุอื่นทำนองเดียวกัน ให้ผู้พิทักษ์มีสิทธิดำเนินการแทนตามมาตรา 25 วรรคห้า

(4) ในกรณีเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรม และมิได้ทำพินัยกรรมกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้บุคคลดังต่อไปนี้ มีสิทธิดำเนินการแทนตามมาตรา 24 ได้ ตามลำดับก่อนหลัง ดังต่อไปนี้

(4.1) บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรม

(4.2) คู่สมรส

(4.3) บิดาหรือมารดา

(4.4) ผู้สืบสันดาน

(4.5) พี่น้องร่วมบิดามารดา

(4.6) คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ในกรณีตามมาตรา 23 และมาตรา 25 ให้บุคคลตามข้อ 4 (4.1) – (4.5) มีสิทธิดำเนินการแทนได้ไม่ว่าบุคคลหนึ่งบุคคลใดจะมีความเห็นเช่นใดก็ตาม

2.3.1.5 การตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ กรณีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

(1) กรณีที่เห็นว่าหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (มาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 25) หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือไม่ให้ความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นสามารถร้องเรียนต่อ กขร. ได้ ตามมาตรา 13 ซึ่ง กขร. มีหน้าที่จะต้องพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน และถ้ามีเหตุจำเป็นสามารถขยายเวลาออกไปได้ แต่รวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

(2) กรณีที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งไม่แก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน เป็นกรณีที่เจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือผู้มีสิทธิดำเนินการแทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเจ้าของข้อมูลที่ถึงแก่กรรมแล้ว ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540) ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2541 ขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ของผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเจ้าของข้อมูลที่ถึงแก่กรรมแล้ว ซึ่งหากหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวตามคำขอดังกล่าว เจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือผู้กระทำการแทนบุคคลดังกล่าว สามารถอุทธรณ์ต่อ กวฉ. ได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้น โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อ กขร.

2.3.1.6 หน่วยงานที่อยู่ใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กำหนดหน่วยงานของรัฐอยู่ภายใต้ของกฎหมายนี้ ซึ่งตามคำนิยามของมาตรา 4 หมายถึง “ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา **ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี** องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” และสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น พระราชบัญญัตินี้ได้นิยามไว้ว่า หมายถึง “ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ” จากคำนิยามข้างต้น ผู้ที่อยู่ใต้บังคับของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ คือ ทุกส่วนราชการ เว้นแต่ศาลก็เฉพาะแต่ในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีเท่านั้นที่ได้รับการยกเว้น รัฐวิสาหกิจ องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ รวมทั้งหน่วยงานอิสระของรัฐไม่ว่าจะเป็นสำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงาน ก.ก.ต. และสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ก็อยู่ใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ด้วย ทั้งนี้ตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. 372/2549 คดีหมายเลขแดงที่ อ.472/2551 ระหว่างนายพิเชษฐ์ ไร่ขาว ผู้ฟ้องคดี กับ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ 1 และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ 2 ผู้ถูกฟ้องคดี ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ ได้นิยามไว้ว่า หมายถึง ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐก็อยู่ใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ด้วย

นอกจากนี้ พระราชบัญญัตินี้ยังให้รวมถึงหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย ซึ่งหมายถึงหน่วยงานอื่นที่ไม่ได้ระบุไว้ในคำนิยาม กล่าวคือ ไม่เป็นทั้งราชการส่วนกลาง

ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพหน่วยงานอิสระ แต่เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการสาธารณะ หรือเกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะอย่างหนึ่งอย่างใด อันเป็นภารกิจของรัฐไม่ใช่กิจการที่มีลักษณะเป็นเอกชนโดยแท้ เช่น มหาวิทยาลัยเอกชนที่จัดการเรียนการสอนแทนรัฐ องค์การมหาชนต่าง ๆ สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้น แต่หน่วยงานดังกล่าวจะอยู่ใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ต่อเมื่อได้มีการกำหนดไว้ในกฎกระทรวงแล้วเท่านั้น ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหน่วยงานของรัฐเพิ่มเติมแต่อย่างใด โดยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่มีผลใช้บังคับกับภาคเอกชน

2.3.1.7 หน้าที่ของหน่วยงานรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

(1) หน้าที่จัดระบบและรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

(1.1) จัดเก็บข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ๆ เท่านั้น และต้องยกเลิกการจัดเก็บเมื่อหมดความจำเป็น

(1.2) จัดเก็บข้อมูลข่าวสารจากเจ้าของข้อมูลโดยตรง โดยในการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะต้องแจ้งวัตถุประสงค์ให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลด้วยว่าจะนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นมาใช้เพื่อการใด และลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

(1.3) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้บุคคลทั่วไปทราบ และตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้

(ข) ประเภทของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล

(จ) วิธีการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล

(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

(1.4) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ

(1.5) จัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามความเหมาะสม

(1.6) แจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบในกรณีที่มีการจัดส่งข้อมูลส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นเหตุให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้

(1.7) ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบุคคลต่อบุคคลอื่น โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นก่อน เว้นแต่เป็นการเปิดเผยที่มีเหตุตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

(1.8) แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพื่อให้ถูกต้องตรงตามที่เป็นจริง เมื่อได้รับคำขอจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(1.9) จัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสาร ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (พ.ศ. 2540) ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2541

2.3.2 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เสนอ **(ฉบับสำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)** มีเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวว่า “เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญ หรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล อันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าว ทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้” ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... มีสาระสำคัญ ดังนี้

2.3.2.1 บทการบังคับใช้กฎหมาย

กำหนดให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีกฎหมายกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น เว้นแต่บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติมไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม และบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน บทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษ ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีดังต่อไปนี้ 1) กฎหมายว่าด้วยการนั้นไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน และ 2) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นมีบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามกฎหมายดังกล่าวออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล แต่ไม่เพียงพอเท่ากับอำนาจของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้ และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวร้องต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ หรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลผู้เสียหายยื่นคำร้องเรียนต่อคณะกรรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 3) กฎหมายนี้ไม่ใช้บังคับแก่ บุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรมในครอบครัวของบุคคลโดยมิให้ผู้อื่นใช้หรือเปิดเผยต่อผู้อื่น 1) หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยของประชาชน 2) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้เฉพาะ

เพื่อกิจการสื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรม 3) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา และคณะกรรมาธิการ 4) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาล และการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม 5) การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตและอาจตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อยกเว้นให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะกิจการใด หรือหน่วยงานใดเพื่อไม่ให้นำพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับก็ได้ (ร่างมาตรา ๔)

2.3.2.2 บทนิยาม

ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 6)

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ

“ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

“ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

“บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

2.3.2.3 การรักษาการตามกฎหมาย

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 7)

2.3.2.4 ที่มา องค์ประกอบ คุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

1) กำหนดที่มา และองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 8) จำนวน 17 คน ประกอบด้วย

(1) ประธานกรรมการ (สรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านเทคโนโลยี

สารสนเทศและการสื่อสาร ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านสุขภาพ หรือด้านอื่น ที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(2) ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นรองประธานกรรมการ

(3) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน 5 คน ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

(4) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน

(5) เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

2) กำหนดแนวทางในการสรรหา และคัดเลือกกรรมการ (ร่างมาตรา 9)

(1) ในกรณีที่มีเหตุทำให้ต้องมีการสรรหา และคัดเลือกกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ) ให้สรรหาจากผู้ที่มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 (ร่างมาตรา 10) โดยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา 8 วรรคสาม)

(2) ให้มีคณะกรรมการสรรหา จำนวน 8 คน คนทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้ง ประกอบด้วย (1) บุคคลซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวน 2 คน (2) บุคคลซึ่งประธานรัฐสภาแต่งตั้งจำนวน 2 คน (3) บุคคลซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินแต่งตั้งจำนวน 2 คน และ (4) บุคคลซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแต่งตั้งจำนวน 2 คน โดยให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา และเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการกรรมการสรรหา และให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา โดยกรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 9)

(3) เมื่อคณะกรรมการสรรหาได้คัดเลือกบุคคลเป็นประธานกรรมการกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ครบจำนวนแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งรายชื่อประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติและการไม่มีลักษณะต้องห้าม รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อไป (ร่างมาตรา 10 วรรคสอง)

3) กำหนดคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การดำรงตำแหน่ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา 11 - มาตรา 13)

4) กำหนดแนวทางในการประชุมของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 14 - มาตรา 15)

5) กำหนดแนวทางการทำงาน และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 16)

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการส่งเสริม และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนดำเนินกิจกรรมตามแผนยุทธศาสตร์ตาม (1) รวมทั้งจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(3) กำหนดมาตรการหรือแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(4) ออกประกาศหรือระเบียบเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(5) ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ

(6) ประกาศกำหนดข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นแนวทางให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติ

(7) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการตราหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎที่ใช้บังคับอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(8) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกาหรือออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(9) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(10) ตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้

(11) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดทักษะการเรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่ประชาชน

(12) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(13) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ

รวมทั้งมีอำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่มอบหมาย (ร่างมาตรา 18 วรรคหนึ่ง)

6) เบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทน (ร่างมาตรา 17)

ให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่น ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด และอนุกรรมการและกรรมการผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้งได้รับเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนดโดยความเห็นชอบของ กระทรวงการคลัง

2.3.2.5 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

1) ส่วนที่ 1 บททั่วไป (ร่างมาตรา 19 - มาตรา 21)

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ หากเจ้าของข้อมูลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อน หรือขณะนั้น เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้ทำได้ ในการขอความยินยอมให้ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผย ไปด้วย และต้องมีความชัดเจน ไม่หลอกลวงทำให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ (ร่างมาตรา 19) ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเป็นผู้เยาว์ และไม่ใช่การใด ๆ ซึ่งผู้เยาว์อาจให้ความยินยอมโดยลำพังได้ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ด้วย และในกรณีที่ผู้เยาว์มีอายุไม่เกินสิบปีต้องขอความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครอง กรณีที่เป็นคนไร้ความสามารถให้ขอความยินยอมจากผู้อนุบาล และในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ขอความยินยอมจากผู้พิทักษ์ (ร่างมาตรา 20) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ไม่ได้ เว้นแต่ได้แจ้งวัตถุประสงค์ใหม่ให้เจ้าของข้อมูลทราบ และได้รับความยินยอมก่อนดำเนินการแล้ว หรือบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้ทำได้ (ร่างมาตรา 21)

2) ส่วนที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 22 - มาตรา 26)

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลได้เท่าที่จำเป็นภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมาย (ร่างมาตรา 22) และต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะเก็บรวบรวม ถึงวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวมและระยะเวลาในการเก็บรวบรวม ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อและวิธีการติดต่อ และสิทธิของเจ้าของข้อมูลในการถอนความยินยอม ขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลกรณีที่ไม่ได้ให้ความยินยอมขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน คัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามกฎหมายเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ลบ หรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนนั้นไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลได้ ร้องขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ดำเนินการกับข้อมูลส่วนบุคคลนั้นให้ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด และสิทธิร้องเรียนในกรณี

ที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 23) ห้ามทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล (ร่างมาตรา 24) ห้ามเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่มิใช่จากเจ้าของข้อมูลโดยตรง (ร่างมาตรา 25) และห้ามเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความอ่อนไหว เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อชาติ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ หรือข้อมูลอื่นใดซึ่งกระทบความรู้สึกของผู้อื่นหรือประชาชนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เป็นต้น โดยไม่ได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากเจ้าของข้อมูล (ร่างมาตรา 26)

3) ส่วนที่ 3 การใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 27 - มาตรา 29)

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล จะใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลไม่ได้ เว้นแต่เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอม ตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26 และผู้ที่ได้รับข้อมูลจากการเปิดเผยดังกล่าวจะต้องไม่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลที่ได้รับการยกเว้นในการเก็บรวบรวมได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26 เมื่อมีการใช้หรือเปิดเผยแล้ว ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องทำบันทึกการใช้และการเปิดเผยไว้ในรายการตามมาตรา 38 (ร่างมาตรา 27) การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ ต้องมีมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอ โดยต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา 16 (5) โดยยกเว้นสำหรับกรณีเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เป็นการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญา เป็นการกระทำตามสัญญาระหว่างผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลกับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของเจ้าของข้อมูลหรือบุคคลอื่น เมื่อเจ้าของข้อมูลไม่สามารถให้ความยินยอมในขณะนั้นได้ (ร่างมาตรา 28) ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล อยู่ในราชอาณาจักรได้กำหนดนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการส่งหรือโอนข้อมูลไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ต่างประเทศและอยู่ในเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกัน เพื่อการประกอบกิจการหรือธุรกิจร่วมกัน หากนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลดังกล่าวได้รับการตรวจสอบและรับรองจากสำนักงาน การส่งหรือโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศที่สามารถกระทำได้โดยยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 28 (ร่างมาตรา 29)

4) หมวด 3 สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 30 - มาตรา 33)

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอเข้าถึง และขอสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอม โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล จะปฏิเสธคำขอได้

เฉพาะกรณีที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งศาล มีผลต่อการสืบสวนสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ การเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น (ร่างมาตรา 30) มีสิทธิขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ทำให้ข้อมูลนั้นอยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านหรือใช้งานโดยทั่วไปได้ด้วยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทำงานโดยอัตโนมัติ และสามารถใช้หรือเปิดเผยได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ รวมทั้งมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่น และขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นได้ด้วย เว้นแต่โดยสภาพทางเทคนิคไม่สามารถทำได้ (ร่างมาตรา 31) ในกรณีปฏิเสธคำขอ ตามมาตรา 30 และมาตรา 31 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกการปฏิเสธดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 38 ด้วย มีสิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนได้ในกรณีที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 (5) หรือ (6) หรือกรณีที่เก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการตลาดแบบตรง หรือเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ เมื่อมีการใช้สิทธิคัดค้านดังกล่าวแล้ว ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไปได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการปฏิเสธการคัดค้านผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกการปฏิเสธการคัดค้านไว้ในรายการตามมาตรา 38 ด้วย (ร่างมาตรา 32) มีสิทธิขอให้ลบ หรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ (ร่างมาตรา 33)

5) หน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 34 - มาตรา 41)

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลถูกต้องเป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด (ร่างมาตรา 34) และเมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลดำเนินการแล้ว หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการให้ตามความประสงค์จะต้องบันทึกคำร้องขอของเจ้าของข้อมูลพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 38 ด้วย (ร่างมาตรา 35) มีหน้าที่จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบและทบทวนมาตรการดังกล่าวเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม กรณีที่มีการให้ข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ ลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษา หรือที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลนั้น และแจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลแก่เจ้าของข้อมูลโดยไม่ชักช้า (ร่างมาตรา 36) และมีหน้าที่บันทึกรายการเพื่อให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถตรวจสอบได้ (ร่างมาตรา 38)

ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ดำเนินการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ตามคำสั่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่คำสั่งนั้นขัดต่อกฎหมายหรือหลักการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ จัดให้มีการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจ และจัดทำ เก็บรักษาบันทึกรายการของกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลไว้ (ร่างมาตรา 39)

นอกจากนี้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลยังต้อง*จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของตน* ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล เป็นหน่วยงานของรัฐ ตามที่ประกาศกำหนด ในการดำเนินกิจกรรมการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผย ที่จำเป็นต้องตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลหรือระบบอย่างสม่ำเสมอเนื่องจากเหตุที่มีข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากตามที่ประกาศกำหนด และในกรณีกิจกรรมหลักของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่มีลักษณะตามมาตรา 26 (ร่างมาตรา 40) โดยเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ให้คำแนะนำในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และตรวจสอบการดำเนินงานในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ประสานงานและให้ความร่วมมือกับสำนักงานกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล และต้องรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนล่วงรู้หรือได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 41)

6) หมวด 4 สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 42 - มาตรา 68)

ให้มีสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคล ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศ (ร่างมาตรา 42) มีหน้าที่ปฏิบัติงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ และคณะอนุกรรมการ โดยมีหน้าที่ในการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการส่งเสริม และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวสถานการณ์การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 43) ถือกรรมสิทธิ์มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพยสิทธิในทรัพย์สินต่าง ๆ ถือหุ้น เข้าเป็นหุ้นส่วน หรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสำนักงานได้ (ร่างมาตรา 44) มีทุนและทรัพย์สิน

ในการดำเนินงาน ที่มาจากทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน และค่าบริการอื่นที่ได้จากการดำเนินงาน รวมทั้งเงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น (ร่างมาตรา 45) มี**คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล** ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งสรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้และประสบการณ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และเลขาธิการคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน**หก**คน โดยมีคณะกรรมการสรรหาที่แต่งตั้งจากคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำนวนแปดคนทำหน้าที่คัดเลือกประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา 47 - มาตรา 48) คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีหน้าที่อำนาจในการกำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานของสำนักงาน ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดองค์กร การเงิน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป การตรวจสอบภายในของสำนักงาน และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา 53 - มาตรา 54) โดยมีเลขาธิการบริหารกิจการของสำนักงาน (ร่างมาตรา 56)

7) หมวด 5 การร้องเรียน (ร่างมาตรา 69 - มาตรา 74)

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญคณะหนึ่งหรือหลายคณะตามความเชี่ยวชาญในแต่ละเรื่อง โดยมีหน้าที่และอำนาจ พิจารณาเรื่องร้องเรียน ตรวจสอบการกระทำของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือลูกจ้างหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 69 - มาตรา 70) เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 71) ในกรณีที่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบกรณีร้องเรียนแล้วเห็นว่า เรื่องร้องเรียนนั้น เป็นกรณีซึ่งอาจไกล่เกลี่ยได้และคู่กรณีประสงค์ให้ไกล่เกลี่ย ก็สามารถดำเนินการไกล่เกลี่ยได้ หากการร้องเรียนนั้นไม่อาจไกล่เกลี่ยได้หรือไกล่เกลี่ยไม่สำเร็จ คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญอาจสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ปฏิบัติหรือแก้ไขการกระทำให้ถูกต้องในระยะเวลาที่กำหนดได้ หรือสั่งห้ามกระทำการที่ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือให้กระทำการใดเพื่อระงับความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ (ร่างมาตรา 72)

8) หมวด 6 ความรับผิดทางแพ่ง (ร่างมาตรา 75 - มาตรา 74)

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทำให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่เจ้าของข้อมูลไม่ว่าการดำเนินการนั้นจะกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ความเสียหายนั้นเกิด

จากเหตุสุดวิสัย หรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเอง หรือเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย (ร่างมาตรา 75) และให้อำนาจศาลสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินสองเท่าของค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงนั้น (ร่างมาตรา 76)

9) หมวด 7 บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ 1 โทษอาญา (ร่างมาตรา 77 - มาตรา 79)

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 27 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 28 อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย และกรณีผู้ที่ล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้านำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา 77 - มาตรา 78) ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล และการกระทำความผิดนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น จนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย (ร่างมาตรา 79)

ส่วนที่ 2 โทษทางปกครอง (ร่างมาตรา 80 - มาตรา 88)

- ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่แจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบก่อนหรือขณะเก็บรวมข้อมูลตามมาตรา 23 หรือไม่ดำเนินการตามคำขอเข้าถึงและคำขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับเจ้าของข้อมูล ภายใน 30 วัน ตามมาตรา 30 วรรคสี่ หรือไม่บันทึกรายการ เพื่อให้เจ้าของข้อมูลตรวจสอบได้ ตามมาตรา 38 หรือไม่จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง หรือไม่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา 41 วรรคสอง หรือให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกจากงาน หรือเลิกสัญญาจ้างเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามมาตรา 41 วรรคสาม หรือไม่ขอความยินยอมตามแบบที่กำหนด ตามมาตรา 19 วรรคสาม หรือไม่แจ้งผลกระทบจากการถอนความยินยอม ตามมาตรา 19 วรรคห้า หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 25 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท (ร่างมาตรา 80) เก็บรวบรวม ใช้ เปิดเผยข้อมูล ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้ต่อเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา 21 เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา 22 หรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา 24 ไม่เก็บข้อมูลจากเจ้าของข้อมูลโดยตรง ตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลตามมาตรา 27 วรรคหนึ่ง บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลจากการเปิดเผยของผู้ควบคุมข้อมูล ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา 27 วรรคสอง

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลไปยังต่างประทศไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การให้ความ-คุ้มครองตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ตามมาตรา 28 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลยังดำเนินการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เมื่อเจ้าของข้อมูลได้แจ้งการคัดค้านให้ทราบแล้ว ตามมาตรา 32 วรรคสอง หรือไม่ดำเนินการตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามมาตรา 36 หรือขอความยินยอมโดยการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามมาตรา 25 วรรคสอง หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามล้านบาท (ร่างมาตรา 81) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลฝ่าฝืนเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ตามมาตรา 26 หรือฝ่าฝืนใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา 27 วรรคหนึ่ง บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลจากการเปิดเผยของผู้ควบคุมข้อมูล ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา 27 วรรคสอง หรือมาตรา 28 อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 หรือส่ง หรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 โดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท (ร่างมาตรา 82)

- ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ไม่จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง หรือไม่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 41 วรรคสอง หรือให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกจากงานหรือเลิกสัญญาจ้างเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามมาตรา 41 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท (ร่างมาตรา 83) ไม่ดำเนินการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ตามคำสั่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือไม่จัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจ และจัดทำ เก็บรักษาบันทึกรายการของกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลไว้ ตามมาตรา 39 โดยไม่มีเหตุอันควร หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 36 (5) ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 37 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามล้านบาท (ร่างมาตรา 84) ส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหว (Sensitive Data) ตามมาตรา 26 โดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท (ร่างมาตรา 85)

- ตัวแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือตัวแทนผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไม่จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 40 วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท (ร่างมาตรา 86)

9) บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา 89 - มาตรา 95)

กำหนดบทเฉพาะการให้ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและกรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน 5 คน และเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ปฏิบัติหน้าที่เท่าจำเป็นไปพลางก่อน แต่ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับโดยให้ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ในฐานะรองประธานทำหน้าที่ประธานกรรมการชั่วคราว และให้แต่งตั้งประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา 89) ในวาระเริ่มแรกให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการจัดตั้งสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 90) ในวาระเริ่มแรกที่ยังไม่มีการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 91) ในส่วนของข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวมรวมและใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไปได้ตามวัตถุประสงค์เดิม แต่ต้องกำหนดวิธีการยกเลิกความยินยอมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ประสงค์ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวบรวมและใช้ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวสามารถแจ้งยกเลิกความยินยอมได้โดยง่าย (ร่างมาตรา 94)

บทที่ 3
วิธีดำเนินการศึกษา

3.1 ขอบเขตการศึกษา

3.1.1 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับฟังความคิดเห็น กันยายน 2561) ที่จัดทำโดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีแนวคิดในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เป็นสิทธิพื้นฐานของประชาชนชาวไทย ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติไว้ ในมาตรา 32 ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง **หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้** เว้นแต่ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ”
ว่ามีความเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการตรากฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานสากล เช่น กฎระเบียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (GDPR) ของสหภาพยุโรป (EU) ที่มีผลบังคับใช้แล้ว เพื่อมิให้สหภาพยุโรปสามารถอ้างเป็นเหตุเพื่อกีดกันทางการค้ากับประเทศไทยและอาจเกิดผลกระทบเสียหายกับภาคธุรกิจของประเทศไทยได้

3.1.2 เป็นการศึกษาเชิงประจักษ์ โดยกรณีนี้ผู้ศึกษาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งรับผิดชอบในการเสนอความเห็นต่อ กขร. ในการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และในขณะดำรงตำแหน่งนิติกรชำนาญการพิเศษ ส่วนดำเนินการเรื่องร้องเรียนและตอบข้อหารือ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้แทนไปชี้แจงให้ความเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 11) เมื่อปี พ.ศ. 2552 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือลงวันที่ 10 สิงหาคม 2552 แจ้งว่าคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 11) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... เสร็จแล้ว โดยมีหน่วยงานยืนยันให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างดังกล่าว 2 หน่วยงาน คือ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอเรื่องไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปแล้ว และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร 0503/19071 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2552 แจ้งว่าคณะรัฐมนตรีได้

เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานด้านนิติบัญญัติพิจารณาแล้วเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป โดยมีข้อสังเกตว่าพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในครอบครองหรือดูแลของทางราชการในบางเรื่องแล้ว แต่ได้รับการร้องเรียนว่ายังไม่เป็นไปตามหลักสากล จึงมอบให้ กขร. รับไปพิจารณาว่าจะสมควรนำหลักการของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เหมาะสมไปบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือจะสมควรปรับปรุงกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการต่อไป

ต่อมาได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2556 ส่งผลให้การพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าวต้องหยุดลง ปัจจุบันประเทศไทยจึงยังไม่มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป มีแต่การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในภาครัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และในช่วงต้นปี 2558 กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเดิม) ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง ปัจจุบันร่างกฎหมายดังกล่าวอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าเป็นโอกาสอันดีที่สมควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่จัดทำโดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยร่างที่จะนำมาเปรียบเทียบในการศึกษาครั้งนี้เป็นร่างที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้รับฟังความคิดเห็นไปแล้วเมื่อเดือนกันยายน 2561

3.1.3 ศึกษาโดยการวิเคราะห์ถึงแนวคิด หลักการสำคัญ และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ที่นำมาใช้บังคับในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน

3.2 ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบพรรณนาเชิงวิเคราะห์ โดยอาศัยแหล่งข้อมูล ดังนี้

3.2.1 ศึกษาจากกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เสนอ (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)
- พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔
- พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐
- พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔

- กฎหมายมหาชนที่เกี่ยวข้อง
- กฎกระทรวง/ประกาศ กขร. ที่เกี่ยวข้อง

3.2.2 ศึกษาจากแนวคิด และหลักการที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง

- สิทธิรับรู้ หลักการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ
- หลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

3.2.3 การศึกษาเรื่องนี้เป็นการศึกษาด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary) ทำการศึกษาค้นคว้า และรวบรวมจากหลักรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ รายงานการวิจัย หลักสิทธิมนุษยชน วิทยานิพนธ์ และตำราทางวิชาการต่าง ๆ จากห้องสมุดมหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ข้อมูลสารสนเทศ และจากประสบการณ์ในการปฏิบัติราชการ เพื่อวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษาหาข้อเสนอแนะต่อไป

บทที่ 4
ผลการศึกษา

ปัจจุบันประเทศไทยมีการล่วงละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปแสวงผลประโยชน์หรือเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลจนสร้างความเสียหายเดือดร้อนรำคาญแก่บุคคลทั่วไปอย่างมาก ประกอบกับสหภาพยุโรป (European Union : EU) ได้ออกกฎระเบียบ General Data Protection Regulation : GDPR ออกมาเพื่อคุ้มครองประชาชนในกลุ่มประเทศ EU มิให้ถูกล่วงละเมิดในความเป็นส่วนตัวและนำข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนไปแสวงหาผลประโยชน์หรือเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลก่อน โดยบังคับใช้ทุกหน่วยงานที่มีการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่อาศัยอยู่ใน EU โดยไม่คำนึงถึงว่าบริษัทนั้นจะตั้งอยู่ที่ใด ไม่ว่าการประมวลผลนั้นจะทำใน EU หรือไม่ และบังคับใช้กับทุกกิจกรรมที่เป็นการจำหน่ายสินค้าและบริการแก่พลเมือง EU และทุกกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการติดตามพฤติกรรมของพลเมืองที่เกิดขึ้นใน EU โดยมีบทกำหนดโทษในกรณีที่เกิดความเสียหายหรือการรั่วไหลของข้อมูล (Data Breach) ผู้ที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดจะถูกปรับเป็นจำนวนเงินถึง 20 ล้านยูโร หรือในอัตราร้อยละ 2 – 4 ของรายได้ต่อปี โดย GDPR ของสหภาพยุโรป มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2561 ที่ผ่านมา หากประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีมาตรฐานเหมาะสมออกมาใช้บังคับในขณะนี้ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำธุรกิจการค้าและบริการกับประเทศในสหภาพยุโรปได้ ดังนั้นการพิจารณาศึกษาในลักษณะเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... กับหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และหลักเกณฑ์ตามมาตรฐาน GDPR จึงมีความสำคัญและจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาผลักดันให้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ออกมาบังคับใช้เป็นกฎหมายโดยเร็วและมีมาตรฐานเป็นไปตามหลักการสากล เพราะหากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ไม่อาจออกมาบังคับใช้เป็นกฎหมายได้ทันกำหนดเวลาที่กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล GDPR ของ EU มีผลใช้บังคับ หรือออกมาใช้บังคับแล้วแต่มีมาตรฐานต่ำกว่า GDPR ก็อาจทำให้สหภาพยุโรปสามารถอ้างเป็นเหตุในการกีดกันทางการค้ากับประเทศไทยได้

การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของประเทศไทย นอกเหนือจากการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเฉพาะเรื่องตามพระราชบัญญัติฉบับต่าง ๆ แล้ว ก็จะมีพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นอกจากจะเป็นกฎหมายกลางที่ออกมารองรับ “สิทธิที่จะได้รู้” ของประชาชนแล้ว ยังเป็นกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทบสิทธิในเรื่องความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลตามหลักการที่ว่า “ปกปิดเป็นหลัก เปิดเผยเป็นข้อยกเว้น” โดยบัญญัติไว้ในมาตรา 21 - มาตรา 25 ของพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่มิได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของภาคเอกชนไว้ด้วย ทำให้ปัจจุบันนี้ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายกลางที่ออกมาคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่อยู่ในความครอบครองของภาคเอกชน ทำให้มีการล่วงละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนเป็นจำนวนมาก โดยการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปแสวงหาผลประโยชน์จนสร้างความเสียหายเดือดร้อนรำคาญแก่บุคคลโดยทั่วไป

ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากเอกสารต่าง ๆ แล้ว ในบทนี้จะได้นำเอกสารดังกล่าวมาวิเคราะห์ศึกษาเปรียบเทียบบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... เพื่อให้เห็นความแตกต่าง และข้อดีข้อเสียในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในรายงานฉบับนี้

4.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในประเทศไทย ถือเป็นสิทธิพื้นฐานของประชาชนตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองไว้อย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 เป็นต้นมา บัญญัติไว้ในมาตรา 44 ว่า “สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ หรือชื่อเสียง และความเป็นอยู่ส่วนตัว ย่อมได้รับความคุ้มครอง” รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 บัญญัติไว้ในมาตรา 34 ว่า “สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวย่อมได้รับความคุ้มครอง การกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความหรือภาพไม่ว่าด้วยวิธีใดไปยังสาธารณชนอันเป็นการละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวจะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน” รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ก็ได้มีการบัญญัติไว้ในมาตรา 35 ว่า “สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความเป็นอยู่ส่วนตัวย่อมได้รับความคุ้มครอง การกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความหรือภาพไม่ว่าด้วยวิธีใดไปยังสาธารณชนอันเป็นการละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวจะกระทำมิได้ เว้นแต่ กรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์โดยมิชอบจากข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

ปัจจุบันภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลก็ยังคงเป็นสิทธิพื้นฐานของประชาชนชาวไทยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ให้การรับรองไว้เช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทั้งสามฉบับ

ที่กล่าวมาดังกล่าว โดยบัญญัติไว้ในมาตรา 32 ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ” ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญของการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้รับรองคุ้มครองไว้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้ ดังนี้

4.1.1 การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ สิทธิความเป็นส่วนตัวประการหนึ่งที่ได้รับการคุ้มครองในฐานะที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

4.1.2 การกระทำอันเป็นการละเมิด หรือกระทบต่อสิทธิของบุคคล หรือการนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะมีอำนาจตามกฎหมาย

4.1.3 การจะนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์จะกระทำได้ต่อเมื่ออาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น
ซึ่งเป็นการบัญญัติในลักษณะที่เป็นหลักการเพื่อการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่จะไม่ให้มีการนำไปใช้ประโยชน์ โดยมีข้อยกเว้นที่สามารถกระทำได้ หากเป็นการใช้อำนาจของกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

นอกเหนือจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่มีบทบัญญัติในการวางหลักการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ไว้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนชาวไทยแล้ว ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติที่ได้มีการกำหนดให้การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้เป็นการ**เฉพาะเรื่องตามประเภทของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล** เช่น การคุ้มครองข้อมูลทะเบียนราษฎร์ตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 การคุ้มครองข้อมูลพยานในคดีอาญาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 การคุ้มครองข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเกี่ยวกับสถิติ ตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 การคุ้มครองข้อมูลกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. 2561 การคุ้มครองข้อมูลจากการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค เกี่ยวกับโรคติดต่อ ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 การคุ้มครองข้อมูลสุขภาพจิตของบุคคล ตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 การคุ้มครองข้อมูลหลักประกันสุขภาพของบุคคล ตามพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 การคุ้มครองข้อมูลสุขภาพของบุคคล ตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 การคุ้มครองข้อมูลเครดิตของบุคคล ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 เป็นต้น ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 2 ข้อ 2.3

4.2 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ ต้องการให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในเรื่องของข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ โดยมาตรา 4 ได้กำหนดนิยามคำว่า **"หน่วยงานของรัฐ"** หมายความว่า "ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" (หน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ซึ่งได้นิยามคำว่า "ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล" หมายความว่า "บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล") นิยามคำว่า **"เจ้าหน้าที่ของรัฐ"** หมายถึง "ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ" (เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีฐานะเป็นผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ซึ่งได้นิยามคำว่า "ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล" หมายความว่า "บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล") จากคำนิยามข้างต้น ผู้ที่อยู่ใต้บังคับของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ คือ หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน เว้นแต่ศาลก็เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีเท่านั้นที่ได้รับการยกเว้น และได้นิยามคำว่า **"ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล"** หมายความว่า "ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคน หรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย" ซึ่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ดังนี้

4.2.1 ผู้ที่ได้รับความคุ้มครอง ต้องเป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยเท่านั้น (ตามมาตรา 21) ไม่รวมถึงนิติบุคคล สอดคล้องกับหลักการสากลที่ให้ความหมายของคำว่า **"ข้อมูลส่วนบุคคล"** (Personal data) ว่าหมายถึง ข้อมูลข่าวสาร (information) ใด ๆ ที่ชี้เฉพาะตัวบุคคล หรือสามารถบ่งชี้ลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล ซึ่งหมายถึงบุคคลธรรมดา (natural person) ที่เป็นเจ้าของข้อมูล (Data subject)

4.2.2 หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐ (อยู่ในฐานะเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล) (มาตรา 23) ไว้ดังนี้

1) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเท่าที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และต้องยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็นแล้ว (มาตรา 23 (1))

2) การจัดเก็บข้อมูล ให้พยายามจัดเก็บจากเจ้าของข้อมูลโดยตรง (มาตรา 23 (2)) โดยในการจัดเก็บข้อมูลจะต้องแจ้งวัตถุประสงค์ให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้า หรือพร้อมกับการขอข้อมูลด้วยว่าจะนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นมาใช้เพื่อการใด และลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ (มาตรา 23 วรรคสอง)

3) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้ ประเภทของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล วิธีการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล แหล่งที่มาของข้อมูล (มาตรา 23 (3)) ทั้งนี้ ยกเว้นให้สำหรับหน่วยงานของรัฐบางแห่งที่มีหน้าที่เกี่ยวกับความมั่นคง และความปลอดภัยของประเทศ ได้แก่ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพราะจะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าวได้ (มาตรา 22)

4) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ (มาตรา 23 (4))

5) จัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อป้องกันมิให้มีการนำข้อมูลไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายกับเจ้าของข้อมูล (มาตรา 23 (5))

4.2.3 การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ในหลักการข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งใด หน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะนำไปเปิดเผยต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น หรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นไม่ได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้านการวางแผนหรือการสถิติ หรือการสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามมาตรา 26 วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจ

ตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว และกรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา (ปัจจุบันนี้ยังไม่มีการออกพระราชกฤษฎีกามาเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 24 (1) – (8)) ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา 24 (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) หน่วยงานของรัฐที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว ต้องมีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้ด้วย (ตามมาตรา 24 วรรคสอง) ซึ่งกรณีนี้นายกรัฐมนตรีโดยคำเสนอแนะของ กขร. ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา 5 และมาตรา 24 วรรคสอง ออกกฎกระทรวง (พ.ศ. 2540) ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2541 ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมสำเนาหนึ่งชุด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการตามบัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแนบท้ายกฎกระทรวงนี้ และเก็บรักษาไว้กับเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว

4.2.4 สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่จะขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตน เจ้าของข้อมูลมีสิทธิที่จะขอตรวจดู และขอสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนได้ ในกรณีที่พบว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนไม่ถูกต้อง ผู้นั้นมีสิทธิที่จะยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ (ตามมาตรา 25 วรรคสาม) และหากหน่วยงานของรัฐไม่ยอมปฏิบัติตามคำร้องขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้น ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง นอกจากนี้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 25 วรรคห้า ยังบัญญัติให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 25 แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ซึ่งกรณีนี้นายกรัฐมนตรีโดยคำเสนอแนะของ กขร. ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา 5 และมาตรา 25 วรรคห้า ออกกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540) ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2541 โดยในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเป็นผู้เยาว์ให้ผู้ใช้อำนาจปกครองมีสิทธิดำเนินการแทน ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเป็นคนไร้ความสามารถให้ผู้อนุบาลมีสิทธิดำเนินการแทน ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถไม่สามารถทำการด้วยตนเองเพราะเหตุกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีเหตุอื่นทำนองเดียวกันให้ผู้พิทักษ์มีสิทธิดำเนินการแทน และในกรณีเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรมให้ทายาทโดยธรรมตามลำดับก่อนหลังและ กขร. ดำเนินการแทน

4.2.5 การกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือผู้กระทำการแทน สามารถดำเนินการได้ดังนี้

1) กรณีที่เห็นว่าหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้สำหรับกรณีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 25 เจ้าของข้อมูลหรือผู้กระทำการแทนสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อ กขร. ได้ เนื่องจาก กขร. มีอำนาจหน้าที่ตามที่

บัญญัติไว้ในมาตรา 28 กล่าวคือ สอดส่องดูแล และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียน ตามมาตรา 13

2) กรณีที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน เจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือผู้มีสิทธิกระทำการแทน สามารถอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคลต่อ กวฉ. ได้ เนื่องจาก กวฉ. มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา 35 โดยเจ้าของข้อมูลมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อ กวฉ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้น โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อ กขร.

4.2.6 บทกำหนดโทษ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มิได้มีบทกำหนดโทษไว้สำหรับหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ กรณีที่ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักการของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 โดยตรง คงมีแต่บทในด้านการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ กรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนไปโดยผิดพลาด ซึ่งอาจมีความรับผิดทั้งทางแพ่ง อาญา และวินัย หากเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติไปตามสมควรโดยสุจริต ก็จะได้รับการคุ้มครองตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 20 ซึ่งมี 2 กรณี ดังนี้

1) การปฏิบัติที่ถูกต้องตามว่าด้วยการรักษาความลับ ซึ่งมาตรา 16 ให้อำนาจคณะรัฐมนตรีกำหนดระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของราชการ หากเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติตามระเบียบแล้ว หากระเบียบดังกล่าวไม่มีความชัดเจนทำให้เจ้าหน้าที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ไม่สมควรเปิด เมื่อเปิดเผยไปโดยสุจริตจึงไม่ต้องรับผิดชอบเป็นส่วนตัว (มาตรา 20 (1))

2) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2542 ใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีเหตุที่จะไม่เปิดเผย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 15 หากได้ดำเนินการไปโดยสมควรแก่เหตุ หากไปกระทบสิทธิของเอกชนบางประการ แต่เพื่อรักษาประโยชน์ที่สำคัญกว่า เจ้าหน้าที่ผู้นั้นจะได้รับการคุ้มกัน (มาตรา 20 (2))

แต่ทั้งนี้ ทั้งสองกรณีหน่วยงานไม่พ้นจากความรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น ผู้ที่ได้รับความเสียหายอาจฟ้องเรียกค่าเสียหายทางแพ่งจากหน่วยงานของรัฐได้

4.3 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสากล

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เมื่อเปรียบเทียบกับแนวทางการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครอง

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสากลตามที่กล่าวมาในบทที่ 2 ข้อ 2.2 แล้ว พิจารณาได้ตามตารางเปรียบเทียบ ดังนี้

ตารางเปรียบเทียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสากล

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
ให้คำจำกัดความของ **"ข้อมูลส่วนบุคคล"** (Personal data) ว่า หมายถึง **ข้อมูลข่าวสาร (information) ใด ๆ ที่ชี้เฉพาะตัวบุคคล** หรือสามารถบ่งชี้ลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล ซึ่งหมายถึงบุคคลธรรมดา (natural person) ที่เป็นเจ้าของข้อมูล (Data subject) การชี้เฉพาะตัวบุคคลอาจเป็นไปโดยตรงหรือโดยอ้อม	**มาตรา 4** ในพระราชบัญญัตินี้ ""**ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล"** หมายความว่า **ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล** เช่น การศึกษา ฐานะทางการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน **บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น**หรือมีเลขหมาย รหัส **หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้** เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย" **มาตรา 21** บัญญัติว่า ""**บุคคล" หมายความว่า** บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย **และบุคคลธรรมดา**ที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย"	- ความหมายของคำว่า **"ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล"** ตามมาตรา 4 แห่ง พรบ.ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ คือข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล หรือข้อมูลข่าวสารที่บ่งชี้ลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลได้ เมื่อพิจารณาประกอบกับมาตรา 21 แล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลหรือข้อมูลข่าวสารที่บ่งชี้ลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลของบุคคลธรรมดาที่เป็นเจ้าของข้อมูล สอดคล้องกับความหมายตามหลักสากล **"ข้อมูลส่วนบุคคล"** (Personal data)
หลักความยินยอม ข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บรวบรวมจะต้องได้มาโดยวิธีการที่ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย คือ ต้องให้บุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูล (Data Subject) รับทราบ และยินยอม	**มาตรา 23** หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้ (2) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรง	- การที่ พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ กำหนดให้เก็บข้อมูลจากเจ้าของข้อมูลโดยตรง และให้หน่วยงานแจ้งเจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้และลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
ในการจัดเก็บข้อมูล โดยต้องมีการแจ้งต่อเจ้าของข้อมูล (Data Subject) ทราบก่อนหรือในขณะที่มีการเก็บรวบรวม การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ในแต่ละครั้งต้องมีการแจ้งต่อเจ้าของข้อมูลทุกครั้ง และต้องใช้เท่าที่จำกัดเฉพาะตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้เท่านั้น	ของบุคคลนั้น (3) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้ (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้ (ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ (ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล (จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล (ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล **มาตรา 23 วรรคสอง** ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่อาจให้ข้อมูลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ **มาตรา 23 วรรคสาม** หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีมีการให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ **มาตรา 24** วรรคหนึ่ง หนวยงานของรัฐจะเปดเผยขอมูลขาวสารสวนบุคคลที่อยูใน	เพื่อที่จะให้เจ้าของข้อมูลได้ทราบถึงผลกระทบจากการให้ข้อมูลข่าวสารและขอบเขตที่จะนำข้อมูลข่าวสารนั้นไปใช้ เพราะการใช้นอกเหนือจากลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติแล้วจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนด้วย และในการที่หน่วยงานของรัฐขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบด้วยว่าการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นเป็นการขอที่มีกฎหมายบังคับหรือไม่ เพื่อที่เจ้าของข้อมูลจะตัดสินใจได้ว่าควรให้ข้อมูลข่าวสารนั้นหรือไม่ อย่างไร อีกทั้งแสดงให้เห็นว่า ตามพระราชบัญญัตินี้การเก็บข้อมูลส่วนบุคคล การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนด้วย เพราะหากเจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมให้จัดเก็บก็จะไม่ให้ข้อมูลของตนกับหน่วยงานของรัฐ กรณีนี้จึงถือว่า **เป็นไปตามหลักความยินยอมแล้ว** อีกทั้ง ตามมาตรา 23 (3)หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปถึงประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้ ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของ

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
	ความควบคุมดูแลของตนตอหนวยงานของรัฐแหงอื่นหรือผูอื่นโดยปราศจากความยินยอมเปนหนังสือของเจาของขอมูลที่ใหไวลวงหนาหรือในขณะนั้นมิได เว้นแต่เปนการเปดเผยดังตอไปนี้	เจ้าของข้อมูล วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล และแหล่งที่มาของข้อมูลด้วย (อย่างไรก็ดี พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับกับหน่วยงานของรัฐ การจัดเก็บ การใช้ การเปิดเผยข้อมูลปกติแล้วเป็นไปเพื่อประโยชน์ของรัฐ โดยเฉพาะเรื่องความมั่นคงของรัฐ และการให้บริการสาธารณะกับประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั่นเอง)
<u>หลักวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง</u> การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจงแน่นอน และมีความชัดเจน การใช้ การเปิดเผย และการประมวลผลต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ในคราวแรกที่มีการขอความยินยอม ห้ามไม่ให้มีการใช้ การเปิดเผย และการประมวลผลข้อมูลข่าวสารในวัตถุประสงค์อื่น เว้นแต่จะมีการแจ้งแก่เจ้าของข้อมูลข่าวสารก่อน อย่างไรก็ดี เจ้าของข้อมูลข่าวสารสามารถที่จะยกเลิกการใช้ การเปิดเผย และการประมวลผลดังกล่าวได้	**มาตรา 23** หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้ (1) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น **มาตรา 23 วรรคสอง** ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่อาจให้ข้อมูลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ **มาตรา 23 วรรคสาม** หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีมีการ	- พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ มาตรา 23 วรรคสอง ได้บัญญัติเรื่องการจัดเก็บข้อมูล ให้หน่วยงานของรัฐแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ **เป็นไปตามหลักวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง**

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
	ให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ	
<u>หลักการจำกัดการใช้ข้อมูล</u> การใช้ข้อมูลจะกระทำโดยขัดต่อวัตถุ ประสงค์ในการเก็บรวบรวมมิได้ เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือได้รับอนุญาตตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด	**มาตรา 23 วรรคสอง** ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่อาจให้ข้อมูลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ **มาตรา 23 วรรคสาม** หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีมีการให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ **มาตรา 24** หนวยงานของรัฐจะเปดเผยขอมูลขาวสารสวนบุคคลที่อยูในความควบคุมดูแลของตนตอหนวยงานของรัฐแหงอื่นหรือผูอื่นโดยปราศจากความยินยอมเปนหนังสือของเจาของขอมูลที่ไหไวลวงหนาหรือในขณะนั้นมิได เวนแตเปนการเปดเผยดังตอไปนี้ (1) ตอเจาหนาที่ของรัฐในหนวยงานของตน เพื่อการนำไปใชตามอำนาจหนาที่ของหนวยงานของรัฐแหงนั้น (2) เปนการใชขอมูลตามปกติภายในวัตถุประสงคของการจัดใหมีระบบขอมูล	มาตรา 23 วรรคสอง บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ ซึ่งหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นให้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้มีการจัดเก็บตามที่ได้แจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลนั้นแล้ว หากหน่วยงานของรัฐใช้นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ จะเป็นการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าของข้อมูลอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อ กขร. ได้ต่อไป จึง**เป็นไปตามหลักการจำกัดการใช้ข้อมูล**

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
	ขาวสารสวนบุคคลนั้น (3) ตอหนวยงานของรัฐที่ทำงานดวยการวางแผน หรือการสถิติหรือสำมะโนตาง ๆ ซึ่งมีหนาที่ตองรักษาขอมูลขาวสารสวนบุคคลไวไมใหเปดเผยตอไปยังผูอื่น (4) เปนการให้เพื่อประโยชนในการศึกษาวิจัยโดยไมระบุชื่อหรือสวนที่ทำใหรูวาเปนขอมูลขาวสารสวนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด (5) ตอหอจดหมายเหตุแหงชาติ กรมศิลปากร หรือหนวยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูคุณคาในการเก็บรักษา (6) ตอเจาหนาที่ของรัฐเพื่อการปองกันการฝาฝนหรือไมปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟองคดีไมวาเปนคดีประเภทใดก็ตาม (7) เปนการใหซึ่งจำเปนเพื่อการปองกันหรือระงับอันตรายตอชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล (8) ตอศาล และเจาหนาที่ของรัฐหรือหนวยงานของรัฐ หรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอขอเท็จจริงดังกลาว (9) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา การเปดเผยขอมูลขาวสารสวนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) ใหมีการจัดทำบัญชีแสดงการเปดเผยกำกับไวกับขอมูลขาวสารนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
<u>หลักคุณภาพของข้อมูล</u> ข้อมูลที่มีคุณภาพที่ดีต้องมีคุณสมบัติ คือ มีความถูกต้องเที่ยงตรง (Accuracy) มีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน และอยู่ในขอบเขตของการจัดเก็บภายใต้วัตถุประสงค์	**มาตรา 23** หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้ (3) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้ (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้ (ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ (ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล (จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล (ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล (4) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ	- มาตรา 23 (3) บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐ จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับ ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้ ประเภทของระบบข้อมูลข่าว สารส่วนบุคคล ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล และแหล่งที่มาของข้อมูล และ (4) **ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ** เป็นการกำหนดให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนเก็บไว้ต้องตรวจสอบแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องมีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน **สอดคล้องกับหลักคุณภาพของข้อมูล**
<u>หลักสิทธิของเจ้าของข้อมูล</u> เจ้าของข้อมูลมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลของตน มีสิทธิในการเรียกร้องให้มีการตรวจสอบแก้ไขและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงข้อมูลของตนให้ถูกต้องและทันสมัย มีสิทธิที่จะรับรู้ว่ามีใครบ้างที่สามารถเข้าถึงข้อมูลของตนเองได้ มีสิทธิที่จะรับรู้กระบวนการหรือวิธีการต่าง ๆ ในการใช้ ประมวลผล	**มาตรา 23** หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้ (3) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้ (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้ (ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ	- มาตรา 23 (3) เป็นการบัญญัติเพื่อให้ประชาชนทราบได้ว่าหน่วยงานของรัฐแห่งใดมีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนไว้บ้าง เก็บไว้ในลักษณะเช่นใด เพื่อประโยชน์อะไร ลักษณะการใช้ข้อมูล วิธีการขอตรวจดูข้อมูล และวิธีการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล เพื่อที่ให้ประชาชนได้ทราบถึงสิทธิของตนที่มีอยู่ในฐานะเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่หน่วยงานของรัฐจัด

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
และเผยแพร่ข้อมูลของตนเองได้	(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล (จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล (ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล (4) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ **มาตรา 24** หน่วยงานของรัฐจะเปดเผยขอมูลขาวสารสวนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตน ตอหนวยงานของรัฐแหงอื่นหรือผูอื่นโดยปราศจากความยินยอมเปนหนังสือของเจาของขอมูลที่ใหไวลวงหนาหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้ (1) ตอเจาหนาที่ของรัฐในหนวยงานของตน เพื่อการนำไปใชตามอำนาจหนาที่ของหนวยงานของรัฐแหงนั้น (2) เปนการใชขอมูลตามปกติภายในวัตถุประสงคของการจัดใหมีระบบขอมูลขาวสารสวนบุคคลนั้น (3) ตอหนวยงานของรัฐที่ทำงานดวยการวางแผน หรือการสถิติหรือสำมะโนตาง ๆ ซึ่งมีหนาที่ตองรักษาขอมูลขาวสารสวนบุคคลไวไมใหเปดเผยตอไปยังผูอื่น (4) เปนการให้เพื่อประโยชนในการศึกษาวิจัย โดยไมระบุชื่อหรือสวนที่ทำใหรูวาเปนขอมูลขาวสารสวนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด (5) ตอหอจดหมายเหตุแหงชาติ กรมศิลปากร หรือหนวยงานอื่นของรัฐตาม	เก็บไว้ และนอกจากนั้น เจ้าของข้อมูลยังมีสิทธิที่จะรับทราบได้ว่ามีใครบ้างเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนได้บ้าง โดยมาตรา 24 วรรคท้าย บัญญัติว่าการเปดเผยขอมูลขาวสารสวนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) ใหมีการจัดทำบัญชีแสดงการเปดเผยกำกับไวกับขอมูลขาวสารนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง **ซึ่งได้มีการออกกฎ กระทรวง** (พ.ศ. 2540) ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2541 ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 24 (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 พร้อมสำเนาหนึ่งชุด เพื่อที่เจ้าของข้อมูลจะได้ตรวจสอบได้ว่ามีใครบ้างที่สามารถเข้าถึงข้อมูลของตนเองได้ พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ ฯ จึงมีบทบัญญัติที่ให้สิทธิกับเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลทราบถึงสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลของตน สิทธิในการให้มีการตรวจสอบแก้ไขและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงข้อมูลของตนให้ถูกต้องและทันสมัย สิทธิที่จะรับรู้ว่ามีใครบ้างที่สามารถเข้าถึงข้อมูลของตนเองได้ **เป็นไปตามหลักสิทธิของเจ้าของข้อมูล**

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
	มาตรา 26 วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูคุณคาในการเก็บรักษา (6) ตอเจาหนาที่ของรัฐเพื่อการปองกันการฝาฝนหรือไมปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟองคดีไมวาเปนคดีประเภทใดก็ตาม (7) เปนการใหซึ่งจำเปนเพื่อการปองกันหรือระงับอันตรายตอชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล (8) ตอศาล และเจาหนาที่ของรัฐหรือหนวยงานของรัฐ หรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข่อเท็จจริงดังกลาว (9) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา การเปดเผยขอมูลขาวสารสวนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) ใหมีการจัดทำบัญชีแสดงการเปดเผยกำกับไวกับขอมูลขาวสารนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง *(กรณีนี้นายกรัฐมนตรีโดยคำเสนอแนะของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้อาศัยอำนาจตามมาตรา 5 และมาตรา 24 วรรคสอง ออกกฎกระทรวง (พ.ศ. 2540) ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2541 ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา 24 (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 พร้อมสำเนาหนึ่งชุด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการตามบัญชีแสดงการเปิดเผย*	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
	ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแนบท้ายกฎกระทรวงนี้ และเก็บรักษาไว้กับเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว (บัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แนบท้ายกฎกระทรวงมีรายการ ดังนี้ ลำดับที่ วัน เดือน ปี ที่ขอตรวจดู หรือยืม วัตถุประสงค์ในการขอตรวจดู หรือยืม ชื่อผู้ขอตรวจดูหรือยืม และหลักฐานแสดงตัวบุคคล ลายมือชื่อผู้ขอตรวจดูหรือยืม วัน เดือน ปี ที่คืน ชื่อผู้คืน ลายมือชื่อผู้คืน และหมายเหตุ) และให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บรวบรวมบัญชีหรือสำเนาบัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้เป็นระบบกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสาร นั้น เพื่อความสะดวกในการเก็บรักษาของหน่วยงานของรัฐ และตรวจสอบของบุคคลที่ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนตามมาตรา 25 และกรณีที่บัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลมีส่วนที่เห็นควรไม่เปิดเผยแก่ผู้ขอตรวจดูหรือยืมอยู่ด้วย หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะตัดรายการใดออกจากรายการในบัญชีที่จะเปิดเผยก็ได้ แต่อย่างน้อยต้องคงรายการที่แสดงลำดับที่ วัน เดือน ปี ที่ขอตรวจดูหรือขอยืมไว้ และให้แสดงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยไว้ในช่องหมายเหตุด้วย) **มาตรา 25** ภายใต้บังคับมาตรา 14 และมาตรา 15 บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รู้ถึง	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
	ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น จะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น และให้นำมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้ ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่เป็นจริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ และไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วน	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
	ที่เกี่ยวข้องได้ ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรานี้แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเจ้าของข้อมูลที่ถึงแก่กรรมแล้วได้	
<u>หลักการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล</u> จัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยในการจัดเก็บข้อมูลทั้งในทางกฎหมายและในทางกายภาพ มีการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลในสถานที่ปลอดภัย มีความเข้มงวดในการเข้า - ออกสถานที่เก็บข้อมูลดังกล่าวเพื่อป้องกันความเสื่อมเสีย การเข้าถึง การทำลาย การใช้ การเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือการเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต	**มาตรา 23** หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้ (5) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล	- มาตรา 23 (5) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอยู่ในความครอบครองต้องจัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยแก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้ให้เกิดความเสียหายกับเจ้าของข้อมูล ซึ่งการจัดให้มีระบบการรักษาความปลอดภัยดังกล่าวย่อมรวมถึงการป้องกันการเข้าถึง การทำลาย การนำ ไปใช้ การเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือการเปิดเผย โดยบุคคลอื่นที่ไม่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วย จึงมีหลักการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
<u>หลักความโปร่งใส</u> กำหนดวิธีการทั่วไปสำหรับใช้ในการจัดทำข้อมูลส่วนบุคคลที่มีอยู่ และการจัดประเภทของข้อมูลส่วนบุคคล วัตถุประสงค์หลักของการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้	**มาตรา 23** หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้ (1) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมด	- มาตรา 23 (3) บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา เกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้ เพื่อที่ให้ประชาชน รวมทั้งเจ้าของข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐจัดเก็บไว้ได้รับทราบ ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้ ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ลักษณะ

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
	ความจำเป็น (2) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น (3) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้ (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้ (ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ (ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล (จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล (ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล (4) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ (5) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสม หรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูล	การใช้ข้อมูลตามปกติ วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล และแหล่งที่มาของข้อมูลจึงมีหลักการความโปร่งใสบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
	มาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่อาจให้ข้อมูลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีมีการให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ	
<u>หลักความรับผิดชอบ และองค์กรที่มีอำนาจบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย</u> กำหนดความรับผิดในกรณีที่มีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้และก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลหรือบุคคลอื่น ๆ ทั้งการนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด การขโมย การเข้าถึง หรือการทำสำเนาข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้กระ ทำต้องรับผิดฐานที่มีการละเมิดในทางกฎหมายแพ่ง หรืออาญาในส่วนที่บัญญัติว่าด้วยการเปิดเผยความลับ การรับผิดฐานหมิ่นประมาท ดูหมิ่น และในกฎหมายเฉพาะเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ภายใต้กฎหมายให้อำนาจบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งจัดตั้งเป็นองค์กรที่มีอำนาจควบคุมดูแลให้เป็นไปตาม	**มาตรา 27** ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประกอบด้วย รัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกเก้าคนเป็นกรรมการ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีก	- พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ไม่มีบทบัญญัติความผิดและบทกำหนดโทษกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลที่มีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ที่มีการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้และก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลหรือบุคคลอื่น ๆ ทั้งการนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด การขโมย การเข้าถึง หรือการทำสำเนาข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตไว้โดยตรง ต้องอาศัยความรับผิดทางแพ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในเรื่องละเมิด มาตรา 420 และมาตรา 423 และความรับผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา 157 ความผิดฐานเปิดเผยความลับ มาตรา 322 มาตรา 323 ความผิดฐานหมิ่นประมาทมาตรา 326 มาตรา 327 และความผิดลหุโทษ มาตรา 393 ดูหมิ่น

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
บทบัญญัตินี้	สองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ **มาตรา 28** คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (2) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่ได้รับคำขอ (3) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือระเบียบของคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ (4) พิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนตามมาตรา 13 (5) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม แต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง (6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (7) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย **มาตรา 35** ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 14 หรือ	ซึ่งหน้าเท่านั้น - พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ บัญญัติให้มีองค์กรที่มีอำนาจควบคุมดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายนี้ 2 องค์กร คือ กขร. และ กวฉ. โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ 1) กรณีที่เห็นว่าหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้ในเรื่องของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 25 เจ้าของข้อมูลหรือผู้กระทำการแทนสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อ กขร. เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้ เนื่องจาก กขร. มีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 28 คือ สอดส่องดูแล และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียน ตามมาตรา 13 2) กรณีที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนตามที่ร้องขอ เจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือผู้มีสิทธิกระทำการ

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
	มาตรา 15 หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา 17 และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 25 การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศ เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ หรือการบังคับใช้กฎหมาย **มาตรา 36** คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยบุคคลตามความจำเป็นแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคน และให้ข้าราชการที่คณะกรรมการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ในการพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐแห่งใด กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งมาจากหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะเข้าร่วมพิจารณาด้วยไม่ได้ กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการไม่ได้	แทน สามารถอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคลต่อ กวฉ. ได้ เนื่องจาก กวฉ. มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 35 ได้ โดยเจ้าของข้อมูลมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อ กวฉ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้น โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อ กขร. อย่างไรก็ดี ที่ผ่านมากรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีการนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของประชาชนไปเปิดเผยหรือไปใช้ นอกจากวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บ หรือใช้ เช่น กรณีคดีหมอประกิตเผ่า กับ นางสาวเปมิกา ที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปดูข้อมูลของนางสาวเปมิกา ที่สำนักทะเบียนราษฎร์ (เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอเชื่อมโยงข้อมูลกับสำนักทะเบียนราษฎร์) หลายร้อยครั้ง ซึ่งเกินความจำเป็น หรือกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีท่าข้ามและลูกชาย ร่วมกันรับจ้างตรวจสอบข้อมูลและประวัติบุคคลทางออนไลน์ หรือกรณีที่ทนายร่วม กับสารวัตรสอบสวน สถานีตำรวจ ภูธรบางปะอิน นำข้อมูลทะเบียนราษฎร์

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
		ของประชาชน ไปเผยแพร่ไว้ในสื่อโซเชียลต่าง ๆ เป็นต้น แต่ กขร. ซึ่งเป็นกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้ในเรื่องของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 25 มิได้แสดงบทบาทหรือหามาตรการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งยังมีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้นอีกมากมาย ทำให้ประชาชนไม่มีความไว้วางใจหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าจะมีการนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนไปเปิดเผยหรือไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับตนหรือไม่ **จึงมีหลักความรับผิดชอบ และองค์กรที่มีอำนาจบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย** อยู่ในพระราชบัญญัตินี้
<u>หลักการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคล</u> กำหนดให้ปัจเจกชนมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ - มีสิทธิได้รับการแจ้งว่ามีข้อมูลของตนจัดเก็บอยู่ - มีสิทธิตรวจสอบข้อมูลของตนที่มีผู้จัดเก็บ - มีสิทธิขอให้แก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง	**มาตรา 23** หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้ (1) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น	- มาตรา 23 (3) บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ต้องจัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาเกี่ยวกับประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้ ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยน

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
- มีสิทธิปฏิเสธไม่ให้มีการจัดเก็บข้อมูลของตน	(2) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น (3) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้ (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้ (ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ (ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล (จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล (ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล (4) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ (5) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสม หรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่อาจให้ข้อมูล	แปลงข้อมูล แหล่งที่มาของข้อมูล เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ และสามารถตรวจสอบเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของหน่วยงานของรัฐได้ และให้หน่วยงานมีหน้าที่ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ ตามมาตรา 23 (4) ด้วย อีกทั้งตามมาตรา 25 ของพระราชบัญญัตินี้ยังบัญญัติให้สิทธิบุคคลที่จะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อมีคำขอเป็นหนังสือหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับตน และถ้าเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนนั้นไม่ถูกต้องก็มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอก็มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ กวฉ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้น และกรณีที่เจ้าของ

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
	ได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีมีการให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ **มาตรา 25** ภายใต้บังคับมาตรา 14 และมาตรา 15 บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น และให้นำมาตรา 9 วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้ ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่เป็นจริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสาร แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า	ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเห็นว่าหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้ในเรื่องของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 25 เจ้าของข้อมูลสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อ กขร. เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้ด้วย - พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ **ไม่มีบทบัญญัติที่ให้สิทธิเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปฏิเสธไม่ให้มีการจัดเก็บข้อมูลของตน** ทั้งนี้ เนื่องจาก พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับกับหน่วยงานของรัฐ มิได้มีผลใช้บังคับกับเอกชน การจัดเก็บ การใช้ การเปิดเผยข้อมูลเป็นไปเพื่อประโยชน์ของรัฐ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ และการให้บริการสาธารณะกับประชาชน ซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล การจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานของรัฐ จึงไม่มีการบัญญัติให้เจ้าของข้อมูลสามารถที่จะปฏิเสธไม่ให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนได้

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	ความเห็น
	ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ และไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวข้องได้ ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรานี้แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเจ้าของข้อมูลที่ถึงแก่กรรมแล้วได้	

4.4 ผลการเปรียบเทียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสากล

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มีบทบัญญัติในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลบัญญัติไว้ในมาตรา 21 - มาตรา 25 ซึ่งมีหลักการในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐเท่านั้นไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของภาคเอกชน ซึ่งหลักการตามพระราชบัญญัติดังกล่าวมีหลักการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหลายเรื่องสอดคล้องกับหลักสากล (ตามที่กล่าวมาแล้วในตารางเปรียบเทียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสากล) แต่บทบัญญัติดังกล่าวเป็นเพียงการบัญญัติที่เป็นหลักการไว้เท่านั้น โดยมิได้มีรายละเอียดแนวทางปฏิบัติเป็นมาตรฐานที่ชัดเจนในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลที่ให้หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถือปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกันได้

จึงขึ้นอยู่กับการปฏิบัติของแต่ละหน่วยงานในเรื่องนี้ ประกอบกับ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เมื่อพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ของ กขร. ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 28 แล้ว เห็นว่า กขร. มีอำนาจหน้าที่ในการสอดส่องดูแล และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกา การออกกฎกระทรวง หรือระเบียบของคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามที่พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 21 - มาตรา 25 มิได้มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจ กขร. ที่จะเสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกา การออกกฎกระทรวง หรือระเบียบของคณะรัฐมนตรี เพื่อกำหนดรายละเอียดหลักเกณฑ์แนวทางปฏิบัติในเรื่องของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้ จึงทำให้ปัจจุบันนี้ กขร. ยังไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานชัดเจนในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพื่อให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถือปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกัน หน่วยงานของรัฐที่มีการดำเนินการกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของประชาชนไว้เพื่อใช้งานจึงกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของหน่วยงานขึ้นใช้เองทำให้การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในภาครัฐไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงเป็นช่องทางที่ทำให้เกิดมีการละเมิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของประชาชนที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ โดยตลอดไม่ว่าจะเป็นการนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของประชาชนไปใช้ในทางที่ผิด การขโมย การเข้าถึงหรือการทำสำเนาข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูล เช่น กรณีคดีหมอประกิตเผ่า กับ นางสาวเปมิกา ที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปดูข้อมูลของนางสาวเปมิกา ที่สำนักทะเบียนราษฎร์หลายร้อยครั้ง ซึ่งเกินความจำเป็นเพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ หรือกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีท่าข้ามและลูกชายร่วมกันรับจ้างตรวจสอบข้อมูลและประวัติบุคคลทางออนไลน์ และกรณีที่ทนายอัจฉริยะ ร่วมกับสารวัตรสอบสวน สถานีตำรวจภูธรบางปะอิน นำข้อมูลทะเบียนราษฎร์ของประชาชนไปเผยแพร่ไว้ในสื่อโซเชียลต่าง ๆ เป็นต้น ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่มีบทบัญญัติในเรื่องความผิดและบทกำหนดโทษกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลที่มีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลไว้โดยตรง การดำเนินการกับผู้ที่กระทำความผิดที่ผ่านมาจึงต้องอาศัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องละเมิด มาตรา 420 และมาตรา 423 ความรับผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา ในเรื่องความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา 157 ความผิดฐานเปิดเผยความลับ มาตรา 322 มาตรา 323 ความผิดฐานหมิ่นประมาทมาตรา 326 มาตรา 327 และความผิดลหุโทษ มาตรา 393 ดูหมิ่นซึ่งหน้า และดำเนินการทางวินัยในกรณีผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น

4.5 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เสนอ (ฉบับที่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561) มีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ดังนี้

4.5.1 ผู้ที่ได้รับความคุ้มครอง ต้องเป็นบุคคลธรรมดาไม่รวมถึงนิติบุคคล เนื่องจากตามร่างมาตรา 6 ได้นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ และได้นิยามคำว่า “บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดา สอดคล้องกับหลักการสากลที่ให้ความหมายของคำว่า **“ข้อมูลส่วนบุคคล”** (Personal data) ว่า หมายถึง ข้อมูลข่าวสาร (information) ใด ๆ ที่ชี้เฉพาะตัวบุคคล หรือสามารถบ่งชี้ลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล ซึ่งหมายถึงบุคคลธรรมดา (natural person) ที่เป็นเจ้าของข้อมูล (Data subject)

4.5.2 บทการบังคับใช้กฎหมาย กำหนดให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีกฎหมายกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น **เว้นแต่ บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง** ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติมไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม และ**บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน บทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล** และ**บทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่** รวมทั้งบทกำหนดโทษให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีดังต่อไปนี้ 1) กฎหมายว่าด้วยการนั้นไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน และ 2) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นมีบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามกฎหมายดังกล่าวออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล แต่ไม่เพียงพอเท่ากับอำนาจของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้ และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวร้องต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ หรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลผู้เสียหายยื่นคำร้องเรียนต่อคณะกรรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 3) กฎหมายนี้ไม่ใช้บังคับแก่ บุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรมในครอบครัวของบุคคลโดยมิให้ผู้อื่นใช้ หรือเปิดเผยต่อผู้อื่น หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือรักษาความปลอดภัยของประชาชน บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้เฉพาะเพื่อกิจการสื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรม สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา และคณะกรรมาธิการ การพิจารณาพิพากษาคดีของศาล การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ร่างมาตรา ๔)

4.5.3 หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างมาตรา 6 ได้นิยามคำว่า “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดแนวปฏิบัติและหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ดังนี้

4.5.3.1 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 19 - มาตรา 21) กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือขณะนั้น เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้ทำได้ โดยในการขอความยินยอมต้องทำเป็นหนังสือหรือผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผย ไปด้วย และต้องมีความชัดเจน ไม่หลอกลวงให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์

4.5.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 22 - มาตรา 26)

- เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลได้เท่าที่จำเป็นภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมาย

- ต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะเก็บรวบรวมถึงรายละเอียด วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวมและระยะเวลาในการเก็บรวบรวม ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อและวิธีการติดต่อ และสิทธิของเจ้าของข้อมูลในการถอนความยินยอม สิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน สิทธิขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลกรณีที่ไม่ได้ให้ความยินยอม สิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน (ร่างมาตรา 23)

- ห้ามทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล (ร่างมาตรา 24)

- ห้ามเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่มิใช่จากเจ้าของข้อมูลโดยตรง (ร่างมาตรา 25)

- ห้ามเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ หรือข้อมูลอื่นใดซึ่งกระทบความรู้สึกของผู้อื่นหรือประชาชนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยไม่ได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากเจ้าของข้อมูล (ร่างมาตรา 26)

4.5.3.3 การใช้หรือเปิดเผย (ร่างมาตรา 27 - มาตรา 29) **การเก็บรักษาและการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคล** (ร่างมาตรา 34 - มาตรา 36)

- ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลไม่ได้ เว้นแต่เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอม และผู้ที่ได้รับ

ข้อมูลจากการเปิดเผยดังกล่าวจะต้องไม่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลที่ได้รับการยกเว้นในการเก็บรวบรวมได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลตามกฎหมายเมื่อมีการใช้หรือเปิดเผยแล้วจะต้องทำบันทึกการใช้และการเปิดเผยไว้ในรายการด้วย (ร่างมาตรา 27)

- การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ ประเทศปลายทางต้องมีมาตรฐานการคุ้มครองที่เพียงพอ เป็นไปตามหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด (ร่างมาตรา 28)

- ดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลถูกต้องเป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด (ร่างมาตรา 34) และเมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลดำเนินการแล้ว หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการให้ตามความประสงค์จะต้องบันทึกคำร้องขอของเจ้าของข้อมูลพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 38 ด้วย (ร่างมาตรา 35)

- จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบและทบทวนมาตรการดังกล่าวเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม (ร่างมาตรา 36 (1))

- เมื่อมีการให้ข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลหรือนิติบุคคลที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ (ร่างมาตรา 36 (2))

- ลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษาหรือที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือเกินความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบ (ร่างมาตรา 36 (3))

- แจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลแก่เจ้าของข้อมูลโดยไม่ชักช้า(ร่างมาตรา 36 (4))

4.5.4 หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างมาตรา 6 ได้นิยามคำว่า “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล โดยร่างกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล มีหน้าที่ดำเนินการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่คำสั่งนั้นขัดต่อกฎหมายหรือหลักการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ จัดให้มีการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจ และจัดทำและเก็บรักษาบันทึกรายการของกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลไว้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลประกาศกำหนด (ร่างมาตรา 39)

นอกจากนี้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของตน ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลประกาศ ในการดำเนินกิจกรรมการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผย ที่จำเป็นต้องตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลหรือระบบอย่างสม่ำเสมอ โดยเหตุที่มีข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากตามที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลประกาศกำหนด และในกรณีกิจกรรมหลักของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่มีลักษณะอ่อนไหว เช่น เกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความเชื่อในลัทธิ ศาสนา (ร่างมาตรา 40) ซึ่งเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ให้คำแนะนำในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และตรวจสอบการดำเนินงานในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ประสานงานและให้ความร่วมมือกับสำนักงานกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 41)

4.5.5 สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิ ดังนี้

4.5.5.1 ถอนความยินยอมที่ให้มีการเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของตนที่ได้ให้ไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถถอนความยินยอมที่ได้ให้ไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของตนเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมตามกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 19 วรรคสี่)

4.5.5.2 ขอเข้าถึง และขอสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอม โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะปฏิเสธคำขอได้เฉพาะกรณีที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งศาล มีผลต่อการสืบสวนสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ การเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น (ร่างมาตรา 30)

4.5.5.3 ขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ทำให้ข้อมูลนั้นอยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านหรือใช้งานโดยทั่วไปได้ด้วยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทำงานโดยอัตโนมัติ และสามารถใช้หรือเปิดเผยได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ รวมทั้งมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่น และขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นได้ด้วย เว้นแต่โดยสภาพทางเทคนิคไม่สามารถทำได้ (ร่างมาตรา 31)

4.5.5.4 สิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ได้ในกรณีที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 (5) หรือ (6) หรือกรณีที่เก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการตลาดแบบตรง หรือเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ และเมื่อใช้สิทธิคัดค้านดังกล่าวแล้ว ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไปได้ และกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธการคัดด้านจะต้องบันทึกการปฏิเสธการคัดค้านไว้ในรายการตามมาตรา 38 ด้วย (ร่างมาตรา 32)

4.5.5.5 สิทธิขอให้ลบหรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ กรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายนี้กำหนด (ร่างมาตรา 33)

4.5.5.6 สิทธิขอให้แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลของตน เจ้าของข้อมูลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลของตนให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด (ร่างมาตรา 35)

4.5.5.7 สิทธิร้องเรียน ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ กฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามกฎหมายนี้ด้วย (ร่างมาตรา 71)

4.5.6 การกำกับดูแลผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล

4.5.6.1 คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีประธานกรรมการที่สรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านสุขภาพ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นรองประธานกรรมการ มีกรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน 5 คน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน และมีเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่และอำนาจที่สำคัญ ดังนี้ (ร่างมาตรา 16)

1) กำหนดมาตรการหรือแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

2) ออกประกาศหรือระเบียบเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราช-บัญญัตินี้

3) ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ

4) ประกาศกำหนดข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นแนวทางให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติ

5) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการตราหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎที่ใช้บังคับอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

6) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

7) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดทักษะการเรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่ประชาชน

8) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

4.5.6.2 คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ (ร่างมาตรา 69 - มาตรา 74) ร่างมาตรา 69 ให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญคณะหนึ่งหรือหลายคณะตามความเชี่ยวชาญในแต่ละเรื่อง โดยมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

1) พิจารณาเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้

2) ตรวจสอบการกระทำของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

3) ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

4.5.6.3 สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีหน้าที่ปฏิบัติงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ และคณะอนุกรรมการ รวมทั้งมีหน้าที่และอำนาจที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรา 43)

1) สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวสถานการณ์การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

2) ให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

4.5.7 บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา 75 - มาตรา 88)

4.5.7.1 ความรับผิดทางแพ่ง กรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผล

ข้อมูลส่วนบุคคลต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่ว่าจะเป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเอง หรือเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ที่ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย (ร่างมาตรา 75)

4.5.7.2 ความรับผิดทางอาญา (ร่างมาตรา 77 - มาตรา 79)

1) **ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล**ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 27 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 28 (ส่งหรือโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศ) อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 (ข้อมูลที่มีความอ่อนไหว เช่น เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความเชื่อในลัทธิ พฤติกรรมทางเพศ) โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้ากระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษสูงขึ้น

2) **ผู้ที่ล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น**เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนี้ หากนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

4.5.7.3 ความรับผิดทางปกครอง (ร่างมาตรา 80 - มาตรา 88)

1) **ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล** ที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่แจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบก่อนหรือขณะเก็บรวมข้อมูล ตามมาตรา 23 หรือไม่ดำเนินการตามคำขอเข้าถึง และคำขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับเจ้าของข้อมูล ภายใน 30 วัน ตามมาตรา 30 วรรคสี่ หรือไม่บันทึกรายการ เพื่อให้เจ้าของข้อมูลตรวจสอบได้ ตามมาตรา 38 หรือไม่จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง หรือไม่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา 41 วรรคสอง หรือให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกจากงาน หรือเลิกสัญญาจ้างเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามาตรา 41 วรรคสาม หรือไม่ขอความยินยอมตามแบบที่กำหนด ตามมาตรา 19 วรรคสาม หรือไม่แจ้งผลกระทบจากการถอนความยินยอม ตามมาตรา 19 วรรคห้า หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 25 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท (ร่างมาตรา 80) เก็บรวบรวม ใช้ เปิดเผยข้อมูล ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้ต่อเจ้าของข้อมูลตามมาตรา 21 เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา 22 หรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลตามมาตรา 24 ไม่เก็บข้อมูลจากเจ้าของข้อมูลโดยตรงตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลตามมาตรา 27 วรรคหนึ่ง บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลจากการเปิดเผยของผู้ควบคุมข้อมูล ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 27 วรรคสอง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลไปยังต่างประทศไม่เป็นไปตาม

หลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา 28 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลยังดำเนินการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เมื่อเจ้าของข้อมูลได้แจ้งการคัดค้านให้ทราบแล้ว ตามมาตรา 32 วรรคสอง หรือไม่ดำเนินการตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามมาตรา 36 หรือขอความยินยอมโดยการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุ ประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 25 วรรคสอง หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามล้านบาท (ร่างมาตรา 81) ฝ่าฝืนเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิตามมาตรา 26 หรือฝ่าฝืนใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลตามมาตรา 27 วรรคหนึ่ง บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลจากการเปิดเผยของผู้ควบคุมข้อมูล ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 27 วรรคสองหรือมาตรา 28 อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 โดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท (ร่างมาตรา 82)

2) **ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล** ไม่จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง หรือไม่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 41 วรรคสอง หรือให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกจากงานหรือเลิกสัญญาจ้างเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามาตรา 41 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท (ร่างมาตรา 83) ไม่ดำเนินการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือไม่จัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจ และจัดทำ เก็บรักษาบันทึกรายการของกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลไว้ตามมาตรา 39 โดยไม่มีเหตุอันควร หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 36 (5) ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 37 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามล้านบาท (ร่างมาตรา 84) ส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหว (Sensitive Data) ตามมาตรา 26 โดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท (ร่างมาตรา 85)

3) **ตัวแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือตัวแทนผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล** ไม่จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 40 วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท (ร่างมาตรา 86)

4.6 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสากล

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... เมื่อเปรียบเทียบกับแนวทางการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสากลตามที่กล่าวมาในบทที่ 2 ข้อ 2.2 แล้ว พิจารณาได้ตามตารางเปรียบเทียบ ดังนี้

ตารางเปรียบเทียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสากล

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
ให้คำจำกัดความของ **“ข้อมูลส่วนบุคคล”** (Personal data) ว่า หมายถึง **ข้อมูลข่าวสาร (information) ใด ๆ ที่ชี้เฉพาะตัวบุคคล** หรือสามารถบ่งชี้ลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล ซึ่งหมายถึงบุคคลธรรมดา (natural person) ที่เป็นเจ้าของข้อมูล (Data subject) การชี้เฉพาะตัวบุคคลอาจเป็นไปโดยตรงหรือโดยอ้อม	**มาตรา 6** ในพระราชบัญญัติ **“ข้อมูลส่วนบุคคล”** หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ **“บุคคล”** หมายความว่า บุคคลธรรมดา	- ความหมายของคำว่า **“ข้อมูลส่วนบุคคล”** ตามร่างมาตรา 6 คือ ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับบุคคล ซึ่งสามารถทำให้ระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงทางอ้อม เมื่อพิจารณาประกอบกับคำว่า “บุคคล” ซึ่งหมายถึงบุคคลธรรมดาแล้ว “ข้อมูลส่วนบุคคล” ตามร่างมาตรา 6 จึงหมายถึงข้อมูลที่เกี่ยวกับบุคคลของบุคคลธรรมดา ซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ สอดคล้องกับความหมายตามหลักสากล **“ข้อมูลส่วนบุคคล”** (Personal data) แต่คำนิยามว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ตามร่าง พรบ. นี้ ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะอาจทำให้เกิดปัญหาในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วก็ยังเป็น

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
		ข้อมูลที่สมควรจะได้รับการคุ้มครอง เพราะหากมีการนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ถึงแก่กรรมมาเปิดเผยอาจทำให้เกิดผลกระทบทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่ถึงแก่กรรมซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูล และบรรดาทายาทของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ในหลักจึงสมควรที่จะให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ซึ่งกรณีนี้ยังเป็นที่ถกเถียงของนักวิชาการในความเห็นของผู้ศึกษาเห็นสมควรให้รวมถึงข้อมูลของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย เช่นเดียวกับ พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ และเมื่อพิจารณาจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 327 ยังมีบทบัญญัติความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้ตายไว้ด้วย ถ้าการใส่ความนั้นน่าจะเป็นเหตุให้บิดามารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้ตายเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง ผู้นั้นมีความผิดฐานหมิ่นประมาทด้วย
<u>หลักความยินยอม</u> ข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บรวบรวมจะต้องได้มาโดยวิธีการที่ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย คือ ต้องให้บุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูล (Data Subject) รับทราบและยินยอมในการจัดเก็บข้อมูล โดยต้องมี	**มาตรา 19** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น เว้นแต่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้	- ร่าง พรบ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ฯ มาตรา 19 กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นก่อน โดยการขอความยินยอมใน

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
การแจ้งต่อเจ้าของข้อมูล (Data Subject) ทราบก่อนหรือในขณะที่มีการเก็บรวบรวม การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ในแต่ละครั้งต้องมีการแจ้งต่อเจ้าของข้อมูลทุกครั้ง และต้องใช้เท่าที่จำกัดเฉพาะตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้เท่านั้น	การขอความยินยอมต้องทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่โดยสภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้ ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไปด้วย และการขอความยินยอมนั้นต้องชัดเจน และไม่เป็นการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ คณะกรรมการจะให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามแบบและข้อความที่คณะกรรมการประกาศกำหนดก็ได้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประ โยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ในกรณีที่การถอนความยินยอมส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องใด ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงผลกระทบจากการถอนความยินยอมนั้น การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ไม่มีผลผูกพันเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และไม่ทำให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วน	หลักการต้องทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ และต้องแจ้งวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยไปด้วย ในการขอความยินยอมดังกล่าวต้องมีความชัดเจน ไม่หลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว - การขอความยินยอมกรณีเจ้าของข้อมูลเป็นผู้เยาว์ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองด้วย กรณีที่ผู้เยาว์มีอายุไม่เกินสิบปีให้ขอความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ กรณีเป็นคนไร้ความสามารถให้ขอความยินยอมจากผู้อนุบาล กรณีเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถให้ขอความยินยอมจากผู้พิทักษ์ (มาตรา 20) - ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลไว้ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวมเท่านั้น จะเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยแตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้มิได้ เว้นแต่ จะได้แจ้งวัตถุประสงค์ใหม่ให้เจ้าของข้อมูลทราบและได้รับความยินยอมก่อนเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยแล้ว (มาตรา 21)

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	บุคคลสามารถทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ **มาตรา 20** ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เยาว์ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส หรือไม่มีฐานะเสมือนดังบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วตามมาตรา 27 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (1) ในกรณีที่การให้ความยินยอมของผู้เยาว์ไม่ใช่การใด ๆ ซึ่งผู้เยาว์อาจให้ความยินยอมโดยลำพังได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 22 มาตรา 23 หรือมาตรา 24 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ด้วย (2) ในกรณีที่ผู้เยาว์มีอายุไม่เกินสิบปี ให้ขอความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคนไร้ความสามารถ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ให้ขอความยินยอมจากผู้อนุบาลที่มีอำนาจกระทำการแทนคนไร้ความ สามารถ ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ให้ขอความยินยอมจากผู้	- การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็น และอยู่ภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล (มาตรา 22) - แจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบก่อนหรือในขณะเก็บรวบรวมถึง (1) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม (2) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวม และระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ (3) ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่ข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย (4) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อกรณีที่มีตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งข้อมูลสถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อของตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย (5) สิทธิของเจ้าของข้อมูลในการถอนความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของตน สิทธิขอเข้าถึง และขอสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน สิทธิขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน สิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน สิทธิขอให้ลบหรือ

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	พิทักษ์ที่มีอำนาจ กระทำการแทนคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับกับการถอนความยินยอมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล การแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบการใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล การร้องเรียนของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ โดยอนุโลม **มาตรา 21** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวม การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่ (1) ได้แจ้งวัตถุประสงค์ใหม่นั้นให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบและได้รับความยินยอมก่อนเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยแล้ว (2) บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้ **มาตรา 22** การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ให้เก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็นภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมาย	ทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ สิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลของตนให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน และสิทธิร้องเรียนในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลรวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ (มาตรา 23) จากบทบัญญัติดังกล่าวจึงเห็นว่า **มีหลักการที่เป็นไปตามหลักความยินยอม**ตามหลักสากลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลรับทราบและยินยอมในการจัดเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวมด้วย และในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้มีการแจ้งไว้กับเจ้าของข้อมูล

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล **มาตรา 23** ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลถึงรายละเอียดดังต่อไปนี้ (1) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม (2) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวมและระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาดังกล่าวได้ชัดเจนให้กำหนดระยะเวลาที่อาจคาดหมายได้ตามมาตรฐานของการเก็บรวบรวม (3) ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย (4) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อ ในกรณีที่มีตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แจ้งข้อมูล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อของตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย (5) สิทธิของเจ้าของข้อมูลตามมาตรา 19 วรรคสี่ มาตรา 30 วรรคหนึ่ง มาตรา 31 วรรคหนึ่ง มาตรา 32 วรรคหนึ่ง มาตรา 33 วรรคหนึ่ง มาตรา 35 วรรคหนึ่ง และมาตรา 71 วรรคหนึ่ง กรณีมีเหตุที่ไม่อาจแจ้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่งให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามกำหนด เวลาในวรรคหนึ่ง ให้ผู้	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่งแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่เก็บรวบรวมและก่อนที่จะนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผยเป็นครั้งแรก **มาตรา 24** ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ (1) เพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยหรือสถิติซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะและได้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการนั้นไว้เป็นความลับ (2) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคล (3) เป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะด้วยความยินยอมโดยตรงหรือโดยปริยายของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (4) เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญาหรือเพื่อใช้ในการดำเนินการตามคำขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเข้าทำสัญญานั้น (5) เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล (6) เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือของบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ประโยชน์ดังกล่าวมีความสำคัญน้อยกว่าสิทธิขั้นพื้นฐานในข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (7) เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายหรือการใช้อำนาจรัฐของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล **มาตรา 25** ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง เว้นแต่ (1) ได้แจ้งถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (2) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอม ตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26 ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่ตามมาตรา 21 และการแจ้งรายละเอียดตามมาตรา 23 มาใช้บังคับกับการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องได้รับความยินยอมตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ (1) เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดนั้นอยู่แล้ว (2) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่าการแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดดังกล่าวไม่สามารถทำได้หรือจะ	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	เป็นอุปสรรคต่อการใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ ในกรณีนี้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (3) การใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องกระทำโดยเร่งด่วนตามที่กฎหมายกำหนดซึ่งได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (4) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ซึ่งล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลจากหน้าที่หรือจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพและต้องรักษาวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดบางประการตามมาตรา 23 ไว้เป็นความลับตามที่กฎหมายกำหนด **มาตรา 27** ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26 บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลมาจากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่งจะต้องไม่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	เพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในการขอรับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกการใช้และการเปิดเผยนั้นไว้ในรายการตามมาตรา 38	
<u>หลักวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง</u> การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจงแน่นอน และมีความชัดเจน การใช้ การเปิดเผย และการประมวลผลต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ในคราวแรกที่มีการขอความยินยอม ห้ามไม่ให้มีการใช้ การเปิดเผย และการประมวลผลข้อมูลข่าวสารในวัตถุประสงค์อื่น เว้นแต่จะมีการแจ้งแก่เจ้าของข้อมูลข่าวสารก่อน อย่างไรก็ดี เจ้าของข้อมูลข่าวสารสามารถที่จะยกเลิกการใช้ การเปิดเผย และการประมวลผลดังกล่าวได้	**มาตรา 19** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น เว้นแต่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้ การขอความยินยอมต้องทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่โดยสภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้ ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไปด้วย และการขอความยินยอมนั้นต้องชัดเจน และไม่เป็นการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ คณะกรรมการจะให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล	- หลักวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง ร่าง พรบ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 21 ที่ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวม โดยจะเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลไว้ไม่ได้ เว้นแต่จะได้แจ้งวัตถุประสงค์ใหม่ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบและได้รับความยินยอมแล้ว - และเก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็นตามวัตถุประสงค์ที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล (มาตรา 22) รวมทั้งผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบก่อนหรือในขณะเก็บรวบรวมถึง (1) วัตถุประสงค์ของการเก็บ

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ตามแบบและข้อความที่คณะกรรมการประกาศกำหนดก็ได้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ในกรณีที่การถอนความยินยอมส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องใด ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงผลกระทบจากการถอนความยินยอมนั้น การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ไม่มีผลผูกพันเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และไม่ทำให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ **มาตรา 21** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวม การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่ (1) ได้แจ้งวัตถุประสงค์ใหม่นั้นให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบและได้รับความยินยอมก่อนเก็บรวบรวม ใช้ หรือ	รวบรวม (2) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวม และระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ (3) ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่ข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย (4) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อ กรณีที่มีตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งข้อมูลสถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อของตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย (5) สิทธิของเจ้าของข้อมูลในการถอนความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของตน สิทธิขอเข้าถึงและขอสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน สิทธิขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน สิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน สิทธิขอให้ลบหรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ สิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลของตนให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน และสิทธิร้องเรียนในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	เปิดเผยแล้ว (2) บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้ **มาตรา 22** การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ให้เก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็นภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล **มาตรา 23** ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลถึงรายละเอียดดังต่อไปนี้ (1) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม (2) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวมและระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาดังกล่าวได้ชัดเจนให้กำหนดระยะเวลาที่อาจคาดหมายได้ตามมาตรฐานของการเก็บรวบรวม (3) ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย (4) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อและวิธีการติดต่อ ในกรณีที่มีตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แจ้งข้อมูล สถานที่ติดต่อและวิธีการติดต่อของตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย (5) สิทธิของเจ้าของข้อมูลตามมาตรา 19 วรรคสี่ มาตรา 30 วรรคหนึ่ง มาตรา 31	รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับ จ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ (มาตรา 23) - หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายนี้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ลบ หรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ด้วย (มาตรา 33) และ ร่าง พรบ. นี้ ยังให้สิทธิเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการถอนความยินยอมที่ให้เก็บรวบรวม ใช้ เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของตนเสียเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญา (มาตรา 19 วรรคสี่) จึงเห็นว่าร่าง พรบ. นี้ มี**หลักการตามหลักสากลในเรื่องของหลักวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง**

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	วรรคหนึ่ง มาตรา 32 วรรคหนึ่ง มาตรา 33 วรรคหนึ่ง มาตรา 35 วรรคหนึ่ง และมาตรา 71 วรรคหนึ่ง กรณีมีเหตุที่ไม่อาจแจ้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่งให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามกำหนด เวลาในวรรคหนึ่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่งแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบโดยไม่ชักช้าแต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่เก็บรวบรวมและก่อนที่จะนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผยเป็นครั้งแรก **มาตรา 33** ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบ หรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ การขอให้ระงับการใช้ชั่วคราวนอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอาจขอให้ระงับการใช้ชั่วคราวได้ ในกรณีดังต่อไปนี้ด้วย (1) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระหว่างการตรวจสอบตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้ดำเนินการตามมาตรา 35 (2) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษาไว้ตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล แต่เจ้าของ	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ข้อมูลส่วนบุคคลมีความจำเป็นต้องขอให้เก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย (3) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระหว่างการพิสูจน์ตามมาตรา 32 (1) หรือตรวจสอบตามมาตรา 32 (3) เพื่อปฏิเสธการคัดค้านของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตาม มาตรา 32 วรรคสาม กรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเพื่อสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการได้ คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการลบหรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งก็ได้	
<u>หลักการจำกัดการใช้ข้อมูล</u> การใช้ข้อมูลจะกระทำโดยขัดต่อวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมมิได้ เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือได้รับอนุญาตตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด	มาตรา 21 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวม การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้น	ร่างมาตรา 21 บัญญัติให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้กับเจ้าของข้อมูลก่อนหรือขณะที่เก็บรวบรวม จะใช้หรือเปิดเผยแตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้กับเจ้าของข้อมูลก่อนหรือขณะที่เก็บรวบรวมไม่ได้ จึง**มี**

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	แต่ (1) ได้แจ้งวัตถุประสงค์ใหม่นั้นให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบและได้รับความยินยอมก่อนเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยแล้ว (2) บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้ **มาตรา 27** ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26 บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลมาจากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่งจะต้องไม่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในการขอรับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้น ไม่ต้องขอความยินยอมตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกการใช้และการเปิดเผยนั้นไว้ในรายการตามมาตรา 38	**หลักการในเรื่องของหลักการจำกัดการใช้ข้อมูล**
<u>หลักคุณภาพของข้อมูล</u> ข้อมูลที่มีคุณภาพที่ดีต้องมีคุณสมบัติ คือ มีความถูกต้องเที่ยงตรง (Accuracy) มีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน และอยู่ในขอบเขตของการ	**มาตรา 25** ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง เว้นแต่ (1) ได้แจ้งถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วน	- การเก็บข้อมูลส่วนบุคคลผ่านบุคคลอื่นย่อมเกิดความผิดพลาดได้ ซึ่งจะทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลมีความไม่ถูกต้อง ไม่ทันสมัยเป็นปัจจุบันจึงมีหลักการในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
จัดเก็บภายใต้วัตถุประสงค์	บุคคลจากแหล่งอื่นให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (2) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26 ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่ตามมาตรา 21 และการแจ้งรายละเอียดตามมาตรา 23 มาใช้บังคับกับการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องได้รับความยินยอมตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ (1) เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดนั้นอยู่แล้ว (2) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่าการแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดดังกล่าวไม่สามารถทำได้หรือจะเป็นอุปสรรคต่อการใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ ในกรณีนี้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (3) การใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องกระทำโดยเร่งด่วนตามที่กฎหมายกำหนดซึ่งได้จัดให้มีมาตรการที่	ส่วนบุคคลให้เก็บจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง ร่างมาตรา 25 บัญญัติห้ามมิให้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ใน (1) และ (2) ประกอบกับร่างมาตรา 34 บัญญัติให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด โดยในการจัดเก็บจากเจ้าของข้อมูล ร่างมาตรา 23 บัญญัติให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบก่อนหรือในขณะเก็บรวบรวมถึง (1) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม (2) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวม และระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ (3) ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่ข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย (4) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อ (5) สิทธิของเจ้าของข้อมูลด้วย ร่าง พรบ. นี้ **จึงมีหลักการในเรื่องของหลักคุณภาพของข้อมูล** คือ ข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บรวบรวมต้องมีความถูกต้องเที่ยงตรง มีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน และอยู่ในขอบเขตของการจัดเก็บภายใต้

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	เหมาะสมเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (4) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ซึ่งล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล จากหน้าที่หรือจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพและต้องรักษาวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดบางประการตามมาตรา 23 ไว้เป็นความลับตามที่กฎหมายกำหนด **มาตรา 34** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้องเป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด	วัตถุประสงค์
<u>หลักการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคล</u> เจ้าของข้อมูลมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลของตน มีสิทธิในการเรียกร้องให้มีการตรวจสอบแก้ไขและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงข้อมูลของตนให้ถูกต้องและทันสมัย มีสิทธิที่จะรับรู้ว่ามีใครบ้างที่สามารถเข้าถึงข้อมูลของตนเองได้ มีสิทธิที่จะรับรู้กระบวนการหรือวิธีการต่าง ๆ ในการใช้ ประมวลผลและเผยแพร่ข้อมูลของตนเองได้	**มาตรา 19** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น เว้นแต่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้ การขอความยินยอมต้องทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่โดยสภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้ ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไปด้วย และการขอความยินยอมนั้นต้องชัดเจน และไม่เป็นการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุ	- ร่าง พรบ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ บัญญัติให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิ ถอนความยินยอมที่ได้ให้ไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของตนเมื่อใดก็ได้ (ร่างมาตรา 19 วรรคสี่) สิทธิขอเข้าถึงและขอสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอม (ร่างมาตรา 30) สิทธิขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ทำให้ข้อมูลนั้นอยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านหรือใช้งานโดยทั่วไปได้ด้วยเครื่องมือหรือ

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ คณะกรรมการจะให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามแบบและข้อความที่คณะกรรมการประกาศกำหนดก็ได้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ในกรณีที่การถอนความยินยอมส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องใด ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงผลกระทบจากการถอนความยินยอมนั้น การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ไม่มีผลผูกพันเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และไม่ทำให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้มาตรา 30 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอม ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติตามคำขอตามวรรคหนึ่ง จะปฏิเสธคำขอได้เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้	อุปกรณ์ที่ทำงานโดยอัตโนมัติ และสามารถใช้หรือเปิดเผยได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ รวมทั้งมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่น และขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่น (ร่างมาตรา 31) สิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน (ร่างมาตรา 32) สิทธิขอให้ลบหรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ กรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา 33) สิทธิขอให้ดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลของตนให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด (ร่างมาตรา 34) สิทธิร้องเรียนในกรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	(1) เป็นการขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือปฏิบัติตามคำสั่งศาล (2) มีผลต่อการสืบสวนสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย (3) การเปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอาจจะเป็นอันตรายต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น (4) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎ กระทรวง ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธคำขอดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 38 เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีคำขอตามวรรคหนึ่งและเป็นกรณีที่ไม่อาจปฏิเสธคำขอได้ตามวรรคสอง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการตามคำขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะประกาศกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามคำขอให้เร็วขึ้นหรือขยายระยะเวลาดังกล่าวก็ได้ คณะกรรมการอาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าถึงและการขอรับสำเนาตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งหลักเกณฑ์อื่นตามความเหมาะสมก็ได้ **มาตรา 31** เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ทำให้ข้อมูล	ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายกฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามกฎหมายนี้ด้วย (ร่างมาตรา 71) **จึงมีหลักการในเรื่องของหลักสิทธิของเจ้าของข้อมูล**

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ส่วนบุคคลนั้นอยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านหรือใช้งานโดยทั่วไปได้ด้วยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติและสามารถใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ รวมทั้งมีสิทธิดังต่อไปนี้ (1) ขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นเมื่อสามารถทำได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ (2) ขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นโดยตรง เว้นแต่โดยสภาพทางเทคนิคไม่สามารถทำได้ ข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 (4) การใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง จะใช้กับการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายไม่ได้ หรือการใช้สิทธินั้นต้องไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น ทั้งนี้ ในกรณีที่ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ปฏิเสธคำขอด้วยเหตุผลดังกล่าว ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธคำขอพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 38 **มาตรา 32** เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนเมื่อใดก็ได้ ดังต่อไปนี้ (1) กรณีที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 (5) หรือ (6) เว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่า (ก) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นไปโดยผลของการบังคับใช้กฎหมายที่สำคัญยิ่งกว่า (ข) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นไปเพื่อก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย (2) กรณีที่เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการตลาดแบบตรง (3) กรณีที่เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ เว้นแต่เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใช้	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	สิทธิคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไปได้ ทั้งนี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติโดยชัดแจ้งในทันทีเมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้แจ้งการคัดค้านให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธการคัดด้านด้วยเหตุผลตาม (1) (ก) หรือ (ข) หรือ (3) ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธการคัดค้านพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 38 **มาตรา 33** ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบ หรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ การขอให้ระงับการใช้ชั่วคราวนอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอาจขอให้ระงับการใช้ชั่วคราวได้ ในกรณีดังต่อไปนี้ด้วย (1) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระหว่างการตรวจสอบตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้ดำเนินการตามมาตรา 35 (2) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษาไว้ตามวัตถุประสงค์ในการเก็บ	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	รวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล แต่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีความจำเป็นต้องขอให้เก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย (3) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระหว่างการพิสูจน์ตามมาตรา 32 (1) หรือตรวจสอบตามมาตรา 32 (3) เพื่อปฏิเสธการคัดค้านของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 32 วรรคสาม กรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเพื่อสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการได้ คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการลบหรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งก็ได้ **มาตรา 34** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด **มาตรา 71** เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูล	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ส่วนบุคคล ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ การยื่น การไม่รับเรื่อง การยุติเรื่อง การพิจารณา และระยะเวลาในการพิจารณา คำร้องเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงการกำหนดให้ไม่รับเรื่องร้องเรียนหรือยุติเรื่องในกรณีที่มีผู้มีอำนาจพิจารณาในเรื่องนั้นอยู่แล้วตามกฎหมายอื่นด้วย	
<u>หลักการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล</u> จัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยในการจัดเก็บข้อมูลทั้งในทางกฎหมายและในทางกายภาพ มีการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลในสถานที่ปลอดภัย มีความเข้มงวดในการเข้า - ออกสถานที่เก็บข้อมูลดังกล่าวเพื่อป้องกันความเสื่อมเสีย การเข้าถึง การทำลาย การใช้ การเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือการเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต	**มาตรา 36** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ ทั้งนี้ ต้องทบทวนมาตรการดังกล่าวเมื่อมีความจำเป็นหรือเมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม (2) ในกรณีที่ต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ต้องดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ (3) ลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษาหรือที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินความจำเป็น	- ร่าง พรบ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มีบทบัญญัติในเรื่องของการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล โดยกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องจัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ ตามร่างมาตรา 36 และมาตรา 39 **จึงมีหลักการในเรื่องของหลักการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล**

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลนั้น หรือที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ถอนความยินยอม เว้นแต่เก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการพิสูจน์การตรวจสอบ การใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นต่อข้อมูลส่วนบุคคลนั้น การใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะที่เกี่ยวกับการสาธารณสุขหรือการศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์หรือประวัติศาสตร์ หรือการปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา 33 วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลโดยอนุโลม (4) แจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ชักช้า ถ้าเป็นกรณีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลเกินจำนวนบุคคลที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้แจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลและแนวทางการเยียวยาแก่คณะกรรมการโดยไม่ชักช้าด้วย ทั้งนี้ การแจ้งดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (5) ในกรณีที่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 5 วรรคสอง ต้องแต่งตั้งตัวแทนของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหนังสือ ซึ่งตัวแทนต้องอยู่ในราชอาณาจักร และตัวแทนต้องได้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิดใดๆ ที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ของ	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล **มาตรา 39** ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) ดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งที่ได้รับจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น เว้นแต่คำสั่งนั้นขัดต่อกฎหมายหรือบทบัญญัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ (2) จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ รวมทั้งแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้น (3) จัดทำและเก็บรักษาบันทึกรายการของกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลไว้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่ปฏิบัติตาม (1) สำหรับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลใดให้ถือว่าผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสาหรับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล	
<u>หลักความโปร่งใส</u> กำหนดวิธีการทั่วไปสำหรับใช้ในการจัดทำข้อมูลส่วนบุคคลที่มีอยู่ และ	**มาตรา 23** ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อน	- ร่างมาตรา 23 บัญญัติให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบก่อนหรือในขณะเก็บ

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
การจัดประเภทของข้อมูลส่วนบุคคล วัตถุประสงค์หลักของการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้	หรือในขณะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ถึงรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (1) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม (2) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวมและระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาดังกล่าวได้ชัดเจนให้กำหนดระยะเวลาที่อาจคาดหมายได้ตามมาตรฐานของการเก็บรวบรวม (3) ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย (4) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อในกรณีที่มีตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แจ้งข้อมูล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อของตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย (5) สิทธิของเจ้าของข้อมูลตามมาตรา 19 วรรคสี่ มาตรา 30 วรรคหนึ่ง มาตรา 31 วรรคหนึ่ง มาตรา 32 วรรคหนึ่ง มาตรา 33 วรรคหนึ่ง มาตรา 35 วรรคหนึ่ง และมาตรา 71 วรรคหนึ่ง กรณีมีเหตุที่ไม่อาจแจ้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่งให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามกำหนดเวลาในวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่งแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบโดยไม่ชักช้าแต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่เก็บรวบรวมและก่อนที่จะนำ	รวบรวมถึง (1) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม (2) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวม และระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ (3) ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่ข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย (4) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อ กรณีที่มีตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งข้อมูลสถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อของตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย (5) สิทธิของเจ้าของข้อมูลในการถอนความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของตน สิทธิขอเข้าถึง และขอสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน สิทธิขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน สิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน สิทธิขอให้ลบหรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ สิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลของตนให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน และสิทธิร้องเรียนในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูล

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผยเป็นครั้งแรก	ส่วนบุคคลรวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ **จึงมีหลักสากลในเรื่องของหลักความโปร่งใส**
<u>หลักความรับผิดชอบ และองค์กรที่มีอำนาจบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย</u> กำหนดความรับผิดในกรณีที่มีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้และก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลหรือบุคคลอื่น ๆ ทั้งการนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด การขโมย การเข้าถึง หรือการทำสำเนาข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้กระทำต้องรับผิดฐานที่มีการละเมิดในทางกฎ หมายแพ่ง หรืออาญาในส่วนที่บัญญัติว่าด้วยการเปิดเผยความลับ การรับผิดฐานหมิ่นประมาทดูหมิ่น และในกฎหมายเฉพาะเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ภายใต้กฎหมายให้อำนาจบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งจัดตั้งเป็นองค์กรที่มีอำนาจควบคุมดูแลให้เป็นไปตามบทบัญญัตินี้	**มาตรา 16** คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การดาเนินงานด้านการส่งเสริม และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่สอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง (2) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน ดำเนินกิจกรรมตามแผนยุทธศาสตร์ตาม (1) รวมทั้งจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐ กิจและสังคมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (3) กำหนดมาตรการหรือแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (4) ออกประกาศหรือระเบียบเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (5) ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ (6) ประกาศกำหนดข้อปฏิบัติในการ	- ร่าง พรบ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ บัญญัติให้มีองค์กรที่มีอำนาจควบคุมดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายนี้ 2 องค์กร คือ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ โดยมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ 1) คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีประธานกรรมการที่สรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นรองประธานมีกรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน 5 คน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน และมีเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่และอำนาจที่สำคัญ คือ กำหนดมาตรการหรือแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ออกประกาศหรือระเบียบเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามกฎหมาย ประกาศกำหนดหลัก

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นแนวทางให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติ (7) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการตราหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎที่ใช้บังคับอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (8) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ (9) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (10) ตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ (11) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดทักษะการเรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่ประชาชน (12) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (13) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราช-บัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ **มาตรา 69** ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะก็ได้ตามความเชี่ยวชาญในแต่ละเรื่องหรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร	เกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ ประกาศกำหนดข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นแนวทางให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติ ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนในการปฏิบัติตามกฎหมาย ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดทักษะการเรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลให้แก่ประชาชน (ร่างมาตรา 16) 2) คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญคณะหนึ่งหรือหลายคณะตามความเชี่ยวชาญในแต่ละเรื่อง โดยมีหน้าที่และอำนาจที่สำคัญ คือ พิจารณาเรื่องร้องเรียนตามกฎหมาย ตรวจสอบการกระทำของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการดำเนินงานอื่นของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด **มาตรา 70** คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) พิจารณาเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้ (2) ตรวจสอบการกระทำใด ๆ ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (3) ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล (4) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราช-บัญญัตินี้กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย **มาตรา 43** นอกจากหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง ให้สำนักงานมีหน้าที่ปฏิบัติงานวิชาการและงานธุรการให้แก่คณะกรรมการ คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะ กรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญและคณะอนุกรรมการ รวมทั้งให้มีหน้าที่	(ร่างมาตรา 69 และมาตรา 70) - ร่างพรบ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ฯ **มีบทบัญญัติความผิดและบทกำหนดโทษ**ไว้ ดังนี้ 1) **ความรับผิดทางแพ่ง** กรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่ว่าจะเป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสีย หายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเอง หรือเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ที่ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย (ร่างมาตรา 75) 2) ความรับผิดทางอาญา ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 27 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา 28 (ส่งหรือโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศ) อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วน

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการส่งเสริม และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งร่างแผนยุทธศาสตร์และมาตรการแก้ไขปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติการตามนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับชาติดังกล่าว เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ (2) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (3) วิเคราะห์และรับรองความสอดคล้องและความถูกต้องตามมาตรฐานหรือตามมาตรการหรือกลไกการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งตรวจสอบ และรับรองนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 29 (4) สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งวิเคราะห์และวิจัยประเด็นทางด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ (5) ประสานงานกับส่วนราชการ รัฐ วิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐเกี่ยวกับ	บุคคลตามมาตรา 26 (ข้อมูลที่มีความอ่อนไหว เช่น เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความเชื่อในลัทธิ พฤติกรรมทางเพศ) โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย (ร่างมาตรา 77) และเอาความผิดกับผู้ที่ล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนี้ แล้วนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น (ร่างมาตรา 78) 3) ความรับผิดทางปกครอง - ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่แจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบก่อนหรือขณะเก็บรวมข้อมูล หรือไม่ดำเนินการตามคำขอเข้าถึง และคำขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับเจ้าของข้อมูล ภายใน 30 วัน หรือไม่บันทึกรายการเพื่อให้เจ้าของข้อมูลตรวจสอบได้ หรือไม่จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือไม่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกจากงาน หรือเลิกสัญญาจ้าง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ขอความยินยอมตามแบบที่กำหนด หรือไม่แจ้งผลกระทบจากการถอน

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (6) ให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (7) เป็นศูนย์กลางในการให้บริการทางวิชา การหรือให้บริการที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแก่หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของเอกชน และประชาชน รวมทั้งเผยแพร่และให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (8) กำหนดหลักสูตรและฝึกอบรมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ลูกจ้าง ผู้รับจ้าง หรือประชาชนทั่วไป (9) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนิน การตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน (10) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (11) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรม การ คณะกรรมการกำกับสำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนด **มาตรา 75** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือ	ความยินยอม หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 25 วรรคสอง (ร่างมาตรา 80) เก็บรวบรวม ใช้ เปิดเผยข้อมูล ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้ต่อเจ้าของข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ไม่เก็บข้อมูลจากเจ้าของข้อมูลโดยตรง ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลจากการเปิดเผยของผู้ควบคุมข้อมูล ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลเพื่อวัตถุ ประสงค์อื่นนอกเหนือจากที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ส่งหรือโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลยังดำเนินการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เมื่อเจ้าของข้อมูลได้แจ้งการคัดค้านให้ทราบแล้ว หรือไม่ดำเนินการตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามมาตรา 36 หรือขอความยินยอมโดยการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดใน

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทำให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้นแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ว่าการดำเนินการนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะพิสูจน์ได้ว่า (1) ความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเอง (2) เป็นการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ใช้จ่ายไปตามความจำเป็นในการป้องกันความเสียหายที่กำลังจะเกิดขึ้นหรือระงับความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วด้วย **มาตรา 76** ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินสองเท่าของค่า	วัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 25 วรรคสอง หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามที่กฎหมายนี้กำหนด ต้องระวางโทษปรับทางปกครอง (ร่างมาตรา 81) ฝ่าฝืนเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ หรือฝ่าฝืนใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลจากการเปิดเผยของผู้ควบคุมข้อมูล ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลเพื่อวัตถุ ประสงค์อื่นนอกเหนือจากที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 โดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท (ร่างมาตรา 82) - ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไม่จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกจากงาน

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	สินไหมทดแทนที่แท้จริงนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น ความร้ายแรงของความเสียหายที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้รับ ผลประโยชน์ที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้รับสถานะทางการเงินของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล การที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้บรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้น หรือการที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล มีส่วนในการก่อให้เกิดความเสียหายด้วย สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดจากการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องรับผิด หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล **มาตรา 77** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 27 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 28 อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืน	หรือเลิกสัญญาจ้างเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราช บัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับทางปกครอง (ร่างมาตรา 83) ไม่ดำเนิน การเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือไม่จัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจ และจัดทำ เก็บรักษาบันทึกรายการของกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลไว้ตามมาตรา 39 โดยไม่มีเหตุอันควร หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 36 (5) ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 37 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครอง (ร่างมาตรา 84) ส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหว (Sensitive Data) ตามมาตรา 26 โดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครอง (ร่างมาตรา 85) - ตัวแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือตัวแทนผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไม่จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครอง

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	มาตรา 27 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 28 อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้ **มาตรา 78** ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระ ราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับแก่การเปิดเผยในกรณีดังต่อไปนี้ (1) การเปิดเผยตามหน้าที่ (2) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี (3) การเปิดเผยแก่หน่วยงานของรัฐในประเทศหรือต่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย (4) การเปิดเผยที่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือเฉพาะครั้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (5) การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับการฟ้องร้องคดีต่าง ๆ ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ **มาตรา 79** ในกรณีที่ผู้กระทำความผิด	ข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 40 วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับทางปกครอง (ร่างมาตรา 86) ร่าง พรบ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ เป็นกฎหมาย**ที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักความรับผิดชอบ และองค์กรที่มีอำนาจบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย**

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย **มาตรา 80** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 มาตรา 30 วรรคสี่ มาตรา 38 มาตรา 40 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 41 วรรคสองหรือวรรคสาม หรือไม่ขอความยินยอมตามแบบหรือข้อความที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา 19 วรรคสาม หรือไม่แจ้งผลกระทบจากการถอนความยินยอมตามมาตรา 19 วรรคห้า หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 25 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกิน หนึ่งล้านบาท **มาตรา 81** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 24 มาตรา 25 วรรคหนึ่ง มาตรา 27 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา 28 มาตรา 32 วรรคสอง หรือมาตรา 36 หรือขอความยินยอมโดยการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามมาตรา 25 วรรคสอง หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามล้านบาท **มาตรา 82** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 26 หรือฝ่าฝืนมาตรา 27 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือมาตรา 28 อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 หรือส่ง หรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 โดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท **มาตรา 83** ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 40 วรรคหนึ่งหรือมาตรา 41 วรรคสองหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท **มาตรา 84** ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 39 โดยไม่มีเหตุอันควร หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 36 (5) ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 37 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามล้านบาท **มาตรา 85** ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 โดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษ	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	ปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท **มาตรา 86** ตัวแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือตัวแทนผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 40 วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท **มาตรา 87** ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริงตามมาตรา 73 หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 74 (1) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 74 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาท **มาตรา 88** เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจสั่งลงโทษปรับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่เห็นสมควรเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายจะสั่งให้แก้ไขหรือตักเตือนก่อนก็ได้ ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด ขนาดกิจการของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล หรือพฤติการณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำ	

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการสากล	ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ ดศ. เสนอ	ความเห็น
	บทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในการนี้ ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมายให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาและบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้	

4.7 ผลการเปรียบเทียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสากล

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เสนอ (ฉบับสำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561 สำนักงานคณะกรรมการ-กฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว และมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร 0901/2133 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2561 ส่งเรื่องให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไป ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร 0503/ว(ล) 319 ลงวันที่ 3 มกราคม 2562 แจ้งว่า ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไปแล้ว โดยมาตรา 2 ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานี้ ได้กำหนดวันใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด 2 หมวด 3 หมวด 5 หมวด 6 หมวด 7 และบทบัญญัติมาตรา 94 และมาตรา 95 ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป) นั้น มีลักษณะเป็นกฎหมายกลางที่มีผลใช้บังคับทั้งกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน มีหลักการในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลครบถ้วนเป็นไปตามหลักสากล มีการกำหนดรายละเอียด ขั้นตอนแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการ

ในเรื่องของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ในร่างกฎหมายดังกล่าว ทำให้ทุกภาคส่วนที่อยู่ในบังคับของกฎหมายสามารถถือปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกันได้ ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏตามที่กล่าวมาแล้วในข้อ 2.2 และตามตารางเปรียบเทียบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... กับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสากลข้างต้น และสอดคล้องกับหลักการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้มาตรฐาน GDPR (General Data Protection Regulation) ซึ่งเป็นกฎระเบียบของสหภาพยุโรปที่ออกมาเพื่อคุ้มครองประชาชนในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป (ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2561 หากประเทศไทยไม่มีกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีมาตรฐานเหมาะสมออกมาใช้บังคับขณะนี้ ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำธุรกิจการค้า และบริการกับสหภาพยุโรปได้) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... มีความจำเป็นที่จะต้องตราออกมาบังคับใช้เป็นกฎหมายโดยด่วน เพราะหากประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกมาใช้บังคับได้ หรือมีออกมาใช้บังคับแล้วแต่มีมาตรฐานต่ำกว่ามาตรฐานของ GDPR ของสหภาพยุโรปแล้วก็อาจทำให้สหภาพยุโรปสามารถอ้างเป็นเหตุในการกีดกันทางการค้ากับประเทศไทยได้ ซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบเสียหายกับภาคธุรกิจของประเทศไทยอย่างมาก

ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เสนอ (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561) กับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	**พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)**
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า“พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ....”	
มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด 1 บทบัญญัติในหมวด 4 และบทบัญญัติมาตรา 89 มาตรา 90 มาตรา 91 มาตรา 92 และมาตรา 93 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	
มาตรา 3 ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการ	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
นั้น เว้นแต่ (1) บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติม ไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม (2) บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียนบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีดังต่อไปนี้ (ก) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นไม่มีบท บัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน (ข) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นมีบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามกฎหมายดังกล่าวออกคาสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล แต่ไม่เพียงพอเท่ากับอำนาจของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าว ร้องขอต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลผู้เสียหายยื่นคำร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี	
มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ (1) บุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรมในครอบครัวของบุคคลนั้นเท่านั้น โดยมิให้ผู้อื่นใช้ข้อมูลส่วนบุคคล หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อผู้อื่น (2) การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือนิติวิทยาศาสตร์	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
(3) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการสื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น (4) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมาธิการที่แต่งตั้งโดยสภาดังกล่าว ซึ่งเก็บรวบรวม ใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในการพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา หรือคณะกรรมาธิการแล้วแต่กรณี (5) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (6) การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดทำนองเดียวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่นใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา	
มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม การใช้ หรือ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยนั้น ได้กระทำในหรือนอกราชอาณาจักรก็ตาม ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลอยู่นอกราชอาณาจักร พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผย ข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรโดยการดำเนินกิจกรรมของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว เมื่อเป็นกิจกรรมดังต่อไปนี้	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
(1) การเสนอสินค้าหรือบริการให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการชำระเงินของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ก็ตาม (2) การเฝ้าติดตามพฤติกรรมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักร	
มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้ “ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยว กับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล “บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดา “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล “เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	**มาตรา 4** ในพระราชบัญญัตินี้ “ขอมูลขาวสารของราชการ” หมายความวาขอมูลขาวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหนวยงานของรัฐ ไมวาจะเปนขอมูลขาวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐ หรือขอมูลขาวสารเกี่ยวกับเอกชน “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคน หรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย **มาตรา 21** เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ “บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ “เจ้าหน้าที่ขององรัฐ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการ

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
	ส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	
หมวด 1 **คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล**	**หมวด 5** **คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ**
มาตรา 8 ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย (1) ประธานกรรมการ ซึ่งสรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านสุขภาพ หรือด้านอื่น ทั้งนี้ ต้องเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (2) ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นรองประธานกรรมการ (3) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนห้าคน ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (4) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเก้าคน ซึ่งสรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้าน	**มาตรา 27** ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประกอบด้วยรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกเก้าคนเป็นกรรมการ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านสังคม ศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านสุขภาพ หรือด้านอื่น ทั้งนี้ ต้องเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรง คุณวุฒิเพื่อดำรงตำแหน่งแทนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระตามมาตรา 13 ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความโปร่งใสและความเป็นธรรมในการสรรหา	
มาตรา 9 ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งจำนวนแปดคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตามมาตรา 8 (1) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 8 (4) ประกอบด้วย (1) บุคคลซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสองคน (2) บุคคลซึ่งประธานรัฐสภาแต่งตั้งจำนวนสองคน (3) บุคคลซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินแต่งตั้งจำนวนสองคน และ (4) บุคคลซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแต่งตั้งจำนวนสองคน ในกรณีที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตาม (2) (3) หรือ (4) ไม่สามารถแต่งตั้งกรรมการสรรหาในส่วนของตนได้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้สำนักงานเสนอชื่อให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสมเป็นกรรมการสรรหาแทนผู้มีอำนาจแต่งตั้งนั้น ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหาและเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการกรรมการสรรหา และให้สำนักงานปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการสรรหาว่างลง ให้ดำเนินการเพื่อให้มีกรรมการสรรหาแทนในตำแหน่งนั้นโดยเร็ว ในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการสรรหาใหม่ ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นประธานกรรมการตามมาตรา 8 (1) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 8 (4)	
มาตรา 10 ในการสรรหาประธานกรรมการตามมาตรา 8 (1) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 8 (4) ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 8 (1) หรือตามมาตรา 8 (4) แล้วแต่กรณี รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 และยินยอมให้เสนอชื่อเข้ารับคัดเลือกเท่ากับจำนวนประธานกรรมการตามมาตรา 8 (1) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 8 (4) ที่จะได้รับแต่งตั้ง เมื่อได้คัดเลือกบุคคลเป็นประธานกรรมการตามมาตรา 8 (1) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 8 (4) ครบจำนวนแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งรายชื่อประธานกรรมการตามมาตรา 8 (1) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 8 (4) พร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติและการไม่มีลักษณะต้องห้าม รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตามมาตรา 8 (1) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 8 (4) ให้นายกรัฐมนตรีประกาศรายชื่อประธานกรรมการตามมาตรา 8 (1) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 8 (4) ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรีในราชกิจจานุเบกษา	
มาตรา 11 ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (1) มีสัญชาติไทย (2) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต (3) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
(4) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (5) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง (6) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามกฎหมาย (7) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง	
มาตรา 12 ประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรง คุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดาเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้	**มาตรา 29** กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา 27 มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้
มาตรา 13 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 12 ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (1) ตาย (2) ลาออก (3) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรง คุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นดำรง	**มาตรา 30** นอกจากการพนจากตำแหนงตามวาระ กรรมการผูทรงคุณวุฒิซึ่งไดรับแตงตั้งตามมาตรา 27 พนจากตำแหนงเมื่อ (1) ตาย (2) ลาออก (3) คณะรัฐมนตรีใหออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพรอง หรือไมสุจริตตอหนาที่ หรือหยอนความสามารถ (4) เปนบุคคลลมละลาย (5) เปนคนไรความสามารถหรือคนเสมือนไร

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว	ความสามารถ (6) ไดรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เวนแตเปนโทษสำหรับความผิดที่ไดกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
มาตรา 14 การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการ ซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด การประชุมของคณะกรรมการอาจกระทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นได้ตามที่คณะกรรมการกำหนด	
มาตรา 15 กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่ที่ประชุมพิจารณา ให้แจ้งการมีส่วนได้เสียของตนให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้าก่อนการประชุม และห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมประชุมพิจารณาในเรื่องดังกล่าว	
มาตรา 16 คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การดาเนินงานด้านการส่งเสริม และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่สอดคล้องกับนโยบาย	**มาตรา 28** คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับ

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง (2) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนดำเนินกิจกรรมตามแผนยุทธศาสตร์ตาม (1) รวมทั้งจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (3) กำหนดมาตรการหรือแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (4) ออกประกาศหรือระเบียบเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (5) ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ (6) ประกาศกำหนดข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นแนวทางให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติ (7) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการตราหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎที่ใช้บังคับอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (8) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ (9) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (10) ตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ (11) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดทักษะการเรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่ประชาชน (12) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (13) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น	การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (2) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ได้รับคำขอ (3) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือระเบียบของคณะรัฐมน ตรีตามพระราชบัญญัตินี้ (4) พิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนตามมาตรา 13 (5) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมแต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง (6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ (7) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ	
มาตรา 17 ให้กรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่น ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด อนุกรรมการและกรรมการผู้เชี่ยวชาญที่คณะ กรรมการแต่งตั้งให้ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง	
มาตรา 18 คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา 14 มาใช้บังคับโดยอนุโลม	
หมวด 2 **การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล** **ส่วนที่ 1** **บททั่วไป**	**หมวด 3** **ขอมูลขาวสารสวนบุคคล**
	มาตรา 21 เพื่อประโยชนแหงหมวดนี้ “บุคคล” หมายความวาบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคลธรรมดาที่ไมมีสัญชาติไทยแตมีถิ่นที่อยูในประเทศไทย
	มาตรา 22 สำนักขาวกรองแหงชาติ สำนักงาน-สภาความมั่นคงแหงชาติ และหนวยงานของรัฐแหงอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงอาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่มิใหนำบทบัญญัติวรรคหนึ่ง (3) ของมาตรา 23 มาใชบังคับกับขอมูลขาวสารสวนบุคคลที่อยูในความควบคุมดูแลของหนวยงานดังกลาวก็ได หนวยงานของรัฐแหงอื่นที่จะกำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง นั้น ตองเปนหนวยงานของรัฐซึ่งการเปดเผยประเภทขอมูลขาวสารสวนบุคคลตาม

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
	มาตรา 23 วรรคหนึ่ง (3) จะเปนอุปสรรครายแรงต่อการดำเนินการของหนวยงานดังกลาว
มาตรา 19 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผย ข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น เว้นแต่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้ การขอความยินยอมต้องทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่โดยสภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้ ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไปด้วย และการขอความยินยอมนั้นต้องชัดเจน และไม่เป็นการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ คณะกรรมการจะให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามแบบและข้อความที่คณะกรรมการประกาศกำหนดก็ได้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ในกรณีที่การถอนความยินยอมส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องใด ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงผลกระทบจากการถอนความยินยอมนั้น การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ไม่มีผลผูกพันเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและไม่ทำให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้	
มาตรา 20 ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เยาว์ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส หรือไม่มีฐานะเสมือนดังบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วตามมาตรา 27 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ	*นายกรัฐมนตรีโดยคำเสนอแนะของ กขร. ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา 5 และมาตรา 25 วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ*

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
พาณิชย์ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (1) ในกรณีที่การให้ความยินยอมของผู้เยาว์ไม่ใช่การใด ๆ ซึ่งผู้เยาว์อาจให้ความยินยอมโดยลำพังได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 22 มาตรา 23 หรือมาตรา 24 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ด้วย (2) ในกรณีที่ผู้เยาว์มีอายุไม่เกินสิบปี ให้ขอความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครอง ที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคนไร้ความสามารถ การขอความยินยอม จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ให้ขอความยินยอมจากผู้อนุบาลที่มีอำนาจกระทำการแทนคนไร้ความสามารถ ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ให้ขอความยินยอมจากผู้พิทักษ์ที่มีอำนาจ กระทำการแทนคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับกับการถอนความยินยอมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล การแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบการใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล การร้องเรียนของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถโดยอนุโลม	*ราชการ พ.ศ. 2540 ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540) ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2541 ไว้ดังต่อไปนี้* *(1) ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเป็นผู้เยาว์ให้ผู้ใช้อำนาจปกครองมีสิทธิดำเนินการแทนตามมาตรา 25 วรรคห้า ซึ่งหากผู้เยาว์มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เยาว์ด้วย* *(2) ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเป็นคนไร้ความสามารถ ให้ผู้อนุบาลมีสิทธิดำเนินการแทนตามมาตรา 25 วรรคห้า* *(3) ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถไม่สามารถทำการตามมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 25 ด้วยตนเอง เพราะเหตุกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีเหตุอื่นทำนองเดียวกัน ให้ผู้พิทักษ์มีสิทธิดำเนินการแทนตามมาตรา 25 วรรคห้า* *(4) ในกรณีเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรม และมิได้ทำพินัยกรรมกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้บุคคลดังต่อไปนี้ มีสิทธิดำเนินการแทนตามมาตรา 24 ได้ ตามลำดับก่อนหลัง ดังต่อไปนี้* *(4.1) บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรม* *(4.2) คู่สมรส* *(4.3) บิดาหรือมารดา* *(4.4) ผู้สืบสันดาน* *(4.5) พี่น้องร่วมบิดามารดา* *(4.6) คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ* *ในกรณีตามมาตรา 23 และมาตรา 25 ให้บุคคลตามข้อ 4 (4.1) – (4.5) มีสิทธิดำเนินการแทนได้ไม่ว่าบุคคลหนึ่งบุคคลใดจะมีความเห็นเช่นใดก็ตาม*

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
มาตรา 21 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวม การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่ (1) ได้แจ้งวัตถุประสงค์ใหม่นั้นให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบและได้รับความยินยอมก่อนเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยแล้ว (2) บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้	
ส่วนที่ 2 **การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล**	
มาตรา 22 การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ให้เก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็น ภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล	
มาตรา 23 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลถึงรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (1) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม (2) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวมและระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาดังกล่าวได้ชัดเจนให้กำหนดระยะเวลาที่อาจคาดหมายได้ตามมาตรฐานของการเก็บรวบรวม (3) ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย (4) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อ ในกรณีที่มีตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แจ้งข้อมูล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อของตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย (5) สิทธิของเจ้าของข้อมูลตามมาตรา 19 วรรคสี่ มาตรา 30 วรรคหนึ่ง มาตรา 31 วรรคหนึ่ง มาตรา 32 วรรคหนึ่ง มาตรา 33	**มาตรา 23** หนวยงานของรัฐตองปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบขอมูลขาวสารสวนบุคคล ดังตอไปนี้ (1) ตองจัดใหมีระบบขอมูลขาวสารสวนบุคคลเพียงเทาที่เกี่ยวของ และจำเปนเพื่อการดำเนินงานของหนวยงานของรัฐใหสำเร็จตามวัตถุประสงคเทานั้น และยกเลิกการจัดใหมีระบบดังกลาวเมื่อหมดความจำเปน (2) พยายามเก็บขอมูลขาวสารโดยตรงจากเจาของขอมูล โดยเฉพาะอยางยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชนไดเสียโดยตรงของบุคคลนั้น (3) จัดใหมีการพิมพในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแกไขใหถูกตองอยูเสมอเกี่ยวกับสิ่งดังตอไปนี้ (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บขอมูลไว (ข) ประเภทของระบบขอมูลขาวสารสวนบุคคล

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
วรรคหนึ่ง มาตรา 35 วรรคหนึ่ง และมาตรา 71 วรรคหนึ่ง กรณีมีเหตุที่ไม่อาจแจ้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่งให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ตามกำหนดเวลาในวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่งแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่เก็บรวบรวมและก่อนที่จะนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผยเป็นครั้งแรก	(ค) ลักษณะการใช้ขอมูลตามปกติ (ง) วิธีการขอตรวจดูขอมูลขาวสารของเจาของขอมูล (จ) วิธีการขอใหแกไขเปลี่ยนแปลงขอมูล (ฉ) แหลงที่มาของขอมูล (4) ตรวจสอบแกไขขอมูลขาวสารสวนบุคคลในความรับผิดชอบใหถูกต้องอยูเสมอ (5) จัดระบบรักษาความปลอดภัยใหแกระบบขอมูลขาวสารสวนบุคคล ตามความเหมาะสมเพื่อปองกันมิใหมีการนำไปใชโดยไมเหมาะสมหรือเปนผลรายตอเจาของขอมูล ในกรณีที่เก็บขอมูลขาวสารโดยตรงจากเจาของขอมูลหนวยงานของรัฐตองแจงใหเจาของขอมูลทราบลวงหนาหรือพรอมกับการขอขอมูลถึงวัตถุประสงคที่จะนำขอมูลมาใช ลักษณะการใช้ขอมูลตามปกติ และกรณีที่ขอขอมูลนั้นเปนกรณีที่อาจใหขอมูลไดโดยความสมัครใจหรือเปนกรณีมีกฎหมายบังคับ หนวยงานของรัฐตองแจงใหเจาของขอมูลทราบในกรณีมีการใหจัดสงขอมูลขาวสารสวนบุคคลไปยังที่ใด ซึ่งจะเปนผลใหบุคคลทั่วไปทราบขอมูลขาวสารนั้นได เวนแตเปนไปตามลักษณะการใชขอมูลตามปกติ
มาตรา 24 ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ (1) เพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยหรือสถิติซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะและได้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการนั้นไว้เป็นความลับ (2) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือ	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
สุขภาพของบุคคล (3) เป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะด้วยความยินยอมโดยตรงหรือโดยปริยายของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (4) เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญาหรือเพื่อใช้ในการดำเนินการตามคำขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเข้าทำสัญญานั้น (5) เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล (6) เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือของบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ประโยชน์ดังกล่าวมีความสำคัญน้อยกว่าสิทธิขั้นพื้นฐานในข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (7) เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายหรือการใช้อำนาจรัฐของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล	
มาตรา 25 ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง เว้นแต่ (1) ได้แจ้งถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (2) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอม ตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26 ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่ตามมาตรา 21 และการแจ้งรายละเอียดตามมาตรา 23 มาใช้บังคับกับการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องได้รับความยินยอมตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ (1) เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดนั้นอยู่แล้ว	**มาตรา 23 วรรคหนึ่ง** หนวยงานของรัฐตองปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบขอมูลขาวสารสวนบุคคล ดังตอไปนี้ (2) พยายามเก็บขอมูลขาวสารโดยตรงจากเจาของขอมูล โดยเฉพาะอยางยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชนไดเสียโดยตรงของบุคคลนั้น

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
(2) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่าการแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดดังกล่าวไม่สามารถทำได้หรือจะเป็นอุปสรรคต่อการใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ ในกรณีนี้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (3) การใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องกระทำโดยเร่งด่วนตามที่กฎหมายกำหนดซึ่งได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (4) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ซึ่งล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล จากหน้าที่หรือจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพและต้องรักษาวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดบางประการตามมาตรา 23 ไว้เป็นความลับตามที่กฎหมายกำหนด	
มาตรา 26 ห้ามมิให้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ข้อมูลสหภาพแรงงาน ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ หรือข้อมูลอื่นใดซึ่งกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในทำนองเดียวกันตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยไม่ได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ (1) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคลซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถให้ความยินยอมได้ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม (2) เป็นการดำเนินกิจกรรมโดยชอบด้วยกฎหมายที่มีการคุ้มครองที่เหมาะสมของมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการเมือง ศาสนา ปรัชญา หรือสหภาพแรงงานให้แก่สมาชิก ผู้ซึ่งเคยเป็นสมาชิก หรือผู้ซึ่งมีการติดต่ออย่างสม่ำเสมอกับมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหา	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
กำไรตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวโดยไม่ได้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นออกไปภายนอกมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรนั้น (3) เป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะด้วยความยินยอมโดยชัดแจ้งของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (4) เป็นการจำเป็นเพื่อการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย (5) เป็นการจำเป็นในการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับ (ก) เวชศาสตร์ป้องกันหรืออาชีวเวชศาสตร์ การประเมินความสามารถในการทำงานของลูกจ้าง การวินิจฉัยโรคทางการแพทย์ การให้บริการด้านสุขภาพหรือด้านสังคม การรักษาทางการแพทย์ การจัดการด้านสุขภาพ หรือระบบและการให้บริการด้านสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่ใช่การปฏิบัติตามกฎหมายและข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือผู้มีหน้าที่รักษาข้อมูลส่วนบุคคลนั้นไว้เป็นความลับตามกฎหมาย ต้องเป็นการปฏิบัติตามสัญญาระหว่างเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลกับผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ (ข) ประโยชน์สาธารณะด้านการสาธารณสุข เช่น การป้องกันด้านสุขภาพจากโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดที่อาจติดต่อหรือแพร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพของยา เวชภัณฑ์ หรือเครื่องมือแพทย์ ซึ่งได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมและเจาะจงเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยเฉพาะการรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลตามหน้าที่หรือตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพ (ค) การคุ้มครองแรงงาน การประกันสังคม หรือการคุ้มครองทางสังคม ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสิ่งจำเป็นในการปฏิบัติตามสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อ	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
คุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (ง) การศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ หรือประโยชน์สาธารณะอื่น ทั้งนี้ ต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวเพียงเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนรวมทั้งต้องใช้มาตรการทางเทคนิคและมาตรการในองค์กรเพื่อให้เป็นไปตามหลักการลดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลลงให้มากที่สุด การใช้นามสมมุติหรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ และห้ามใช้ข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อหมดความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ โดยมีมาตรการเพื่อลดผลกระทบต่อสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (จ) ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ โดยได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลชีวภาพตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดจากการใช้เทคนิค หรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการนำลักษณะเด่นทางกายภาพหรือทางพฤติกรรมของบุคคลมาใช้ทำให้สามารถยืนยันตัวตนของบุคคลนั้นที่ไม่เหมือนกับบุคคลอื่นได้ เช่น ข้อมูลภาพจำลองใบหน้า ข้อมูลจำลองม่านตา หรือข้อมูลจำลองลายนิ้วมือ	
ส่วนที่ 3 **การใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล**	
มาตรา 27 ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26 บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลมาจากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในการขอรับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น	**มาตรา 24** หนวยงานของรัฐจะเปดเผยขอมูลขาวสารสวนบุคคลที่อยูในความควบคุมดูแลของตนตอหนวยงานของรัฐแหงอื่นหรือผูอื่นโดยปราศจากความยินยอมเปนหนังสือของเจาของขอมูลที่ใหไวลวงหนาหรือในขณะนั้นมิได เวนแตเปนการเปดเผยดังตอไปนี้ (1) ตอเจาหนาที่ของรัฐในหนวยงานของตนเพื่อการนำไปใชตามอำนาจหนาที่ของหนวยงาน

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้น ไม่ต้องขอความยินยอมตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกการใช้และการเปิดเผยนั้นไว้ในรายการตามมาตรา 38	ของรัฐแหงนั้น (2) เปนการใชขอมูลตามปกติภายในวัตถุประสงคของการจัดใหมีระบบขอมูลขาวสารสวนบุคคลนั้น (3) ตอหนวยงานของรัฐที่ทำงานดวยการวางแผน หรือการสถิติหรือสำมะโนตาง ๆ ซึ่งมีหนาที่ตองรักษาขอมูลขาวสารสวนบุคคลไวไมใหเปดเผยตอไปยังผูอื่น (4) เปนการให้เพื่อประโยชนในการศึกษาวิจัย โดยไมระบุชื่อหรือสวนที่ทำใหรูวาเปนขอมูลขาวสารสวนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด (5) ตอหอจดหมายเหตุแหงชาติ กรมศิลปากร หรือหนวยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูคุณคาในการเก็บรักษา (6) ตอเจาหนาที่ของรัฐเพื่อการปองกันการฝาฝนหรือไมปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวนหรือการฟองคดีไมวาเปนคดีประเภทใดก็ตาม (7) เปนการใหซึ่งจำเปนเพื่อการปองกันหรือระงับอันตรายตอชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล (8) ตอศาล และเจาหนาที่ของรัฐหรือหนวย-งานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอขอเท็จจริงดังกลาว (9) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา การเปดเผยขอมูลขาวสารสวนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) ใหมีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสาร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง *(กรณีนี้นายกรัฐมนตรีโดยคำเสนอแนะของคณะ*

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
	กรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้อาศัยอำนาจตามมาตรา 5 และมาตรา 24 วรรคสอง ออกกฎกระทรวง (พ.ศ. 2540) ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2541 ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา 24 (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 พร้อมสำเนาหนึ่งชุด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการตามบัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแนบท้ายกฎกระทรวงนี้ และเก็บรักษาไว้กับเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว (บัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แนบท้ายกฎกระทรวงมีรายการ ดังนี้ ลำดับที่ วัน เดือน ปี ที่ขอตรวจดูหรือยืม วัตถุประสงค์ในการขอตรวจดู หรือยืม ชื่อผู้ขอตรวจดู หรือยืม และหลักฐานแสดงตัวบุคคล ลายมือชื่อผู้ขอตรวจดูหรือยืม วัน เดือน ปี ที่คืน ชื่อผู้คืน ลายมือชื่อผู้คืน และหมายเหตุ) และให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บรวบรวมบัญชีหรือสำเนาบัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้เป็นระบบกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสาร นั้นเพื่อความสะดวกในการเก็บรักษาของหน่วยงานของรัฐ และตรวจสอบของบุคคลที่ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนตามมาตรา 25 และกรณีที่บัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลมีส่วนที่เห็นควรไม่เปิดเผยแก่ผู้ขอตรวจดูหรือยืมอยู่ด้วย หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะตัดรายการใดออกจากรายการในบัญชีที่จะเปิดเผยก็ได้ แต่อย่างน้อยต้องคงรายการที่แสดงลำดับที่ วัน เดือน ปี ที่ขอตรวจดู

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
	หรือขอยืมไว้ และให้แสดงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยไว้ในช่องหมายเหตุด้วย)
มาตรา 28 ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศประเทศปลายทางหรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา 16 (5) เว้นแต่ (1) เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย (2) ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยได้แจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เพียงพอของประเทศปลายทาง หรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว (3) เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญาหรือเพื่อใช้ในการดำเนินการตามคำขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเข้าทำสัญญานั้น (4) เป็นการกระทำตามสัญญาระหว่างผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลกับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (5) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือบุคคลอื่น เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถให้ความยินยอมในขณะนั้นได้ (6) เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอของประเทศปลายทางหรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคล ให้เสนอต่อคณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอาจขอให้ทบทวนได้เมื่อมีหลักฐานใหม่ทำให้เชื่อได้ว่าประเทศปลายทางหรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคลมีการพัฒนาจนมีมาตรฐาน	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอ	
มาตรา 29 ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรได้กำหนดนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ต่างประเทศ และอยู่ในเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกันเพื่อการประกอบกิจการหรือธุรกิจร่วมกัน หากนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวได้รับการตรวจสอบและรับรองจากสำนักงาน การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศที่เป็นไปตามนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการตรวจสอบและรับรองดังกล่าว ให้สามารถกระทำได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 28 นโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลลักษณะของเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกันเพื่อการประกอบกิจการหรือธุรกิจร่วมกัน และหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในกรณีที่ยังไม่มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามมาตรา 28 หรือยังไม่มีนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลอาจส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 28 เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้จัดให้มีมาตรการคุ้มครองที่เหมาะสมสามารถบังคับตามสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ รวมทั้งมีมาตรการเยียวยาทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด	
หมวด ๓ **สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล**	
มาตรา 30 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูล	**มาตรา 25** ภายใตบังคับมาตรา 14 และมาตรา 15 บุคคลยอมมีสิทธิที่จะไดรูถึงขอมูลขาวสารสวนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้น

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ส่วนบุคคลดังกล่าวที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอม ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติตามคำขอตามวรรคหนึ่ง จะปฏิเสธคำขอได้เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้ (1) เป็นการขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือปฏิบัติตามคำสั่งศาล (2) มีผลต่อการสืบสวนสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย (3) การเปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอาจจะเป็นอันตรายต่อสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลอื่น (4) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธคำขอดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 38 เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีคำขอตามวรรคหนึ่งและเป็นกรณีที่ไม่อาจปฏิเสธคำขอได้ตามวรรคสอง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการตามคำขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะประกาศกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามคำขอให้เร็วขึ้นหรือขยายระยะเวลาดังกล่าวก็ได้ คณะกรรมการอาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าถึงและการขอรับสำเนาตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งหลักเกณฑ์อื่นตามความเหมาะสมก็ได้	มีคำขอเป็นหนังสือหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น และให้นำมาตรา 9 วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้ ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่เป็นจริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าวและแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ และไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรานี้แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความ

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
	สามารถ หรือเจาของขอมูลที่ถึงแกกรรมแลวก็ได
มาตรา 31 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านหรือใช้งานโดยทั่วไปได้ด้วยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติและสามารถใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ รวมทั้งมีสิทธิดังต่อไปนี้ (1) ขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นเมื่อสามารถทำได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ (2) ขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นโดยตรง เว้นแต่โดยสภาพทางเทคนิคไม่สามารถทำได้ ข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 (4) การใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง จะใช้กับการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายไม่ได้ หรือการใช้สิทธินั้นต้องไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น ทั้งนี้ ในกรณีที่ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธคำขอด้วยเหตุผลดังกล่าว ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธคำขอพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 38	
มาตรา 32 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนเมื่อใดก็ได้ ดังต่อไปนี้ (1) กรณีที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 (5) หรือ (6) เว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่า	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
(ก) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นไปโดยผลของการบังคับใช้กฎหมายที่สำคัญยิ่งกว่า (ข) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นไปเพื่อก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย (2) กรณีที่เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการตลาดแบบตรง (3) กรณีที่เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ เว้นแต่เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใช้สิทธิคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไปได้ ทั้งนี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติโดยชัดแจ้งในทันทีเมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้แจ้งการคัดค้านให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธการคัดค้านด้วยเหตุผลตาม (1) (ก) หรือ (ข) หรือ (3) ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธการคัดค้านพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 38	
มาตรา 33 ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบ หรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ การขอให้ระงับการใช้ชั่วคราวนอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอาจขอให้ระงับการใช้ชั่วคราวได้ ในกรณีดังต่อไปนี้ด้วย (1) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระหว่างการตรวจสอบ	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้ดำเนินการตามมาตรา 35 (2) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษาไว้ตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล แต่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีความจำเป็นต้องขอให้เก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย (3) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระหว่างการพิสูจน์ตามมาตรา 32 (1) หรือตรวจสอบตามมาตรา 32 (3) เพื่อปฏิเสธการคัดค้านของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตาม มาตรา 32 วรรคสาม กรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเพื่อสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคลดำเนินการได้ คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการลบหรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งก็ได้	
มาตรา 34 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด	
มาตรา 35 ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการตามมาตรา 34 หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการตามคำร้องขอ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกคำร้องขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 38 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 33 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม	**มาตรา 25 วรรคสาม** ถาบุคคลใดเห็นวาขอมูลขาวสารสวนบุคคลที่เกี่ยวกับตนสวนใดไมถูกตองตามที่เปนจริง ใหมีสิทธิยื่นคำขอเปนหนังสือใหหนวยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลขอมูลขาวสารแกไขเปลี่ยนแปลงหรือลบขอมูลขาวสารสวนนั้นไดซึ่งหนวยงานของรัฐจะตองพิจารณาคำขอดังกลาว และแจงใหบุคคลนั้นทราบโดยไมชักช้า **มาตรา 25 วรรคสี่** ในกรณีที่หนวยงานของรัฐไมแกไขเปลี่ยนแปลงหรือลบขอมูลขาวสารใหตรงตามที่มีคำขอ ใหผูนั้นมีสิทธิอุทธรณตอคณะกรรมการวินิจฉัยการเปดเผยขอมูลขาวสาร

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
	ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ และในกรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้
มาตรา 36 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ ทั้งนี้ ต้องทบทวนมาตรการดังกล่าวเมื่อมีความจำเป็นหรือเมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม (2) ในกรณีที่ต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ต้องดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ (3) ลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษา หรือที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลนั้น หรือที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ถอนความยินยอม เว้นแต่เก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการพิสูจน์ การตรวจสอบ การใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นต่อข้อมูลส่วนบุคคลนั้น การใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะที่เกี่ยวกับการสาธารณสุขหรือการศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์หรือประวัติศาสตร์ หรือการปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา 33 วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลโดยอนุโลม (4) แจ้งเหตุการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ชักช้า ถ้าเป็นกรณีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลเกินจำนวนบุคคลที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้แจ้งเหตุการ	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลและแนวทางการเยียวยาแก่คณะกรรมการโดยไม่ชักช้าด้วย ทั้งนี้ การแจ้งดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (5) ในกรณีที่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 5 วรรคสอง ต้องแต่งตั้งตัวแทนของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหนังสือ ซึ่งตัวแทนต้องอยู่ในราชอาณาจักรและตัวแทนต้องได้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิดใด ๆ ที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล	
มาตรา 37 บทบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งตัวแทนตามมาตรา 36 (5) มิให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังต่อไปนี้ (1) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (2) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งประกอบอาชีพหรือธุรกิจในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่มีลักษณะตามมาตรา 26 และไม่มีข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา 40 (2) ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 5 วรรคสอง มีผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ให้นำบทบัญญัติมาตรา 36 (5) และความในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับแก่ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นโดยอนุโลม	
มาตรา 38 ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกรายการดังต่อไปนี้ เพื่อให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถตรวจสอบได้ (1) ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีการเก็บรวบรวม (2) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลแต่ละประเภท (3) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล (4) ระยะเวลาการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคล (5) สิทธิและวิธีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งเงื่อนไข	**มาตรา 23 วรรคหนึ่ง** หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบขอมูลขาวสารสวนบุคคล ดังตอไปนี้ (3) จัดใหมีการพิมพในราชกิจจานุเบกษา และตรวจสอบแกไขใหถูกตองอยูเสมอเกี่ยวกับสิ่งดังตอไปนี้ (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บขอมูลไว (ข) ประเภทของระบบขอมูลขาวสารสวนบุคคล

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
เกี่ยวกับบุคคลที่มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลและเงื่อนไขในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลนั้น (6) การใช้และการเปิดเผยตามมาตรา 27 วรรคสาม (7) การปฏิเสธคำขอหรือการคัดค้านตามมาตรา 30 วรรคสาม มาตรา 31 วรรคสาม มาตรา 32 วรรคสาม และมาตรา 35 วรรคหนึ่ง	(ค) ลักษณะการใชขอมูลตามปกติ (ง) วิธีการขอตรวจดูขอมูลขาวสารของเจาของขอมูล (จ) วิธีการขอใหแกไขเปลี่ยนแปลงขอมูล (ฉ) แหลงที่มาของขอมูล (4) ตรวจสอบแกไขขอมูลขาวสารสวนบุคคลในความรับผิดชอบใหถูกต่องอยูเสมอ
มาตรา 39 ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) ดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งที่ได้รับจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น เว้นแต่คำสั่งนั้นขัดต่อกฎหมายหรือบทบัญญัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ (2) จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ รวมทั้งแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงเหตุการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้น (3) จัดทำและเก็บรักษาบันทึกรายการของกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลไว้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่ปฏิบัติตาม (1) สำหรับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลใด ให้ถือว่าผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้น	**มาตรา 23** หนวยงานของรัฐตองปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบขอมูลขาวสารสวนบุคคล ดังตอไปนี้ (5) จัดระบบรักษาความปลอดภัยใหแกระบบขอมูลขาวสารสวนบุคคล ตามความเหมาะสมเพื่อปองกันมิใหมีการนำไปใชโดยไมเหมาะสมหรือเปนผลรายตอเจาของข่อมูล
มาตรา 40 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของตนในกรณีดังต่อไปนี้ (1) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหน่วยงานของรัฐตามที่คณะ กรรมการประกาศกำหนด	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
(2) การดำเนินกิจกรรมของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยจำเป็นต้องตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลหรือระบบ อย่างสม่ำเสมอ โดยเหตุที่มีข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (3) กิจกรรมหลักของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่มีลักษณะตามมาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวล ผลข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกันเพื่อการประกอบกิจการหรือธุรกิจร่วมกันตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา 29 วรรคสอง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวล ผลข้อมูล ส่วนบุคคลดังกล่าวอาจจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลร่วมกันได้ ทั้งนี้ สถานที่ทำการ แต่ละแห่งของควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกันดังกล่าวต้องสามารถติดต่อกับเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยง่าย ความในวรรคสองให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตาม (1) ซึ่งมีขนาดใหญ่หรือมีสถานที่ทำการหลายแห่ง โดยอนุโลม ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวล ผลข้อมูลส่วนบุคคล ตามวรรคหนึ่งต้องแต่งตั้งตัวแทนตามมาตรา 36 (5) ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่ตัวแทนโดยอนุโลม ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและสำนักงานทราบ ทั้งนี้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถติดต่อเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลและการใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ได้	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยคำนึงถึงความรู้หรือความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจเป็นพนักงานของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลหรือเป็นผู้รับจ้างให้บริการตามสัญญากับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลก็ได้	
มาตรา 41 เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) ให้คำแนะนำแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (2) ตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (3) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับสำนักงานในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (4) รักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนล่วงรู้หรือได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยจัดหาเครื่องมือหรืออุปกรณ์อย่างเพียงพอ รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจะ	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกจากงานหรือเลิกสัญญาการจ้างด้วยเหตุที่เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องสามารถรายงานไปยังผู้บริหารสูงสุดของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงได้ เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจอื่นได้ แต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องรับรองกับสำนักงานว่าหน้าที่หรือภารกิจดังกล่าวต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้	
หมวด 4 **สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล**	
มาตรา 42 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศ สำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ให้สำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่	
มาตรา 43 นอกจากหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการให้เป็นไป	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง ให้สำนักงานมีหน้าที่ปฏิบัติงานวิชาการและงานธุรการให้แก่คณะกรรมการ คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ และคณะอนุกรรมการ รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการส่งเสริมและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่สอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง ร่างแผนยุทธศาสตร์และมาตรการแก้ไขปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติการตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับชาติดังกล่าว เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ (2) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (3) วิเคราะห์และรับรองความสอดคล้องและความถูกต้องตามมาตรฐานหรือตามมาตรการหรือกลไกการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งตรวจสอบ และรับรองนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 29 (4) สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งวิเคราะห์และวิจัยประเด็นทางด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ (5) ประสานงานกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (6) ให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (7) เป็นศูนย์กลางในการให้บริการทางวิชาการหรือให้บริการที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแก่หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของเอกชน และประชาชน รวมทั้งเผยแพร่ และให้	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (8) กำหนดหลักสูตรและฝึกอบรมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ลูกจ้าง ผู้รับจ้าง หรือประชาชนทั่วไป (9) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงาน ทั้งในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน (10) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (11) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนด	
มาตรา 44 ในการดำเนินงานของสำนักงาน นอกจากหน้าที่และอำนาจตามที่บัญญัติในมาตรา 43 แล้ว ให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจทั่วไป ดังต่อไปนี้ด้วย (1) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ (2) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมทุกประเภทผูกพันทรัพย์สินตลอดจนทำนิติกรรมอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสำนักงาน (3) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจการของสำนักงาน (4) ถือหุ้น เข้าเป็นหุ้นส่วน หรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสำนักงาน (5) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินงานต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่สำนักงานกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (6) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงาน	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
(7) ปฏิบัติการใด ๆ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการ คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย การถือหุ้น เข้าเป็นหุ้นส่วน หรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นตาม (4) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด	
มาตรา 45 ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานประกอบด้วย (1) ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามมาตรา 92 (2) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี (3) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการอื่นจากการดำเนินงาน (4) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ (5) ดอกผลของเงินและผลประโยชน์จากทรัพย์สินหรือรายได้อื่นใดที่เกิดจากการดำเนินงานของสำนักงาน การรับเงินหรือทรัพย์สินตาม (4) ต้องไม่ทำให้สำนักงานขาดความเป็นอิสระในการดำเนินงาน หรือต้องไม่ทำเพื่อให้สำนักงานกระทำการอันขัดหรือแย้งต่อหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี และมาตรการบังคับทางปกครอง เงินและทรัพย์สินของสำนักงานไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ยกเว้นดอกผล และผลประโยชน์หรือรายได้อื่นตามวรรคหนึ่ง (5) เมื่อใช้จ่ายตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานแล้วที่เหลือให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน	
มาตรา 46 บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาจากการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสำนักงานตามมาตรา 45 (3) หรือ (5) หรือจากเงินอุดหนุนหรือจากเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ตาม	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
มาตรา 45 (4) ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน	
มาตรา 47 ให้มีคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบ ด้วยประธานกรรมการซึ่งสรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และเลขาธิการคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งสรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอย่างน้อยสามคน และด้านอื่นที่เกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงาน เป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็นแต่ไม่เกินสองคน ให้นำบทบัญญัติมาตรา 11 และมาตรา 13 มาใช้บังคับกับประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยอนุโลม	
มาตรา 48 ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งประกอบด้วยบุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนแปดคนทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 47 ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหาและเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการกรรมการสรรหา และให้สำนักงานปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการสรรหาว่างลง ให้ดำเนินการเพื่อให้มีกรรมการสรรหาแทนในตำแหน่งนั้นโดยเร็ว ในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการสรรหาใหม่ ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 47	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความโปร่งใสและความเป็นธรรมในการสรรหา	
มาตรา 49 ในการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 47 ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 47 วรรคหนึ่ง รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 47 วรรคสาม และยินยอมให้เสนอชื่อเข้ารับคัดเลือกเท่ากับจำนวนประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 47 ที่จะได้รับแต่งตั้ง เมื่อได้คัดเลือกบุคคลเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 47 ครบจำนวนแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งรายชื่อประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 47 พร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติและการไม่มีลักษณะต้องห้าม รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อคณะกรรมการเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 47 ให้คณะกรรมการประกาศรายชื่อประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา 47 ซึ่งได้รับแต่งตั้งในราชกิจจา-นุเบกษา	
มาตรา 50 ให้ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรง คุณวุฒิตามมาตรา 47 มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ภายในหกสิบวันในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรง คุณวุฒิขึ้นใหม่ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
มาตรา 51 ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 47 พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว ให้ดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้	
มาตรา 52 การประชุมคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด กรรมการที่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่มีการพิจารณาจะเข้าร่วมประชุมมิได้ การประชุมของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจกระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้	
มาตรา 53 คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
(1) กำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงาน ของสำนักงาน (2) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดองค์กร การเงิน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป การตรวจสอบภายใน รวมตลอดทั้งการสงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ ของสำนักงาน (3) อนุมัติแผนการดำเนินงาน แผนการใช้จ่ายเงินและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน (4) ควบคุมการบริหารงานและการดำเนินการของสำนักงานและเลขาธิการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (5) แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาเลขาธิการ (6) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเลขาธิการในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานของสำนักงาน (7) ประเมินผลการดำเนินการของสำนักงาน และการปฏิบัติงานของเลขาธิการ (8) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือตามที่คณะกรรมการหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย ข้อบังคับตาม (2) ถ้ามีการจำกัดอำนาจเลขาธิการในการทำนิติกรรมกับบุคคลภายนอกให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	
มาตรา 54 คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมอบหมายได้ คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นที่ปรึกษา	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้ การปฏิบัติหน้าที่และจำนวนของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งหรือบุคคลตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำบทบัญญัติมาตรา 52 มาใช้บังคับโดยอนุโลม	
มาตรา 55 ให้ประธานกรรมการและกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่ปรึกษาคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการที่คณะกรรมการกำกับสำนักงาน-คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้งได้รับเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง	
มาตรา 56 ให้สำนักงานมีเลขาธิการคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้งมีหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงาน การแต่งตั้งเลขาธิการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาตามที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะ-กรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด	
มาตรา 57 ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (1) มีสัญชาติไทย (2) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี (3) สามารถทางานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา (4) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวกับภารกิจของสำนักงาน และการบริหารจัดการ (5) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต (6) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (7) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคาพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (8) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง (9) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามกฎหมาย (10) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง (11) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เกี่ยวข้องกับสำนักงาน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม	
มาตรา 58 เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ ก่อนครบกำหนดตามวาระการดำรงตำแหน่งของเลขาธิการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสรรหาเลขาธิการคนใหม่ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสรรหาเสนอรายชื่อบุคคลที่เหมาะสมไม่เกินสามคนต่อคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	
มาตรา 59 ในแต่ละปีให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของเลขาธิการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระยะเวลาและวิธีการที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด	
มาตรา 60 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 58 เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (1) ตาย	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
(2) ลาออก (3) อายุครบหกสิบปี (4) คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้ออกเพราะไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน มีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก (6) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 57	
มาตรา 61 ให้เลขาธิการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) บริหารงานของสำนักงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของสำนักงานและตามนโยบายและแผนระดับชาติ แผนยุทธศาสตร์ นโยบายของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการและคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรม การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และระเบียบข้อบังคับหรือมติของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (2) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย มติของคณะรัฐมนตรี และระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติ หรือประกาศที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด (3) เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานตามระเบียบหรือข้อบังคับของสำนักงาน (4) แต่งตั้งรองเลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานของเลขาธิการตามที่เลขาธิการมอบหมาย (5) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงาน และลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด (6) ปฏิบัติการอื่นใดตามระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติ หรือประกาศของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้เลขาธิการรับผิดชอบในการบริหารงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	
มาตรา 62 ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด	
มาตรา 63 ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขาธิการตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด	
มาตรา 64 เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสำนักงาน เลขาธิการอาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้นั้น และมีข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติ และในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างเป็นการชั่วคราวให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใด ๆ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานในสำนักงาน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนในส่วนราชการหรือหน่วยงานเดิม ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งและเงินเดือนเดิมตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติ	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นกลับมาบรรจุและได้รับแต่งตั้งในส่วนราชการหรือหน่วยงานเดิมตามวรรคสองแล้ว ให้นับระยะเวลาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นระหว่างที่มาปฏิบัติงาน ในสำนักงานสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติ งานเต็มเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี	
มาตรา 65 ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งอยู่ระหว่างการปฏิบัติงานชดใช้ทุนการศึกษาที่ได้รับจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ที่ได้ย้ายมาปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงาน โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด ให้ถือเป็นการชดใช้ทุนตามสัญญา และให้นับระยะเวลาการปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นระยะเวลาในการชดใช้ทุน ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐแห่งใดประสงค์จะขอให้พนักงานของสำนักงานซึ่งอยู่ระหว่างการปฏิบัติงานชดใช้ทุนการศึกษาที่ได้รับจากสำนักงานไปเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการก่อน และให้ถือว่าการไปปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นเป็นการชดใช้ทุนตามสัญญา และให้นับระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นเป็นระยะเวลาในการชดใช้ทุน	
มาตรา 66 การบัญชีของสำนักงานให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด	
มาตรา 67 ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงินและบัญชี แล้วส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน และประเมิน ผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงานทุกรอบปีแล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อรับรอง	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
มาตรา 68 ให้สำนักงานจัดทำรายงานการดำเนินงานประจำปีเสนอคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และเผยแพร่รายงานนี้ต่อสาธารณชน รายงานการดำเนินงานประจำปีตามวรรคหนึ่ง ให้แสดงรายละเอียดของงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีให้ความเห็นแล้ว พร้อมทั้งผลงานของสำนักงานและรายงานการประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานในปีที่ล่วงมาแล้ว การประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานตามวรรคสองจะต้องดำเนินการโดยบุคคล ภายนอกที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ความเห็นชอบ	
หมวด 5 **การร้องเรียน**	**หมวด 6** **คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร**
มาตรา 69 ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญขึ้นคณะหนึ่ง หรือหลายคณะก็ได้ตามความเชี่ยวชาญในแต่ละเรื่องหรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการดำเนินงานอื่นของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด	**มาตรา 35 วรรคสอง** การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศ เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ หรือการบังคับใช้กฎหมาย
มาตรา 70 คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ (1) พิจารณาเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้ (2) ตรวจสอบการกระทำใด ๆ ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวล ผลข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (3) ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล	**มาตรา 35** ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา 17 และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตาม

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
(4) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรม การผู้เชี่ยวชาญหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย	มาตรา 25 การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศ เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ หรือการบังคับใช้กฎหมาย
มาตรา 71 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราช-บัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ การยื่น การไม่รับเรื่อง การยุติเรื่อง การพิจารณา และระยะเวลาในการพิจารณาคำร้องเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยคำนึงถึงการกำหนดให้ไม่รับเรื่องร้องเรียนหรือยุติเรื่องในกรณีที่มีผู้มีอำนาจพิจารณาในเรื่องนั้นอยู่แล้วตามกฎหมายอื่นด้วย	
มาตรา 72 ในกรณีที่ผู้ร้องเรียนไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดไว้ในมาตรา 71 วรรคสอง หรือเป็นเรื่องร้องเรียนที่ระเบียบนั้นได้กำหนดไม่ให้รับไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญไม่รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา เมื่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามมาตรา 70 (1) หรือตรวจสอบการกระทำใด ๆ ตามมาตรา 70 (2) แล้วรับฟังได้ว่า เรื่องร้องเรียนหรือการกระทำนั้น ไม่มีมูล ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีคำสั่งยุติเรื่อง ในกรณีที่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหรือตรวจสอบตามวรรคสองแล้ว รับฟังได้ว่าเรื่องร้องเรียนหรือการกระทำนั้นเป็นกรณีซึ่งอาจไกล่เกลี่ยได้ และคู่กรณีประสงค์จะให้ไกล่เกลี่ย ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญดำเนินการไกล่เกลี่ย แต่หากเรื่องร้องเรียนหรือการกระทำนั้น ไม่อาจไกล่เกลี่ยได้ หรือไกล่เกลี่ยไม่	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
สำเร็จ ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้ (1) สั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติหรือดำเนินการแก้ไขการกระทำของตนให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด (2) สั่งห้ามผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลกระทำการที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือให้กระทำการใดเพื่อระงับความเสียหายนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไม่ยอมดำเนินการตามคำสั่งตามวรรคสาม (1) หรือ (2) ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในกรณีที่ต้องมีการยึด อายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อบังคับตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้มีอำนาจสั่งยึด อายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อการนั้น การจัดทำคำสั่งตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม (1) หรือ (2) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด คำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ให้ประธานกรรมการผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ลงนามแทน คำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด	
มาตรา 73 คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดส่งเอกสารหรือ ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่มีผู้ร้องเรียน หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งจะสั่งให้บุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยก็ได้	
มาตรา 74 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) มีหนังสือแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ประมวลผล	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ใดมาให้ข้อมูลหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการหรือการกระทำความผิดตามพระราช-บัญญัตินี้ (2) ตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริง แล้วรายงานต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ใดได้กระทำผิดหรือทำให้เกิดความเสียหายเพราะฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ในการดำเนินการตาม (2) หากมีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ใดเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริง ยึดหรืออายัดเอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีไว้หรือใช้เพื่อกระทำความผิด ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรานี้ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร	
หมวด ๖ **ความรับผิดทางแพ่ง**	
มาตรา 75 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทำให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เพื่อการนั้นแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าการดำเนินการนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะพิสูจน์ได้ว่า (1) ความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเกิดจากการ	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
กระทำหรือละเว้นการกระทำของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเอง (2) เป็นการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ใช้จ่ายไปตามความจำเป็นในการป้องกันความเสียหายที่กำลังจะเกิดขึ้นหรือระงับความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วด้วย	
มาตรา 76 ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินสองเท่าของค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น ความร้ายแรงของความเสียหายที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้รับ ผลประโยชน์ที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้รับสถานะทางการเงินของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลการที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้บรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้นหรือการที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล มีส่วนในการก่อให้เกิดความเสียหายด้วย สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดจากการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องรับผิด หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล	
หมวด ๗ **บทกำหนดโทษ** **ส่วนที่ ๑** **โทษอาญา**	
มาตรา 77 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 27 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 28 อันเกี่ยวกับ	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 27 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 28 อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้	
มาตรา 78 ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่อง จากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ความในวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับแก่การเปิดเผยในกรณีดังต่อไปนี้ (1) การเปิดเผยตามหน้าที่ (2) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี (3) การเปิดเผยแก่หน่วยงานของรัฐในประเทศหรือต่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย (4) การเปิดเผยที่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือเฉพาะครั้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (5) การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับการฟ้องร้องคดีต่าง ๆ ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ	
มาตรา 79 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการ	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
หรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย	
ส่วนที่ ๒ **โทษทางปกครอง**	
มาตรา 80 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 มาตรา 30 วรรคสี่ มาตรา 38 มาตรา 40 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 41 วรรคสองหรือวรรคสาม หรือไม่ขอความยินยอมตามแบบหรือข้อความที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา 19 วรรคสาม หรือไม่แจ้งผลกระทบจากการถอนความยินยอมตามมาตรา 19 วรรคห้า หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 25 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกิน หนึ่งล้านบาท	
มาตรา 81 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 24 มาตรา 25 วรรคหนึ่ง มาตรา 27 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา 28 มาตรา 32 วรรคสอง หรือมาตรา 36 หรือขอความยินยอมโดยการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามมาตรา 25 วรรคสอง หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามล้านบาท	
มาตรา 82 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 26 หรือฝ่าฝืนมาตรา 27 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือมาตรา 28 อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 หรือส่ง หรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 โดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท	
มาตรา 83 ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 41 วรรคสองหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท	
มาตรา 84 ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
มาตรา 39 โดยไม่มีเหตุอันควร หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 36 (5) ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 37 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามล้านบาท	
มาตรา 85 ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 26 โดยไม่เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท	
มาตรา 86 ตัวแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือตัวแทนผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 40 วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท	
มาตรา 87 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะ กรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริงตามมาตรา 73 หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 74 (1) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 74 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาท	
มาตรา 88 เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย มีอำนาจสั่งลงโทษปรับ ทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่เห็นสมควร เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายจะสั่งให้แก้ไขหรือตักเตือนก่อนก็ได้ ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด ขนาดกิจการของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวล ผลข้อมูลส่วนบุคคล หรือพฤติการณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในการนี้ ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้น ชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้	
บทเฉพาะกาล	
มาตรา 89 ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา 8 (2) (3) และกรรมการตามวรรคสอง เพื่อปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อนแต่ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานกรรมการ เป็นการชั่วคราว ทั้งนี้ ในกรณีที่ยังไม่มีผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2554 ปฏิบัติหน้าที่กรรมการตามมาตรา 8 (3) แทนจนกว่าจะมีผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้สำนักงานดำเนินการให้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการตามมาตรา 8 (1) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 8 (4) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	
มาตรา 90 ในวาระเริ่มแรกที่ยังไม่มีการจัดตั้งสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2554 ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการจัดตั้งสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่มีการจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นแทนสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามวรรคหนึ่งก่อนการจัดตั้งสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานแทนสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามวรรคหนึ่ง	
มาตรา 91 ในวาระเริ่มแรกที่ยังไม่มีการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2554 ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่มีผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แทนผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามวรรคหนึ่งก่อนการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการแทนผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามวรรคหนึ่ง	
มาตรา 92 ในวาระเริ่มแรกให้คณะรัฐมนตรีจัดสรรทุนประเดิมให้แก่สำนักงานตามความจำเป็น	
มาตรา 93 ในวาระเริ่มแรกให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนดได้	
มาตรา 94 ข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้เก็บ	

ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... (ร่าง ฯ สำหรับรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561)	พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (หมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล)
รวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวมรวมและใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไปได้ตามวัตถุประสงค์เดิม ทั้งนี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องกำหนดวิธีการยกเลิก ความยินยอมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ประสงค์ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวมรวมและใช้ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวสามารถแจ้งยกเลิกความยินยอมได้โดยง่าย การเปิดเผยและการดำเนินการอื่นที่มิใช่การเก็บรวบรวมและการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้	
มาตรา 95 การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ	

4.8 ผู้ศึกษามีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ดังนี้

4.8.1 ร่างมาตรา 3 ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่

(1) บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติม ไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม

(2) บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียนบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน

(ข) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นมีบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามกฎหมายดังกล่าวออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลแต่ไม่เพียงพอเท่ากับอำนาจของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวร้องขอต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลผู้เสียหายยื่นคำร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

เห็นว่า ร่างมาตรา 3 (1) จะมีผลกระทบกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากการเก็บรวบรวม การใช้ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล บทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องและการร้องเรียน หากหน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... จะส่งผลกระทบต่อหน่วยงานความมั่นคง เช่น สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำบทบัญญัติตามมาตรา 23 วรรคหนึ่ง (3) เรื่องการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา และแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้ (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูล (ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ (ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล (จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล (ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล อันจะทำให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวและจะส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กขร. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 28 (4) พิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนตามมาตรา 13 กรณีที่มีผู้ร้องเรียนว่าหน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (มาตรา 21 - มาตรา 25) และการปฏิบัติหน้าที่ของ กวฉ. ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของหน่วยงานของรัฐที่ปฏิเสธไม่ดำเนินการแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลตามที่เจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลร้องขอ (ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 25 วรรคสี่ เป็นอำนาจหน้าที่ของ กวฉ.) เนื่องจากตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... มาตรา 70 (1) บัญญัติให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนประกอบกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวมีบทบัญญัติเกี่ยวกับความรับผิดทางแพ่ง โทษอาญา และโทษทางปกครอง กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลด้วย แต่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่มีบทบัญญัติความรับผิดทางแพ่ง โทษอาญา และโทษทางปกครอง กับหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบในการเก็บรวบรวม การใช้ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และการควบคุมดูแลข้อมูลส่วนบุคคลไว้แต่อย่างใด

4.8.2 ร่างมาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(1) บุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรมในครอบครัวของบุคคลนั้นเท่านั้น โดยมิให้ผู้อื่นใช้ข้อมูลส่วนบุคคล หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อผู้อื่น

(2) การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือนิติวิทยาศาสตร์

(3) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการสื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

(4) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมาธิการที่แต่งตั้งโดยสภาดังกล่าว ซึ่งเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในการพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา หรือคณะกรรมาธิการ แล้วแต่กรณี

(5) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(6) การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดทำนองเดียวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่นใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... เป็นกฎหมายกลางซึ่งจะต้องเป็นหลักในการให้การดูแลและให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนอย่างแท้จริง การมีบทยกเว้นมิให้นำกฎหมายนี้ไปใช้บังคับกับหน่วยงานใดต้องมีเหตุผลที่มีน้ำหนักเพียงพอที่รับฟังได้ กรณีที่ร่าง มาตรา 4 (4) ยกเว้นไม่ใช้บังคับกับสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมาธิการที่แต่งตั้งโดยสภาดังกล่าว ซึ่งเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในการพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา หรือคณะกรรมาธิการ แล้วแต่กรณี จึงเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาในลักษณะเดียวกันถึงไม่ได้รับการพิจารณายกเว้นมิให้ใช้บังคับ และกรณีมาตรา 4 (6) ยกเว้นไม่ใช้บังคับกับการดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 คำว่า “สถาบันการเงิน” หมายความว่า นิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหรือดำเนินกิจการในราชอาณาจักร ดังนี้ (1) ธนาคารพาณิชย์ (2) บริษัทเงินทุน (3) บริษัทหลักทรัพย์ (4) บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ (5) บริษัทประกันวินาศภัย (6) บริษัทประกันชีวิต (7) นิติ

บุคคลที่ให้บริการบัตรเครดิต (8) นิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการทางการเงิน (9) นิติบุคคลอื่นที่ประกอบกิจการให้สินเชื่อเป็นทางการค้าปกติตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และคำว่า “สมาชิก” หมายความว่า สถาบันการเงินที่บริษัทข้อมูลเครดิตรับเข้าเป็นสมาชิก การยกเว้นไม่ใช้บังคับกับการดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต เป็นการยกเว้นให้กับภาคสถาบันการเงิน และบริษัทประกันภัย ซึ่งเป็นภาคธุรกิจที่มีขนาดใหญ่มาก ที่ผ่านมาภาคธุรกิจนี้มีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลจำนวนมาก จะเห็นได้จากกรณีที่มีบริษัทประกันภัยโทรศัพท์ติดต่อเพื่อขายประกันอยู่เป็นประจำ จึงเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม หากยกเว้นไม่ใช้บังคับกับการดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

4.8.3 ร่างมาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ

“บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดา

เห็นว่า นิยาม คำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ดังกล่าว มีความหมายไม่ชัดเจน อาจมีปัญหาในการตีความ และการทำความเข้าใจของประชาชน และหน่วยงานผู้ปฏิบัติได้น่าจะใช้นิยามในลักษณะเดียวกับคำว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัสหรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคน หรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย น่าจะมีความหมายที่ชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายกว่า ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... นอกจากนี้ ข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรม ซึ่งในหลักการสมควรที่จะให้ความคุ้มครองด้วย เพราะหากมีการนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ถึงแก่กรรมไปเปิดเผยอาจทำให้เกิดผลกระทบทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่ถึงแก่กรรมซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูล และบรรดาทายาทของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ในหลักจึงสมควรที่จะกำหนดนิยามให้ครอบคลุมถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

4.8.4 ร่างมาตรา 26 ห้ามมิให้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ข้อมูลสหภาพแรงงาน ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ หรือข้อมูลอื่นใดซึ่งกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในทำนองเดียวกันตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยไม่ได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ ตามที่บัญญัติไว้ใน (1) - (5)

เห็นว่า ร่างมาตรา 26 เป็นเรื่องการห้ามเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหวต่อความรู้สึกของคน (Sensitive Data) เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่จะทำให้เกิดมีการเลือกปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ๆ ได้ ในหลักการจึงห้ามไม่ให้มีการจัดเก็บข้อมูลที่มีความอ่อนไหวต่อความรู้สึกของประชาชน เว้นแต่จะได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากเจ้าของข้อมูลก่อน แต่การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อยกเว้นที่จัดเก็บได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมในมาตรา 26 (1) - (5) นั้น น่าจะเป็นข้อยกเว้นที่มากเกินความจำเป็นอันจะทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหวไม่ได้รับความคุ้มครองเท่าที่ควร สำหรับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการห้ามเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหวต่อความรู้สึกของคน (Sensitive Data)

4.8.5 ร่างมาตรา 41 บัญญัติให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ ให้คำแนะนำแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งประสานงานและให้ความร่วมมือกับสำนักงานในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนล่วงรู้หรือได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่

เห็นว่า เมื่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... กำหนดให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีหน้าที่ตามที่กล่าวไว้ในมาตรา 41 ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้มิได้มีการบัญญัติในเรื่องคุณวุฒิหรือคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้แต่อย่างใด จึงสมควรที่จะได้มีการกำหนดคุณวุฒิ หรือคุณสมบัติ และประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้ด้วย

4.8.6 มาตรา 44 ที่บัญญัติว่า ในการดำเนินงานของสำนักงาน นอกจากหน้าที่และอำนาจตามที่บัญญัติในมาตรา 43 แล้ว ให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจทั่วไป ดังต่อไปนี้ด้วย

(4) ถือหุ้น เข้าเป็นหุ้นส่วน หรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสำนักงาน

มาตรา 44 วรรคสอง การถือหุ้น เข้าเป็นหุ้นส่วน หรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นตาม (4) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เห็นว่า ร่างมาตรา 44 (4) เพราะการเข้าไปถือหุ้น เข้าไปเป็นหุ้นส่วนกับนิติบุคคลอื่นไม่ว่าจะในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ย่อมมีความสุ่มเสี่ยงต่อการเข้าข่ายการขัดกันของผลประโยชน์ (Conflict of interest) ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่มิได้มุ่งแสวงหาผลกำไรเหมือนหน่วยงานของรัฐที่เป็นรัฐวิสาหกิจ และมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูล

ส่วนบุคคล รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศ อีกทั้ง การเข้าไปถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ โดยเฉพาะบริษัทที่มีการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ อาจเป็นการชี้นำตลาดหลักทรัพย์ได้ และจะต้องมอบหมายหรือแต่งตั้งกรรมการหรือบุคลากรขึ้นมาบริหารกิจการในเรื่องนี้ซึ่งมิใช่วัตถุประสงค์หลักของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงไม่สมควรที่จะบัญญัติให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจทั่วไปในการถือหุ้น เข้าเป็นหุ้นส่วน หรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้

4.9. บทวิเคราะห์

ผู้ศึกษา เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เสนอ ซึ่งรับฟังความคิดเห็นเมื่อเดือนกันยายน 2561 ปัจจุบันอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นกฎหมายกลางที่คุ้มครองความเป็นส่วนตัวของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่มีข้อมูลอยู่ในความครอบครองทั้งของภาครัฐ และภาคเอกชน เป็นการทั่วไปไม่เจาะจงเฉพาะกรณีใดกรณีหนึ่ง มีหลักการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นไปตามหลักสากล และสอดคล้องกับ GDPR (General Data Protection Regulation) ของสหภาพยุโรป ซึ่งประเทศไทยมีความจำเป็นต้องมีกฎหมายนี้ออกมาใช้บังคับ เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีการล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปแสวงผลประโยชน์หรือเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลจนสร้างความเสียหาย เดือดร้อนรำคาญแก่บุคคลดังกล่าว จนกลายเป็นเรื่องปกติ เช่น กรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีท่าข้ามและลูกชาย ร่วมกันรับจ้างตรวจสอบข้อมูลและประวัติบุคคลทางออนไลน์หรือกรณีที่ทนาย ร่วมกับสารวัตรสอบสวน สถานีตำรวจภูธรบางปะอิน นำข้อมูลทะเบียนราษฎร์ของประชาชนไปเผยแพร่ไว้ในสื่อโซเชียลต่าง ๆ กรณีของบริษัทที่ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ ขายข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าให้กับบริษัทประกันชีวิตและบัตรเครดิต หรือกรณีปัญหาที่สำนักงานเขตของกรุงเทพมหานครนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพเปิดเผยต่อสาธารณะ และกรณีที่ข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหน้าบัตรประชาชนของผู้ใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์มือถือของบริษัท เรียล มูฟ จำกัด (ทรูมูฟ เอช) รั่วไหล เป็นต้น ประกอบกับเทคโนโลยีปัจจุบันทำให้การจัดเก็บข้อมูล การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลทำได้โดยสะดวกและรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายกับเจ้าของข้อมูลในวงกว้าง แม้ในปัจจุบันจะมีกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในบางเรื่อง เช่น พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 เป็นต้น แต่ไม่สามารถที่จะให้ความคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้อย่างทั่วถึง ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มีบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้บังคับกับหน่วยงานของรัฐที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนเท่านั้น ไม่ใช้บังคับกับภาคเอกชนมีเนื้อหาในเรื่องของข้อมูล

ข่าวสารส่วนบุคคลบัญญัติไว้ในมาตรา 23 - มาตรา 25 ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งกล่าวถึงการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผย ในลักษณะที่เป็นหลักการให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติ ไม่มีการกำหนดรายละเอียดแนวทางปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ชัดเจนให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกัน และสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้หน่วยงานของรัฐแต่ละแห่งกำหนดวิธีปฏิบัติในเรื่องของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในเรื่องของการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผย แตกต่างกันออกไป ซึ่งต่างจากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่มีบทบัญญัติกำหนดรายละเอียดแนวทางปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ชัดเจนเป็นมาตรฐานเดียวกัน และสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป หากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ดังกล่าวมีผลใช้บังคับจะเป็นประโยชน์กับประชาชนเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีผลทำให้การถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลลดน้อยลงได้ต่อไป

บทที่ 5
สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นกฎหมายกลางที่ออกมาใช้บังคับเป็นการทั่วไป คงมีแต่เพียงพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่ออกมารองรับ “สิทธิที่จะได้รู้” ของประชาชน โดยมีหลักการพื้นฐานในเรื่องของการเปิดเผยข้อมูลของราชการให้กับประชาชนได้รับทราบ โดยกำหนดให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรองรับและคุ้มครองสิทธิของประชาชน ภายใต้แนวคิดที่ว่า “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” ควบคู่ไปกับความเป็นกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ภายใต้แนวคิดที่ว่า “ปกปิดเป็นหลัก เปิดเผยเป็นข้อยกเว้น” และมีร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... เป็นชุดกฎหมายขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัล ที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เสนอ ซึ่งเป็นร่างที่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นไปแล้วเมื่อเดือนกันยายน 2561 ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และส่งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาแล้วเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2561 ขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแก่ประชาชนเป็นการทั่วไป ไม่ว่าจะอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนเป็นจำนวนมาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงต้องรีบผลักดันให้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฉบับนี้ออกมาใช้บังคับโดยเร็ว ประกอบกับสหภาพยุโรปได้มีการออกกฎระเบียบ General Data Protection Regulation : GDPR ออกมาเพื่อคุ้มครองประชาชนในกลุ่มประทศสหภาพยุโรปมิให้ถูกล่วงละเมิดในความเป็นส่วนตัว และนำข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนไปแสวงหาผลประโยชน์ หรือเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลก่อน จนเป็นการสร้างความเสียหาย เดือดร้อนรำคาญให้กับบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลอย่างมาก โดย GDPR มีผลใช้บังคับแล้วเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2561 ซึ่งหากประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีมาตรฐานเหมาะสมออกมาใช้บังคับในขณะนี้ ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำธุรกิจการค้า และบริการกับประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปได้ ซึ่งในชั้นนี้เมื่อพิจารณาจากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ... ดังกล่าว เห็นว่า จากเนื้อหาตามที่กล่าวมาในข้อ 2.3.2 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูล

ส่วนบุคคล พ.ศ. .... มีหลักการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล และมีหลักการที่สอดคล้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของ GDPR แต่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีเนื้อหามุ่งเน้นไปในทางประโยชน์ด้านการส่งเสริมธุรกิจ มิได้มุ่งเน้นไปในทางคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของบุคคลเป็นหลัก จึงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่จะต้องเร่งผลักดันให้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ออกมาบังคับใช้เป็นกฎหมายโดยเร็ว อีกทั้งให้มีรายละเอียดเนื้อหาในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่ต่ำกว่ามาตรฐาน GDPR ของสหภาพยุโรปด้วย หากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ไม่อาจออกมาบังคับใช้เป็นกฎหมายได้ทันกำหนดเวลาที่กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล GDPR ของสหภาพยุโรปมีผลใช้บังคับ หรือออกมาใช้บังคับแล้วแต่มีมาตรฐานต่ำกว่ามาตรฐานของ GDPR แล้ว ก็อาจทำให้สหภาพยุโรปสามารถอ้างเป็นเหตุเพื่อกีดกันทางการค้ากับประเทศไทยได้ ในเบื้องต้นหากมีความจำเป็นประเทศไทยสมควรที่จะได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือ Guidelines ออกมาใช้บังคับก่อนในระหว่างที่ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ยังไม่มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายเพื่อเป็นการลดผลกระทบความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับภาคธุรกิจของประเทศไทย

สำหรับกรณีของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐไว้ในมาตรา 23 – มาตรา 25 เป็นเรื่องที่จะต้องมีการศึกษาด้วยว่าถ้าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเสนอดังกล่าวออกมาใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไปแล้ว จะมีผลต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 โดยเฉพาะหมวด 3 ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ในมาตรา 21 – มาตรา 25 หรือไม่ อย่างไร ซึ่งในเบื้องต้นผู้ศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าอาจมีปัญหา ดังนี้

5.1.1 กรณีที่ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เสนอ มาตรา 3 กำหนดให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีกฎหมายกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น เว้นแต่บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติมไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม และบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน บทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษ ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีดังต่อไปนี้ 1) กฎหมายว่าด้วยการนั้นไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน และ 2) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นมีบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามกฎหมายดังกล่าวออกคำสั่งเพื่อคุ้มครอง

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล แต่ไม่เพียงพอเท่ากับอำนาจของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้ และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวร้องต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลผู้เสียหายยื่นคำร้องเรียนต่อคณะกรรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้ อาจจะส่งผลกระทบต่อหน่วยงานความมั่นคง เช่น สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำบทบัญญัติตามมาตรา 23 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เรื่องการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูล ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล แหล่งที่มาของข้อมูล อันจะทำให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และจะส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กขร. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณาเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนว่าหน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และการปฏิบัติหน้าที่ของ กวฉ. ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธไม่ดำเนินการแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 25 วรรคสี่ เพราะตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ดังกล่าว จะเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา 70 ประกอบกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีบทบัญญัติเกี่ยวกับความรับผิดทางแพ่ง อาญา และทางปกครอง กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ด้วย แต่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่มีบทบัญญัติในเรื่องความรับผิดทางแพ่ง อาญา และทางปกครอง กับหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่รับผิดชอบในการเก็บรวมรวม การใช้ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และการควบคุมดูแลข้อมูลส่วนบุคคลไว้แต่อย่างใด

5.1.2 นิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย **และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย** และคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม **แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ** นอกจากนั้นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ยังได้กำหนดนิยามคำว่า “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม

ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และ “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่ได้มีบทนิยามและกล่าวถึง “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล” และ “เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล” ในหน่วยงานของรัฐว่าหมายถึงผู้ใด และผู้ใดเป็นผู้ทำหน้าที่ดังกล่าวในเรื่องของข้อมูลส่วนบุคคลในภาครัฐ

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.2.1.1 พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มีบทบัญญัติในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของภาครัฐไว้ในมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 25 ซึ่งกล่าวถึงการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผย ในลักษณะที่เป็นหลักการให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติเท่านั้น ที่ผ่านมาหน่วยงานของรัฐแต่ละหน่วยงานได้กำหนดวิธีปฏิบัติในเรื่องของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในเรื่องการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยแตกต่างกันออกไป ยังไม่มีการกำหนดรายละเอียดแนวปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ชัดเจนให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป จึงสมควรที่ สขร. จะได้เสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ในบทบัญญัติเรื่องข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้มีความชัดเจนในทางปฏิบัติและสอดคล้องกับเทคโนโลยีปัจจุบันด้วย โดยผู้ศึกษามีความเห็นเบื้องต้น ดังนี้

5.2.1.2 เพิ่มเติมเป็น วรรคสี่ ของมาตรา 23 ว่า “เมื่อหมดความจำเป็นที่จะใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่จัดเก็บแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐลบ ทำลาย หรือทำให้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นไม่ปรากฏชื่อ นามสกุล หรือสิ่งบอกลักษณะที่ทำให้รู้ตัวเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ภายใน ... วันนับแต่วันที่หมดความจำเป็นในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลนั้น

5.2.1.3 เพิ่มเติมในกรณีที่มีการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ หากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องจัดให้มีระบบการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้หรือเปิดเผยโดยไม่เหมาะสม หรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือเพื่อป้องกันการสูญหายหรือทำลาย หรือถูกเรียกดู สืบค้น เชื่อมโยง ใช้ เปิดเผย ทำสำเนา หรือเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีสิทธิหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์ในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) การเข้าถึงและการใช้งานสารสนเทศ อุปกรณ์ ระบบ และสถานที่

(2) การจัดให้มีระบบสารสนเทศและระบบสำรองของสารสนเทศซึ่งอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและจัดทำแผนเตรียมพร้อมกรณีฉุกเฉิน ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้สามารถใช้งานสารสนเทศได้ตามปกติอย่างต่อเนื่อง

(3) การตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ

5.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

5.2.2.1 ในระหว่างที่ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... อยู่ในระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งต้องใช้เวลาในกระบวนการดำเนินการทางนิติบัญญัติสมควรที่จะได้มีการออกมาตรการหรือแนวทาง หรือข้อปฏิบัติ หรือคำแนะนำในลักษณะ Guideline เพื่อให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติระหว่างรอการประกาศใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

5.2.2.2 เนื่องจากความรับรู้และความเข้าใจเรื่องสิทธิความเป็นส่วนตัว และสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลเป็นที่รับรู้ค่อนข้างจำกัดในสังคมไทย ในหน่วยงานของรัฐยังมีข้อจำกัดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ ซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนตัวของประชาชน จึงสมควรมีการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลากรภาครัฐอย่างเข้มข้น รวมทั้งเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะรองรับกฎหมายคุ้มครองที่จะออกมาบังคับใช้ในอนาคต

5.2.2.3 สขร. มีการศึกษาอย่างละเอียดในทางวิชาการเกี่ยวกับผลกระทบของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... ต่อระบบการบังคับใช้กฎหมายอื่น ๆ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ในประเด็นที่จะต้องพิจารณาเลือกระหว่างการยกเลิกบทบัญญัติเรื่องข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในภาครัฐ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งมีบทบัญญัติการบังคับใช้อยู่ภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... แล้ว กับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐเป็นกรณีได้รับการยกเว้นการปฏิบัติไม่อยู่ภายใต้บังคับของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. .... มีข้อดีข้อเสียอย่างใด

5.2.2.4 หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบสมควรที่จะมีการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิความเป็นส่วนตัวและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แก่หน่วยงานภาคธุรกิจ ผู้ประกอบการภาคเอกชน ประชาชนในฐานะผู้บริโภคและในฐานะเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะในบริบทการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน ที่รัฐมุ่งเน้นทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมบนพื้นฐานการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งผลกระทบจากการออกมาตรการสากลหรือกฎหมายระหว่างประเทศ เช่น มาตรการ GDPR ของสหภาพยุโรป ด้วย

บรรณานุกรม

นคร เสรีรักษ์.(2557).ความเป็นส่วนตัว: ความคิด ความรู้ ความจริง และพัฒนาการเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในประเทศไทย.กรุงเทพมหานคร.พี.เพรส.

สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์(2558).โครงการศึกษาและพัฒนาแนวทางการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ภายใต้ประชาคมอาเซียน บุคคลภายใต้ประชาคมอาเซียน

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ.สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.(2544).คู่มือสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ.สืบค้นเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2561 จาก http://www.boi.go.th/clean/pdf_files/handbook_oic.pdf

OECD.(2013).Guidelines governing the protection of privacy and transborder flows of personal data
สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2561. จาก
http://www.oecd.org/internet/ieconomy/oecdguidelinesontheprotectionofprivacyandtransborderflowsofpersonaldata.htm

Office of the United nations High Commissioner for the human right. Guidelines for the Regulation of Computerized Personal Data Files 1990.สืบค้นเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2561 จาก
https://www.refworld.org/pdfid/3ddcafaac.pdf

รัฐธรรมนูญและกฎหมาย

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
- ประมวลกฎหมายแพ่ง
- ประมวลกฎหมายอาญา

หนังสือ

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์, คู่มือพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540, กรุงเทพ ฯ :สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ, 2541.

ภาคผนวก